

รายงานการประชุมคณะกรรมการวิสามัญวิชาการ
ตรวจร่างรัฐธรรมนูญและร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ

ครั้งที่ ๑๙/๒๕๕๐

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

ณ ห้องประชุมคณะกรรมการ หมายเลข ๓๗๐๑ ชั้น ๗ อาคารรัฐสภา ๓

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๕๐ นาฬิกา

(นายอัศวิน สุมาวงศ์ ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม)

ประธาน : ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งที่ประชุม ก็มีอยู่ ๓ เรื่อง

เรื่องแรกคือ ท่านอรรถ ธรรมโน ท่านติตถารกิจสำคัญขอลาการประชุม

เรื่องที่ ๒ คือ ประธานคณะกรรมการวิสามัญกิจการสภาได้มีหนังสือแจ้งผลการประชุมของคณะกรรมการวิสามัญกิจการสภา ๓ ครั้ง ครั้งที่ ๑๗ ๑๘ ๑๙ นะครับ ซึ่งได้แจ้งให้ท่าน กรรมการทุกคนแล้วนะครับ เพื่อจะให้ท่านได้ทราบด้วย

เรื่องที่ ๓ คือที่คณะกรรมการมีหนังสือถึงท่านประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ แจ้งผลการพิจารณาตัวร่างรัฐธรรมนูญของราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช (ฉบับเสนอสภาร่างรัฐธรรมนูญ) เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบนั้น ทางท่านประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญได้มีหนังสือตอบรับว่าได้รับไปแล้ว แล้วก็ป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญและร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญต่อไป

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ขออนุญาตครับ

ประธาน : เชิญครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ขออนุญาตท่านประธาน กราบเรียนท่านกรรมการที่เคารพทุกท่าน ผมขออนุญาตเอ่ยโดยไม่ขออนุญาตท่านประธานนะครับ ก็คือว่าในช่วงที่มีการพิจารณาแปรญัตติในส่วนที่กรรมการตรวจร่างได้มีข้อเสนอแนะไปหลาย ๆ เรื่องนั้น ต้องขอชมเชยท่านประธานที่ท่านเก็บตกได้หมดเลย แล้วในสภาร่างรัฐธรรมนูญ และคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญก็ยินยอมตามที่ท่านเสนอไป อันนี้ก็ต้องขอขอบคุณที่ท่านได้รับข้อเสนอแนะของกรรมการไป ท่านก็เอาไปเสนอในที่ประชุม สสร. แล้วก็ได้ผลประมาณ ๘๐ - ๙๐ เปอร์เซ็นต์ ขอขอบคุณมากครับ

ประธาน : ครับ ก็เป็นผลงานของคณะกรรมการของเราครับ

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองบันทึกการประชุม ครั้งที่ ๑๘/๒๕๕๐ ขอเป็นหน้า ๆ แล้วกัน นะครับ หน้าแรก เป็นรายชื่อ หน้า ๒ หน้า ๓ หน้า ๔ หน้า ๕ ซึ่งเป็นหน้าสุดท้าย ถ้าไม่มีท่านผู้ใดขอแก้ไขอะไรก็ถือว่าที่ประชุมรับรองบันทึกการประชุมตามที่เสนอ เอกสารครบแล้วหรือครับ ถ้าอย่างนั้นก็ไปสู่

ระเบียบวาระที่ ๓ เพื่อพิจารณาตรวจร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ซึ่งฉบับที่เราจะตรวจฉบับแรกจะเป็นคณะกรรมการการเลือกตั้ง เชิญครับ เชิญท่านประธานอนุกรรมการ ครับ

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : กราบเรียนท่านประธาน และท่านกรรมการ คณะอนุ กรรมการตรวจสอบร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญได้ทำการตรวจร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญทั้ง ๓ ฉบับนะครับ คือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง ว่าด้วย พรรคการเมือง และว่าด้วยการเลือกตั้ง ส.ส. และ ส.ว. ขณะนี้การตรวจร่างของร่างกฎหมายว่าด้วย คณะกรรมการการเลือกตั้งและพรรคการเมืองได้ทำเสร็จสิ้นแล้วนะครับ ถึงแม้ว่าทางด้านพรรคการเมือง จะมีปัญหาบ้าง เนื่องจากเราไม่ได้ข้อมูลที่จะมาดำเนินการ แต่ก็พยายามทำจนเสร็จเรียบร้อยแล้ว

สำหรับผมเองการนำเสนอสรุปการตรวจร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการการเลือกตั้ง พร้อมทั้งข้อเสนอนั้นก็อยากจะกราบเรียนว่ากฎหมายคณะกรรมการการ เลือกลงนั้น เดิมบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้งและสำนักงานนั้นอยู่ด้วยกัน แต่คณะอนุ กรรมการได้เห็นแล้วว่าเนื่องจากรัฐธรรมนูญได้มีบัญญัติว่าด้วยอำนาจหน้าที่ของสำนักงานแยกเฉพาะ จึงได้ยกวางไว้เพื่อให้ประกอบพิจารณาตามร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการการเลือกตั้ง แล้วก็ร่าง พระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง เพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

สำหรับข้อการดำเนินการต่าง ๆ นั้นขอกราบเรียนสรุปว่า ทางคณะกรรมการได้ พิจารณาในร่างว่าด้วยการยื่นบัญชีทรัพย์สินของผู้ดำรงตำแหน่งของ กกต. นะครับ ซึ่งอนุกรรมการ ยกวางได้บัญญัติให้กรรมการการเลือกตั้ง คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะให้ยื่นบัญชีทรัพย์สิน และหนี้สิน เมื่อเข้ารับตำแหน่งและพ้นตำแหน่ง พร้อมทั้งเอกสารสำเนาความอยู่จริงอะไรต่าง ๆ ในรอบปี ภาษีที่ผ่านมา นั้น ข้อสังเกตของคณะอนุกรรมการตรวจร่างได้เห็นว่าแนวทางการยื่นบัญชีทรัพย์สินนั้น มีพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตได้กำหนดไว้ให้ถือปฏิบัติ ก็น่าจะเพียงพอแล้ว ถ้าหาก บัญชีรายละเอียดยกวางไว้ หากว่ากฎหมายของ ปปช. มีการเปลี่ยนแปลงไปก็ต้องมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลง ซึ่งทำให้ยากลำบาก เพราะฉะนั้นควรจะให้หลักของกฎหมาย ปปช. ไม่ควรจะกำหนดไว้ในร่างดังกล่าว นะครับ

ข้อสังเกตที่ ๒ ก็คือการกำหนดองค์ประชุมและการลงมติของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ในร่างฉบับใหม่นั้นคณะอนุกรรมการยกร่างได้บัญญัติให้มีองค์คณะไม่น้อยกว่า ๓ ใน ๔ ของจำนวน กรรมการการเลือกตั้งทั้งหมด จาก ๕ คนก็คือ ๓ คนกว่า ก็คือ ๔ เพราะฉะนั้นจึงมีการกำหนดองค์ประชุม และกำหนดให้การลงมติในเรื่องสำคัญ ๆ เช่น การเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง การสืบสวนสอบสวนวินัยร้าย จะต้องมีไม่น้อยกว่า ๔ ใน ๕ ของจำนวนกรรมการทั้งหมด อันนี้ข้อสังเกตของคณะอนุกรรมการตรวจสอบ ก็เห็นว่า เมื่อองค์ประชุมที่เป็นสัดส่วนเมื่อคำนวณแล้ว ๓ คนกว่าก็จะต้อง ๔ คน เพื่อให้ไม่มีปัญหา ในทางปฏิบัติก็น่าจะกำหนด ๔ คนตายตัวเป็นองค์ประชุมนะครับ ส่วนการลงมตินั้นที่ใช้เสียงข้างมาก ก็เพราะมีการกำหนดสัดส่วน ก็ยังมีปัญหาในการคิดคำนวณอยู่ว่าถ้า ๔ ใน ๕ ก็คือ ๔ คนนั่นเอง หมายความว่า ลงมติเอกฉันท์ ซึ่งทางร่างมีกำหนดให้การลงมตินั้นใช้เสียงข้างมากในบางเรื่องนะครับ

สำหรับประเด็นที่ ๓ เรื่องอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้ง อนุกรรมการ ยกร่างก็ได้เอาอำนาจหน้าที่ในรัฐธรรมนูญตั้งแต่มาตรา ๒๓๕ มาตรา ๒๓๖ แล้วก็มีมาตราอื่น ๆ อีก มากมายมาบัญญัติเขียนเข้าไปในร่างพระราชบัญญัติ ซึ่งคณะอนุกรรมการตรวจสอบก็มีความเห็นว่าการ นำเอาอำนาจหน้าที่ที่อยู่ในรัฐธรรมนูญมาเขียนซ้ำ บางครั้งก็อาจจะขาดตกบกพร่องในการเขียนขยาย ความอาจจะไม่ตรงตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ไม่ควรที่จะเอาสาระในรัฐธรรมนูญมาเขียนซ้ำอีก ใน การบัญญัติกฎหมาย นี้ก็เป็นความเห็นนะครับ

นายสมเกียรติ วรดิษฐ์ : ขออนุญาตที่ประชุมครับ คือตอนนี้ผมสืบสนตรงที่ว่ามันมี ๒ ฉบับ ฉบับวันที่ ๒ สิงหาคม ที่ว่าแก้ไข แต่ฉบับที่ท่านกำลังอ่านซึ่งไม่มีว่าปรับปรุงเมื่อไร

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : คืออยากจะเรียนว่าเป็นขีดจำกัดที่เรียนให้ทราบแล้วว่า เป็น ร่างที่เราได้รับมาพิจารณา เราก็พิจารณา ส่วนอันหลังจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขเราก็ไม่ทันนะครับ ก็อยาก จะให้อันนี้เป็นข้อสังเกตของผมไปก่อนครับ อันนี้ที่เราพิจารณามานะครับ ส่วนที่มาวันนี้เราก็พิจารณา ไม่ทัน ถ้าจะมาวันนี้

ข้อสังเกตที่ ๔ ในเรื่องคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด คณะอนุกรรมการ ยกร่างได้บัญญัติให้กรรมการการเลือกตั้งแต่งตั้งคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด โดยกำหนด จำนวนคุณสมบัติ ลักษณะต้องห้ามของผู้ได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด วาระการ ดำรงตำแหน่ง แล้วก็คณะกรรมการการเลือกตั้งอาจจะมอบหมายอำนาจหน้าที่ให้กรรมการการเลือกตั้ง ประจำจังหวัดดำเนินการเกี่ยวกับการเลือกตั้ง ออกเสียงประชามติและพรรคการเมืองภายในเขตจังหวัดได้ ซึ่งเรื่องนี้คณะอนุกรรมการตรวจสอบก็ได้พิจารณาเห็นว่า อำนาจหน้าที่ของกรรมการการเลือกตั้ง

ประจำจังหวัด ควรจะแยกกำหนดไว้เป็นหมวดต่างหาก ว่าด้วยการสรรหาคุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง แล้วก็ตามหน้าที่นั้นครับ เดี่ยวจะมีตารางขวางที่ทาง คณะตรวจร่างทำให้ดู แล้วก็ควรกำหนดอำนาจหน้าที่ของกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด เช่นว่า การประกาศผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น แล้วก็อาจจะให้มีเงื่อนไขในการตรวจสอบ อำนาจหน้าที่เฉพาะการเลือกตั้งที่ไม่มีเรื่องร้องเรียน เพราะฉะนั้นทุกเรื่องก็จะไหลมาที่ กกต. จังหวัดมดนะครับ เป็นการมอบหมายเรื่องกระจายอำนาจ แต่ว่าในร่างนี้ก็กำหนดให้เป็นอำนาจของ กกต. ส่วนกลางอยู่นะครับ

ข้อสังเกตประเด็นที่ ๕ ที่เราพิจารณาก็คือเรื่องสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง อนุกรรมการยกร่างก็ได้บัญญัติไว้ในหมวด ๒ รวมกันกับพระราชบัญญัติคณะกรรมการการเลือกตั้ง เรียกว่าให้มีสำนักงานเป็นหน่วยงานของรัฐที่เป็นนิติบุคคล มีเลขาธิการเป็นผู้บังคับบัญชา พนักงาน และลูกจ้างขึ้นตรงต่อประธาน การบริหารบุคคล งบประมาณและอำนาจหน้าที่ด้วย คราวนี้ข้อสังเกต ก็คือว่า ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่กำหนดเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของ กกต. นั้น ก็ได้มีวรรคทำบัญญัติให้มี สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นหน่วยงานอิสระในการบริหารงานบุคคล งบประมาณและการดำเนินการอื่น ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ ซึ่งเราก็พิจารณาเห็นว่าน่าที่จะยกร่างเป็นกฎหมายเป็นพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งแยกเฉพาะออกมา เช่นเดียวกับของศาลรัฐธรรมนูญ หรือว่าของสำนักงาน ปปช. เป็นต้นนะครับ เพื่อสะดวกในการที่จะดำเนินการ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความมั่นคงและความต่อเนื่องในการทำงานของพนักงานผู้ปฏิบัติ เพราะไม่ว่าจะมีรัฐธรรมนูญ แล้วก็มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาหรือไม่ ก็ยังมีความจำเป็นจะต้องมีสำนักงานอยู่ และจากการศึกษา เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญฉบับนี้นะครับ กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญนั้น ถ้าหากว่ารัฐธรรมนูญมีอัน ต้องยกเลิกเพิกถอนไป กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญต้องหมดสิ้นไปด้วย เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ากฎหมาย สำนักงาน กกต. รวมอยู่ในกฎหมายของคณะกรรมการการเลือกตั้งแล้ว จะต้องหมดสภาพไปด้วยทั้ง ๆ ที่ เขาเป็นเจ้าของหน้าที่ต้องทำงานปกติ ควรจะแยกเป็นพระราชบัญญัติเฉพาะออกมาต่างหากนะครับ

ประการที่ ๖ เรื่องทะเบียนรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง คณะอนุกรรมการยกร่างก็ยังให้ จัดทำทะเบียนรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งเป็นประจำทุกปี แล้วก็แก้ไขทุกปี ซึ่งตามความเป็นจริงแล้วกรรมการ การเลือกตั้งไม่ได้เป็นผู้ทำเอง แต่มอบหมายให้สำนักงานทะเบียนราษฎร กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้ทำ แล้วก็ยังต้องจ่ายเงินประจำปี ปีหนึ่งก็เป็น ๑๐ กว่าล้านบาท สำหรับทำทะเบียนรายชื่อ แต่ถ้าหากว่าเมื่อ ถึงจะมีการเลือกตั้งเมื่อไร จึงจะทำทะเบียนรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งอีกครั้งหนึ่ง เพราะฉะนั้นอนุกรรมการ

ตรวจร่างก็เห็นว่า การที่จะต้องเสียค่าใช้จ่ายประจำปี ปีละ ๑๐ กว่าล้านบาทนั้น แล้วประชาชนก็ไม่ได้ใช้ประโยชน์ หรือไม่ได้ไปตรวจสอบ การทำทะเบียนไปนำแนวคิดจากต่างประเทศ แต่ไม่ได้เป็นประโยชน์กับประเทศไทย แล้วก็เสียเงิน เพราะฉะนั้นเพื่อประหยัดงบประมาณ จึงควรมีการจัดทำทะเบียนเป็นการดำเนินการ โดยผู้อำนวยการทะเบียนกลาง และคณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นผู้ประสานงานให้มีการจัดทำ

ประเด็นสุดท้าย ที่ให้ข้อสังเกตก็คือ การตรวจสอบขององค์กรเอกชน ก็มีปัญหาว่ามีการบัญญัติให้คณะกรรมการการเลือกตั้งรับรององค์กรเอกชนเพื่อช่วยเหลือในการตรวจสอบการเลือกตั้ง แล้วก็แต่งตั้งผู้แทนองค์กรเอกชน เพื่อปฏิบัติหน้าที่ แต่ที่ผ่านมาบางชุดก็ให้ความสำคัญกับองค์กรเอกชน บางชุดก็ไม่ให้ความสำคัญทั้งที่มีบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ โดยส่วนมากองค์กรเอกชนที่เข้ามาตรวจสอบก็จะไม่ค่อยพร้อมทำงาน แล้วก็ปัญหาประเด็นก็คือว่า การสนับสนุนงบประมาณของคณะกรรมการการเลือกตั้งล่าช้า เนื่องจากกว่าจะได้เงินจากรัฐบาลมาดำเนินการ องค์กรเอกชนก็ไม่มีเงินที่จะไปดำเนินการ เพราะฉะนั้นการกำหนดให้มีกระบวนการให้องค์กรเอกชนต้องได้รับการรับรองก่อน จึงเสนอโครงการได้ จึงทำให้การมีส่วนร่วมของภาคประชาชนไม่กว้างขวาง นอกจากนั้นการใช้คำว่า การตรวจสอบการเลือกตั้งในการทำงานขององค์กรเอกชน ก็ไม่กำหนดขอบเขตให้ชัดเจนว่าจะต้องทำอะไร ในเมื่อความสามารถของผู้แทนองค์กรเอกชนมีอยู่จำกัด น่าจะเปลี่ยนจากการตรวจสอบมาเป็นสังเกตการณ์การเลือกตั้ง เพื่อให้สอดคล้องกับการดำเนินการในต่างประเทศนะครับ นอกจากนี้ในช่วงที่ยังไม่มีการเลือกตั้งก็ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งทำการฝึกอบรมขององค์กรเอกชนเพื่อให้ความพร้อม องค์กรเอกชนที่มาจดทะเบียนกับ กกต. ในการเสนอชื่อผู้ที่สมควรได้รับการสรรหาเป็นสมาชิกวุฒิสภา เป็นองค์กรหลักที่จะช่วยในการสังเกตการณ์การเลือกตั้ง

สำหรับร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการการเลือกตั้ง คณะอนุกรรมการตรวจสอบร่าง ได้ทำเปรียบเทียบเสนอความเห็นเป็นตารางขวาง แล้วก็ปรับปรุงร่างเป็นพระราชบัญญัติคณะกรรมการการเลือกตั้งฉบับหนึ่ง กับพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ๑ ฉบับ แล้วก็เพื่อที่ท่านจะได้พิจารณาในรายละเอียดและนำเสนอใน ๗ ประเด็นที่กระผมได้กราบเรียนท่านไป เอกสารแจกพร้อมหรือยังครับเมื่อสักครู่ ขอขอบคุณครับ

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ท่านประธานอนุกรรมการตรวจร่าง ว่าตอนนี้ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง ทางยกว่าเขาทำเสร็จหรือยังครับ ได้ติดตามหรือไม่ ถ้าทำเสร็จแล้ว เรื่องหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ท่านประธานอนุกรรมการเสนอมานี้ มันจะเดินตามทันเขาหรือเปล่าครับ ขออนุญาตเรียนถามครับ

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : เราได้ร่างเขามานี้ก็คือร่างจากคณะยกแล้วเราก็เอามาทำเป็นข้อสังเกตใน ๗ ประเด็น รวมทั้งในตารางนั้นเราก็จะมีข้อสังเกตที่ควรเปลี่ยนแปลงแก้ไขมาตรา ๒ มาตราไปด้วยนะครับ ในส่วนที่มีความเห็นแตกแยกไปว่าควรให้มีร่างสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง แล้วก็แยกออกมาจากที่คณะยกว่าเขาได้ยกแล้ว แยกออกมาอีกพระราชบัญญัติหนึ่งนะครับ

ประธาน : เชิญท่านสดศรี มีอะไรไหมครับ

นางสดศรี สัตยธรรม : จริง ๆ พระราชบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้งเสร็จเมื่อวานนี้จะกะ พิจารณาเรียบร้อยหมดแล้วละ แต่อยากเสนอที่ประชุมหนึ่งว่า จริง ๆ แล้วทั้ง ๓ ฉบับนี้ เจ้าหน้าที่ของ กกต. เป็นหลักหมดเลยทั้ง ๓ ฉบับ อย่างไรก็ตามจะประชุมร่วมกันสักครั้งหนึ่งก็คือว่าให้เขา Present คือฝ่ายเลขานุการอยู่ที่ กกต. หมด เพราะฉะนั้นก็จะเชิญฝ่ายเลขานุการของทั้ง ๓ ฉบับมาแล้วก็ Present งานให้เราจะสะดวกกว่า มา Present ให้เรา คือถ้าวันพฤหัสบดี เป็นไปได้ก็น่าจะ

ประธาน : ถ้าอย่างนั้นเรียนอย่างนี้ดีกว่านะครับว่า เราจะมีการประชุมของเราเอง วันที่ ๗ วันนี้ตอนเช้า คือ ๒ ฉบับนี้เลือกตั้ง กกต. และพรรคการเมือง กรรมการยกร่างได้ประชุมพิจารณา ๒ ฉบับนั้นไปเมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ซึ่งเราก็ได้ร่างมา แต่ในวันที่ ๒ สิงหาคม มีการพูดว่าจะมีการปรับปรุงอะไรบางอย่าง ซึ่งบางอย่างก็มีการปรับปรุงมาในร่างนี้บ้างหรือยัง ก็ไม่มี รวมทั้งพรรคการเมือง รู้สึกจะไม่ได้ร่างที่จะมีการปรับปรุงมา โดยเฉพาะ กกต. ที่ท่านพูดว่ามีการปรับปรุงครั้งสุดท้ายเมื่อวานนี้ จบเรียบร้อยแล้ววันนี้ยังไม่ได้มา แต่ว่าวันนี้เมื่อเช้านี้กรรมการยกร่างได้พิจารณาร่างกฎหมายเลือกตั้ง ส.ว. ส.ว. แล้วก็จบ โดยมี ๓ - ๔ ข้อที่จะต้องปรับปรุงร่าง ตัวร่างรู้สึกจะได้มาแล้ว ร่างที่ยังไม่ได้มีการแก้ไขเลือกตั้ง ส.ว. ส.ส. ยังไม่มีการแก้ไข ได้รับมาแล้ว แต่ว่าอันนี้คณะอนุกรรมการตรวจร่างก็คงจะประชุมดูพ่วงนี้มะรืนนี้จะรักก็ตามทีนะครับ ซึ่งเราก็ได้คิดกันไว้ว่าเราจะนัดประชุมวันที่ ๙ จะคุยหรือกันว่าอนุกรรมการคิดว่าจะตรวจเสร็จใหม่ อนุกรรมการตรวจร่างคิดว่าจะตรวจเสร็จใหม่ ๓ ฉบับ รวมทั้งเลือกตั้ง ส.ว. ส.ส. ภายในวันที่ ๙ เช้า ถ้าคิดว่าเสร็จ ที่เรานัดกันไว้วันที่ ๙ บ่าย กรรมการใหญ่ก็จะประชุม แต่ถ้าคิดว่าไม่เสร็จ คุยกันแล้วกัน แล้วเราจะได้เลื่อนไปเป็นวันที่ ๑๐ เช้า ให้เวลาตรวจร่างก่อนที่จะดูอีกครึ่งหนึ่งแล้วในวันที่ประชุมใหญ่ หรือประชุมอนุกรรมการจะเอาอย่างไรที่จะให้ทาง กกต. มาช่วย จะให้มาร่วมกับกรรมการใหญ่ไหมครับ

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

นางสดศรี สัตยธรรม : อยากจะให้เลขานุการของทั้ง ๓ ชุด

ประธาน : เขามาในวันประชุมกรรมการใหญ่ใช่ไหมครับ

นางสดศรี สัตยธรรม : ชุดเราด้วยค่ะ

ประธาน : อันนี้ก็ชุดเรา กรรมการใหญ่ ก็จะอยู่ที่ว่าจะให้เขามาวันที่ ๗ หรือวันที่ ๑๐ แล้วเดี๋ยวเราจะคุยกัน ผมถือโอกาสเรียนอีกนิดหนึ่งว่า กรรมการยกร่างเขาจะนัดประชุมอีกครั้งหนึ่ง เพื่อคุยอีกครั้งหนึ่งทั้ง ๓ ฉบับนี้ในวันที่ ๑๔ เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา ซึ่งนั่นหมายความว่าจบ เห็นเขาพูดว่า อาจจะพูดเล่นก็ได้ครับ อาจจะใช้เวลาทั้งวัน ถ้าในกรณีเช่นนั้นเราจะมาดูของเขาอีกครั้งหนึ่ง เพราะว่ามันน่าจะดูของเขาอีกครั้งหนึ่ง เพราะว่าถ้าเขาแก้มาตราไหนเราก็ดูแต่เฉพาะมาตราที่เขาแก้หรือไม่ ในราวสักวันที่ ๑๕ บ่ายหรืออะไรพวกนี้ อนุกรรมการก็อาจจะประชุมพร้อม ๆ กันก็ได้ ห่างกันสัก ๑ ชั่วโมง เพราะมันคงไม่กัมาตราครับ เช่นนั้นจะเป็นไปได้ไหม แล้วผมก็เลยจะเรียนให้ทราบ บางท่าน ก็คงจะทราบอยู่แล้วว่าเดิมนั้นมันมีกำหนดอย่างนี้ว่า กรรมการยกร่างประชุมวันที่ ๑๔ เป็นครั้งสุดท้าย ที่เดิมนะครับ ก็ตั้งใจว่าจะประชุมวันที่ ๑๕ แล้วก็ทำบันทึกถึงกรรมการยกร่างว่าเราตรวจเป็นอย่างไร เพราะแต่เดิมนั้นตามกำหนดจะมีการประชุมสภา สสร. ครั้งหนึ่งในวันที่ ๑๖ แล้วก็กรรมการยกร่าง จะไปปรับปรุงอีกครั้งหนึ่งวันที่ ๑๗ แต่บัดนี้เป็นที่แน่นอนแล้วว่า จะไม่มีการประชุมสภาในเรื่องนี้ ฉะนั้น หลังจากที่มีการประชุมวันที่ ๑๔ แล้วเราประชุมอีกครั้งหนึ่ง เราก็ทำไปตามงานของเรา แต่เรียนให้ทราบว่า คงไม่มีเรื่องของ สสร. สสร. คงจะประชุมรับทราบหลังจากวันที่ ๑๗ ในเรื่องนี้

คราวนี้วันนี้ที่ท่านดูในร่างเรื่องของการเลือกตั้ง เราก็คงจะพิจารณาตามที่ท่าน ดูไป แล้วส่วนรายละเอียดต่าง ๆ อาจจะต้องไปดูกันอีกครั้งหนึ่ง อย่างที่ท่านสดศรีพูดเมื่อเจ้าหน้าที่มาช่วยดู แต่ว่านอกจากกฎหมายเลือกตั้งได้ กกต. ในวันนี้แล้ว พรรคการเมืองท่านได้ดูไปแล้วหรือยัง ถ้าอย่างนั้น เราเอาเลือกตั้งนี้เสียก่อนแล้วก็ไปพรรคการเมือง แล้วก็อาจจะต้องฝากท่านช่วยเร่งดู ส.ว. ส.ว.

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : พุ่งนี้เสร็จ

ประธาน : ถ้าท่านว่าพุ่งนี้เสร็จ วันที่ ๗ เราก็ยังประชุมบ่ายได้ใช่ไหมครับ เรานัดกันไว้ เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา ถ้าอย่างนั้นฝากท่านสดศรีเชิญมาร่วม

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : เอาทั้ง ๓ ชุดเลยใช่ไหมคะ

ประธาน : ใช่ครับ จะดูทีเดียว ส่วนหลังจากวันที่ ๑๔ เรามาประชุมก็คงไม่ต้องรบกวน เขาแล้ว ขอทราบเขา ท่านกรรมการเห็นเป็นอย่างอื่นไหม เราจะได้ดูเป็นจุด ๆ อย่างที่กรรมการ ตรวจร่างได้ว่าไว้ เชิญครับท่านพิเชียร

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ท่านประธานครับ ขออนุญาตเรียนถามสั้น ๆ นิดเดียว

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ที่ยกเลิกการประชุมใหญ่ สสร. วันที่ ๑๖ นี้มีเหตุผลคร่าว ๆ อย่างไม่บ้างครับ ขออนุญาตทราบเหตุผลสั้น ๆ นิดเดียว

ประธาน : เมื่อเข้าท่านประธาน ท่านรองประธานคนนะครับ เพราะว่ารายละเอียดคงจะอยู่ที่ทางโน้นครับ โดยหลักเข้าใจว่าจะเป็นเรื่องที่รัฐธรรมนูญเขียนให้เป็นเรื่องของยกร่างนะครับ

ประธาน : เมื่อสักครู่ท่านประธานอนุกรรมการได้เสนอ ทุกคนได้แล้วใช่ไหมครับ ข้อสังเกตของคณะอนุกรรมการ ท่านกรรมการได้รับทุกคนแล้วใช่ไหมครับ จะได้ดูกันเป็นข้อ ๆ ไป ท่านได้หรือยังครับ มีใครยังไม่ได้ครับนอกจากท่านพิเชียร สรุปข้อสังเกตของคณะอนุกรรมการ เราจะได้ดูเป็นข้อ ๆ ไป ในข้อแรกที่เป็นข้อสังเกตนี้ท่านเห็นเป็นอย่างไรครับ ท่านมีตัวบทอยู่ด้วยนะครับ คงต้องดูตัวบทประกอบกันไป คงเป็นเรื่องของมาตรา ๗ สิ่งที่ท่านมีข้อสังเกต ถ้าท่านบอกมาตราสักนิดเดียว มันจะดูง่าย ข้อแรกคือมาตรา ๗ นะครับ

นายพิเชียร อำนวยการประเสริฐ : ไม่ใช่มาตรา ๘ หรือครับ

ประธาน : ข้อ ๑ ท่านอย่าไปดูขวาง

นายพิเชียร อำนวยการประเสริฐ : ไม่มีครับ

ประธาน : เรื่องกรรมการการเลือกตั้งนะครับ ไม่ใช่เรื่องพรรคการเมือง

นายพิเชียร อำนวยการประเสริฐ : ไม่มีเลย

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : เรื่องคณะกรรมการการเลือกตั้ง

ประธาน : ข้อ ๑ ท่านกรรมการมีความเห็นอย่างไรบ้างครับ ผมมีอย่างนี้แล้วกันครับว่า ในข้อสังเกตของท่านคล้าย ๆ ว่าน่าจะเอาเฉพาะเรื่องที่ถูกกฎหมาย ป.ป.ช. กำหนดไว้ก็พอแล้วใช่ไหมครับ ยืนยัน บัญชี ผมมีความรู้สึกที่ไม่แน่ใจว่าในมาตรา ๗ ของเขา ที่ต้องยื่นตามกฎหมาย ป.ป.ช. นั้นก็เป็นไปตามพรรคหนึ่งใช่ไหมครับ แต่พรรคสองของเขาที่เขาให้แสดงหลักฐานพิสูจน์ความเป็นจริง สำเนาหลักฐาน สำเนาสิ่งเหล่านี้ ผมไม่คุ้นกับกฎหมาย ป.ป.ช. แท้จริง แสดงว่าเขากำหนดไว้ในกฎหมาย ป.ป.ช. หรือยัง แต่เรื่องแบบ ถ้าหากเขากำหนดไว้แล้วมันก็อาจจะไม่จำเป็นต้องเขียนในขณะนี้ แต่ถ้าเขาไม่กำหนด อาจจะถือเป็นเรื่องที่เขาเขียนเพิ่มเติมหรือเปล่าเพื่อให้นั้น ผมไม่แน่ใจอันนี้ ไม่ทราบที่ท่านวิจิตรจะตอบได้ไหม

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : คือการยื่นบัญชีทรัพย์สินนี้ กฎหมาย ป.ป.ช. เป็นหลัก ที่เขากำหนดให้ยื่นโดยกฎหมายบังคับ หรือโดยข้อกำหนดของ ป.ป.ช. แล้วแบบฟอร์มในการยื่นเป็นเรื่องที่ ป.ป.ช. กำหนด ทุกหน่วยงานมันยื่นตาม พ.ร.บ. กฎหมาย ป.ป.ช. ทั้งนั้น ที่นี้ กกต. เรามากำหนด รายละเอียดเองว่าจะต้องยื่นบัญชีอย่างไรกันแบบนี้ ก็ถามว่าความประสงค์มันตรงกับของ ป.ป.ช. หรือเปล่า กฎหมายเรากำหนดอย่างไร แต่ ป.ป.ช. กำหนดอย่างมันน่าจะไม่ต้อง เพราะที่รับผิดชอบคือ ป.ป.ช.

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : พุดง่าย ๆ ต้องเอาเกณฑ์ของ ป.ป.ช. เป็นหลัก

ประธาน : ผมไม่แน่ใจว่าเขียนอย่างไร แต่ถ้าในฐานะที่เคยยื่นหลักฐาน ผมว่าพรรคสอง
คือหลักฐานที่ต้องยื่นต่อ ป.ป.ช. เหมือนกัน แต่ไม่รู้ว่าคุณหมาย ป.ป.ช. เขาเขียนอย่างไร ซึ่งที่บอกว่า
ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดมันพอไหม มีอยู่แล้วหรือเปล่า
โดยไม่ต้องมีพรรคสอง ผมก็ไม่แน่ใจ

นายสมเกียรติ วรดิษฐ์ : ขออนุญาตท่านประธาน คือ พรรคสองของมาตรา ๗ มันเป็นการเน้นว่าหลักฐานของ ปปช. ซึ่งเราก็ไม่รู้ว่ามันมีรวมถึงหรือไม่ แต่เขาเน้นว่าที่ยื่นนี้ต้องยื่นหลักฐานเพื่อพิสูจน์ความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สิน ซึ่งรวมทั้งสำเนาแบบเสียภาษี อันนี้เพื่อยืนยันว่ามันมีจริง ตรงนี้ผมก็คิดว่ากฎหมายเลือกตั้ง ถ้าหากว่าส่วนนี้มันมากกว่า ปปช. มันต้องการคุมเข้ม เราก็เลยไม่รู้ว่าจะเห็นด้วยอย่างไร คือทางท่านประธานอนุกรรมการ ท่านก็อาจจะเห็นว่าถ้ามันบัญญัติให้ล้อกันนี้มันจะดี แต่ถ้าบัญญัติให้มันลัดกันมันก็จะทำให้มีปัญหาที่หลัง ก็อยู่ที่ที่ประชุมจะพิจารณาครับ

ประธาน : ความจริงถ้าดูเทียบกับ ปี ๒๕๕๑ มันก็เหมือนกับของ ปี ๒๕๔๑ เพียงแต่ว่าเขาตัดเวลาการยื่น อยากจะเรียนถามท่านประธานอนุกรรมการว่าการที่เขาตัดกำหนดเวลาเอาไว้ ไม่ทราบท่านไปดูรัฐธรรมนูญหรือเปล่าว่ามันเขียนไว้หรือเปล่า ต้องยื่นภายในเมื่อไร แต่อันนี้อยู่ที่ ปปช. ผมก็ว่าต้องยื่นภายใน ๓๐ วัน อยู่ที่กฎหมาย ปปช. แล้ว

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : รับตำแหน่งภายใน ๓๐ วัน เมื่อพ้นภายใน ๓๐ วันก็ยื่นทุกปี นะครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ก็เอามาอยู่ในกฎหมายนี้อีกนะครับ

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : มันไม่จำเป็นต้องมาอยู่ในกฎหมายนี้

ประธาน : ความจริงอย่างนี้ได้ไหมผมว่าพรรคสอง เราตั้งข้อสังเกตไปว่า ถ้าเป็นข้อความที่มันมีอยู่ในกฎหมาย ปปช. แล้ว ก็อาจจะไม่จำเป็นที่จะบัญญัติไว้ แต่เขาจะบัญญัติไว้ก็เรื่องของเขา ฝ่ายเลขานุการ เป็นข้อสังเกตคิดว่า ข้อความในพรรคสอง ถ้าหลักเกณฑ์วิธีการที่บัญญัติไว้ใน พรบ. นั้น ได้ครอบคลุมมาถึงเรื่องนี้แล้ว ก็อาจจะไม่จำเป็นจะต้องบัญญัติซ้ำอีกครั้ง แค่นั้นเอง แต่ว่าถ้าเขาจะบัญญัติซ้ำก็เรื่องของเขา เชิญครับ

นางสดศรี สัตยธรรม : คืออยากทราบว่าเมื่อก็พูดกันหรือยังไม่ทราบว่ากฎหมาย ปปช. ให้ข้าราชการทุกหน่วยงานต้องยื่นทุกปีใช่ไหมคะหลัก

ประธาน : คนอื่นใช่หรือเปล่า ผมไม่แน่ใจว่าคนอื่น

นางสดศรี สัตยธรรม : แต่ศาลนี้ จากศาลฎีกาตอนที่ดิฉันอยู่ทุก ๓ ปี ต้องยื่นคะ

ประธาน : ทุก ๓ ปีครับ

นางสดศรี สัตยธรรม : อันนี้ในกรณี กกต. ให้ยื่นตอนออกกับตอนเข้าเท่านั้นเอง

ตามปี ๒๕๔๑ คะ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : รู้สึกต้องยื่นทุกปีด้วยนะครับ ยื่นทุกปีหรือเปล่าครับ

ประธาน : ยื่นทุกปีมันเข้ารับตำแหน่ง

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : เมื่อพ้นไปแล้วครบ ๑ ปี ก็ต้องยื่นครับ

นางสดศรี สัตยธรรม : แต่ของ กกต. นี่ยื่นตอนเข้ากับตอนออกเท่านั้นเองนะคะ
พ้น ๑ ปีด้วยหรือ ไม่ต้องยื่นทุกปีใช่ไหมคะ คือรู้สึกการปฏิบัติไม่เหมือนกัน อย่างศาลนี้จำได้ว่าต้องยื่น
ทุก ๓ ปี อัยการไม่ทราบเท่าไร เหมือนกันใช่ไหมคะ ทุก ๓ ปี

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : พอครบ ๓ ปี ไม่มีวาระออก ต้องยื่นทุก ๓ ปีครับ

นางสดศรี สัตยธรรม : มีวาระออกคือปลดเกษียณ พอปลดเกษียณเราก็ต้องยื่นแจ้ง
ให้ทราบว่ามีทรัพย์สิน หนี้สินเท่าไรอะไรอย่างนี้คะ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : แล้วข้าราชการอย่างอื่นปกติต้องยื่นทุกปีไหมครับ

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : เหมือนกันหมดครับ เกณฑ์เดียวกันหมดครับ แม้แต่ไม่มี
นั้น ปปช. เขากำหนด เช่น ตุลาการศาลทหาร หรือหน่วยงานอื่นจะกำหนด แม้ตอนหลังสุดกำหนดให้ที่
ปรึกษาผู้บริหารท้องถิ่นต้องยื่นบัญชี ซึ่งกฤษฎีกาเพิ่งตีความมานะครับ แล้วก็กำหนดว่าผู้บริหารท้องถิ่น
ก็ต้องยื่น ที่ปรึกษาผู้บริหารท้องถิ่นก็ต้องยื่น ก็ไม่ต้องออกเป็นกฎหมาย เป็นระเบียบของ ปปช. ซึ่งมัน
คล่องตัวกว่า ผมก็เลยว่ามันไม่จำเป็นจะต้องไปบัญญัติเป็นกฎหมาย เพราะหน้าที่หลักคือ ปปช.
เขาต้องการให้ใครยื่น หรือว่าจะเปลี่ยนแปลงระยะเวลายื่นก็อยู่ที่ ปปช. นะครับ

ประธาน : เสิญครับ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ : ท่านประธานคะ ข้าราชการพลเรือนนั้นระดับบริหารทั่วไป
ระดับ ซี ๙ ต้องยื่นตอนรับตำแหน่ง แล้วก็ยื่นเมื่อออกจากตำแหน่ง ส่วนข้าราชการที่เกี่ยวข้องกับการเงินนั้น
เขายื่นตั้งแต่ ซี ๘ ค่ะ

นางสดศรี สัตยธรรม : ส่วนใหญ่ยื่นเข้าและออก แต่ก็ไม่ได้ยื่นทุกปีนะคะ

ประธาน : ไม่หรอกครับ ของคุณยื่นเช่นเดียวกัน เพราะอยู่ในเรื่องของตุลาการ ไม่ใช่
ของคุณยื่นเหมือนตุลาการ เพราะว่ามันจะอยู่ในมาตรา ๓๙ ว่าให้ยื่นทุกครั้งที่ได้รับตำแหน่งทุก ๓ ปี
ที่ได้รับตำแหน่งและเมื่อพ้นจากตำแหน่งตามแบบฟอร์ม และรวมถึง ๑ ปีด้วย อยู่ในมาตรา ๓๙ เขาจะ
มีอยู่ ๑๕ ตำแหน่ง แล้วถ้าคนอื่นเขาก็จะมีกำหนดเอาไว้ที่หนึ่ง แล้วรู้สึกคนที่เขากำหนดอย่างอื่น
จะต้องยื่นทุกปี กฎหมาย ปปช.

สำหรับข้อ ๑ เอาจางที่ว่าไหมครับ เราก็ตั้งข้อสังเกตไปสำหรับ พรรคสองว่า ถ้ามารวม
อยู่ใน ปปช. แล้วก็อาจจะไม่จำเป็นที่บัญญัติซ้ำ แต่ว่าเขาจะบัญญัติก็เรื่องของเขา ฝ่ายเลขานุการช่วยดู
ปปช. หน่อยว่า เขากำหนดแบบเอาไว้มันรวมถึงอันนี้ไหม แต่ผมว่ารวม เพราะเวลาผมแจ้ง ผมรวม

มันต้องมีแสดงหลักฐานพวกนี้ ที่ดินก็ต้องมีสำเนาโฉนดต้องแสดงแบบภาษีปีที่แล้ว ถ้าอย่างนั้นเราก็ผ่านไปข้อ ๒ นะครับ

ข้อ ๒ ข้อสังเกตเรื่ององค์ประชุมของการลงมติ ท่านสทศศรีจำได้ไหมที่เราเคยพูดกันในเรื่ององค์ประชุมในเรื่องอะไร จะขอเรียนอย่างนี้ดีกว่า ของเดิมถ้าท่านจะพลิกดูนะครับที่ท่านจะเสนอให้ตายตัว ๔ คนนี่ของเดิมที่เขาयर่างมา เขาเสนอตายตัว ๔ คน แล้วก็ได้มีการแก้ไขเป็นให้ ๓ ใน ๔ แต่ต้องไม่น้อยกว่า ๓ คน เหตุผลที่กรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญแก้ เพราะเหตุว่า ถ้ากำหนดไว้ ๔ คนนี่ในกรณีที่เขาเหลือ ๓ คน มันก็ประชุมไม่ได้เลย ในกรณีที่ ๓ คน มีเรื่องที่จะต้องประชุม บางครั้งจะประชุมไม่ได้เลย ฉะนั้นเขากำหนดให้ ๓ ใน ๔ แต่ไม่น้อยกว่า ๓ คน คือ ๓ ใน ๔ นี่ถ้ามา ๕ คน ๕ คน ๓ ก็คือ ๔ มันก็เท่ากับถ้ากรรมการมีเต็ม ๕ คน ต้องมาประชุม ๔ คน ตรงกับที่เขียนไว้ ถ้ากรรมการมี ๔ คน ก็ต้องมา ๔ คน เพราะหารแล้วมันได้ ๓ เศษ แต่ถ้ากรรมการมี ๔ คนนี่นะครับ ต้องไม่น้อยกว่า ๓ คน คุณมัวตรงที่ว่า ๓ ใน ๔ ถ้ามี ๔ คน ๓ คนมาประชุมได้ แต่ถ้าหากว่า ๓ คน ถ้า ๓ ใน ๔ มันน้อย ก็ต้องมา ๓ คน ข้อบังคับต้องไม่น้อยกว่า ๓ คน อันนี้เขียนแก้ปัญหาว่า ถ้ามันเหลือ ๓ คนนี่มันประชุมไม่ได้เลยนะครับ ซึ่งในบางเรื่องมันจำเป็นต้องประชุม เหมือนอย่างคราวที่แล้วที่เหลืออยู่ ๓ คน

ทีนี้ในเรื่องของ พรรคสอง ในเรื่องของการประกาศผลที่ว่าเอกฉันท์นะครับ ปกติเขาใช้เสียงข้างมาก ในพรรคสอง ในการลงมติในเรื่องต่าง ๆ เสียงข้างมาก ความจริงผมน่าจะให้ท่านสทศศรีแถลงในเรื่องนี้ แต่พอมาถึงเรื่องของการลงมติวินิจฉัยให้มีการเลือกตั้งใหม่ หรือเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งก่อนการประกาศผลเลือกตั้งให้ใช้คะแนน ซึ่งเดิมร่างมาว่า เอกฉันท์ แก้เป็นไม่น้อยกว่า ๔ ใน ๕ ๔ ใน ๕ นี่ถ้ามีกรรมการ ๕ คน ๔ ใน ๕ คือ ๔ ถ้ามีกรรมการ ๔ คน ๔ ใน ๕ ก็คือ ๔ ถ้ามีกรรมการ ๓ คน มันก็ต้อง ๓ หรืออย่างไร ผมจำไม่ได้แน่ครับ คือมันจุดเดียวที่แก้ก็คือว่าถ้า ๕ คนนี่นะครับ คนเดียวไม่เห็นด้วยนี่ ๑ ชนะครับ ๑ ชนะ ๔ ฉะนั้นถ้าเสียงเอกฉันท์นี้คุณไม่ต้องหาเสียงใครเลย คุณหาเสียงคนเดียว มันเกิดปัญหาว่าทำอะไรไม่ได้ใช่ไหมครับท่านสทศศรี ที่ประชุมกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญถึงแก้จาก เอกฉันท์ เป็น ๔ ใน ๕ นี่คือเหตุผล ถูกต้องไหมครับ

นางสทศศรี สัตยธรรม : อันนี้ถือว่าเป็นข้อเสนอของ กกต. เองนะคะ ชุดนี้เราเสนอว่าที่เคยผ่านมานี้เราใช้เสียงเอกฉันท์ของการให้ใบเหลือง ใบแดง แล้วก็เกิดข้อครหาว่าวิงคนเดียวก็ได้แล้ว วิงคนเดียวก็สามารถพลิกได้เลยทันที เพราะเอกฉันท์ ซึ่งถ้ามาเทียบการทำงานของศาลก็ดี ของตุลาการศาลปกครองหรือที่ไหนก็ดี ไม่เคยมีการใช้คำว่า เอกฉันท์ ใช้คำว่า เสียงข้างมาก ใช่ไหมคะ ก็ถือว่าผ่านแล้ว ในกรณีนี้ซึ่งเราจะมองเจตนาารมณ์ของผู้ร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๑ ท่านก็คงจะมองว่า

จะให้ใบแดงนั้นให้ได้ยากขึ้น ก็เลยให้ใช้คำว่า เอกฉันท์ แต่ในทางลบมันจะออกมาทางลักษณะที่ว่า ถ้ากรรมการการเลือกตั้งไม่สุจริตสักคนหนึ่งแล้วนี่ก็จะพลิกได้โดยทันที ก็เลยมีการว่าสมควรน่าจะมีการแก้ไข แล้วก็ได้ออกมาทางนี้เหมือนกันทางสภาร่างรัฐธรรมนูญว่า ควรจะมีการแก้ไขในส่วนนี้ก็คือว่า อย่าใช้เอกฉันท์เลย ก็ใช้เพียง เสียงข้างมากจะดีกว่า ก็ได้รับการตอบสนองก็คือว่า ให้ใช้เสียงข้างมาก แต่ข้อสังเกตนี้คงไม่มีอะไรคะ

ประธาน : ถ้าอย่างนั้นกรรมการเห็นอย่างไรครับ ว่าเรายังจะต้องมีข้อสังเกตอย่างนี้หรือไม่ หรือว่าเห็นด้วยกับที่เขาแก้ไขไปแล้วก็ไม่ต้องเขียน เชิญท่านมานิจ

นายมานิจ สุขสมจิตร : เรียนท่านประธาน ผมคงยึดหลักอย่างที่เรารวบรวมร่างรัฐธรรมนูญนะครับว่า อะไรที่มันจะผิดอย่างจรรยาแล้ว ถ้าเขาหลงลืม เขาเผอเรอมา เราค่อยเสนอไป แต่ถ้าหากเป็นความเห็นของกรรมการยกเว้น เพราะว่าจะอย่างไรถ้าถ้อยคำมันไม่ผิด แล้วมันไม่ขัดแย้งกับมาตราอื่น ผมคิดว่าเราก็คงให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของคนยกเว้น ไม่แก้หลักการครับ

ประธาน : เชิญท่านพิเชียรครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : คืออันนี้ในวรรคสองของมาตรา ๘ หมายความว่า เขาแก้จาก เสียงเอกฉันท์ เป็น ไม่น้อยกว่า ๔ ใน ๕ ใช่ไหมครับ

ประธาน : จะให้ใบแดงต้อง ๔ คน พุดง่าย ๆ ถ้ามี ๕ คน อย่างน้อย ๔ คน ต้องให้ใบแดง

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : ถ้าเบากว่านี่ก็คือเสียงข้างมาก

ประธาน : ถ้าไม่ใช่เรื่องใบเหลือง ใบแดง ถ้าเป็นเรื่องอื่น ๆ ก็เสียงข้างมากธรรมดา

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : แต่เฉพาะถ้าให้ใบเหลือง ใบเพิกถอนสิทธินี้

ประธาน : คือข้างมากธรรมดา ๕ คน กับ ๓ คน

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : แต่อันนี้ถ้าเพิกถอนสิทธิ ก็ต้องไม่น้อยกว่า ๔ ใน ๕

ประธาน : ไม่อย่างนั้นถ้าคนเดียวยื่นกรณถ้าเดี๋ยวกทำอะไรไม่ได้เลย

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : ครับ

ประธาน : ครับ ไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่นใช่ไหมครับ ถ้าอย่างนั้นอันนี้เราผ่านไป แล้วกันนะครับ ก็ไปสู่อีกข้อ ๓

ข้อ ๓ เป็นเรื่องของอำนาจหน้าที่นะครับ คือรู้สึกเขาเอาอำนาจหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๓๒๕ มาตรา ๓๒๖ กับมาตราอื่นมาบัญญัติรวมเอาไว้ ซึ่งอนุกรรมการเห็นว่า ไม่น่าจะเอามาเขียนซ้ำอีกนะครับ ควรเห็นอย่างไรครับ จะผ่านไปหรือว่าจะเอาอย่างไร ถ้าเป็นที่ท่านมานิจเสนอก็หมายความว่าผ่านไปใช่ไหมครับ ท่านอื่นมีความเห็นอย่างไรไหมครับ ผ่านไปหรือครับ โอ.เค. นะครับ

คณะกรรมการการวิสามัญวิชาการ ตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญและร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

จงถนอม ๓/๕

ถ้าอย่างนั้นไปสู่วันที่ ๔ นะครับ คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด อันนี้
ต้องถามท่านสตรี จะให้เป็นอีกหมวดหนึ่ง

นางสตรี สัตยธรรม : ค่ะ ก็เคยมีการพูดกันว่า งานของ กกต. กลางนี้มีมากเหลือเกิน
นะคะ ที่เราจะต้องพิจารณาผลการเลือกตั้งทุกระดับ ตั้งแต่ระดับท้องถิ่น แล้วแต่เดือนจะมีการเลือกตั้ง
ท้องถิ่นเป็นจำนวนมาก รวม ๗๖ จังหวัดแล้วนี้ไม่ต้องทำอะไรเลย นั่งประชุมกันทุกวันอยู่แล้วนะคะ อันนี้
ก็เคยมีการว่า ถ้าในกรณีที่จะให้กระจายงานไปสู่ท้องถิ่นก็คือ กกต. จังหวัดนี้สมควรไหม โดยให้อำนาจ
ในการตรวจสอบในการออกไปเหลือ ไปแดง รวมทั้งการประกาศผลด้วยทั้งหมด คือเป็นการ จะว่า
ตัดอำนาจ กกต. กลางก็คงไม่ใช่ แต่เป็นการแบ่งเบาภาระของ กกต. กลางด้วย ในการพิจารณาการเลือกตั้ง
ในระดับท้องถิ่น เฉพาะในท้องถิ่นนะคะ แต่ในการเลือกตั้งระดับชาติแล้วเป็นหน้าที่ของ กกต. กลางค่ะ

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ประธาน : ไม่ครับ คือกำลังจะถามว่านี่เราจะเสนอไปหรือว่าจากร่างของเขา

นายสมเกียรติ วรดิษฐ์ : ร่างเขาไม่มี

ประธาน : ท่านเห็นร่างแล้วใช่ไหมครับ

นายสมเกียรติ วรดิษฐ์ : เรื่องหลักการนี้ ขออนุญาตเอ่ยนามพีมานิจ ได้เสนอว่าหลักการไม่จำเป็นจริง ๆ ก็อย่าไปแตะต้องเขา อันนี้มันเป็นเรื่องหลักการที่จะให้อำนาจ กกต. จังหวัด เราเสนอไปมันจะเหมาะสมไหม แล้วเสนอไปแล้วจะเป็นผลใหม่ ยกร่างเขาจะฟังเราไหม เพราะว่าในรัฐธรรมนูญชั่วคราว เราไม่มีอำนาจทำอะไรเลย ตอนนี้อยู่ สสร. ก็ทำอะไรไม่ได้ มันเป็นเรื่องระหว่างกรรมการร่างกับ สนช. ผมก็เห็นด้วยกับพีมานิจนะครับ ขนาดอำนาจของเราในเรื่องรัฐธรรมนูญเรายังไม่ไปแตะเลย แล้วกฎหมายลูกเราไม่มีอำนาจ ยิ่งไม่ควรแตะใหญ่ ผมคิดว่าข้อสังเกตไม่น่าแตะเรื่องหลักการ

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : ท่านประธานครับ ถ้าจะพูดอย่างนั้นคงไม่ถูกนะครับ เพราะอย่างนี้ต้องเข้าใจว่าถ้าคนเข้าไปอยู่ในเหตุการณ์แล้วก็จะรู้ว่าจุดอ่อนของ กกต. จังหวัดคืออะไร อันนี้เสียงครหากันว่าเลือกตั้ง ๖๒ จังหวัดที่ผ่านมา แม้จะกำหนดหลักเกณฑ์อะไร อย่งไรมาก็ยังบอกว่าเป็นคนของพรรคการเมือง แล้วก็จำนวนเดิมไม่เกิน ๑๑ คน เขาก็เอาเหลือ ๕ คน ทีนี้ ๕ คนมันเป็นระเบียบของ กกต. มันก็ไม่มีน้ำหนัก ไม่มีความศักดิ์สิทธิ์ เพราะสังคมไทยนี้ต้องเอาอะไรมากดหัวแล้วมันถึงจะชอบ เพราะฉะนั้นถ้าเราอยากจะให้ กกต. จังหวัดมีศักดิ์ มีศรีเป็นที่ยอมรับว่าสามารถที่จะทำการแทน กกต. กลางได้แล้ว มันก็ต้องกำหนดมาให้ชัดเจน ไม่ใช่เป็นลูกผีลูกคนมา เลือกเอาใครมาก็ได้ แล้วก็บางพรรค ๑๕๐ คน ๑๒๐ คนเป็นเพราะคน ๆ เดียว เลือกใครก็ได้คนนั้น คือถ้าเราไม่กำหนดหลักเกณฑ์ไว้มันก็อีหอบเดิมะครับ แล้วก็ ๗,๐๐๐ กว่าแห่ง องค์กรส่วนท้องถิ่นจะมาให้ กกต. กลาง ๕ ท่านมาทำ ทุกอย่างต้องผ่านมานี้หมด ต้องผ่านมาเพราะโดยรัฐธรรมนูญกำหนดนั้นมันไม่ถูก เพราะฉะนั้นเราก็บอกว่าการเลือกตั้งท้องถิ่น เฉพาะที่ไม่มีเรื่องร้องเรียนก็สามารถจะ Approve ผ่านมาได้ แล้วโดยแจ้ง กกต. เพื่อทราบ มันก็เป็นศักดิ์ศรีแล้วก็ระบายนในส่วนที่ไม่มีความสลับซับซ้อนหรือไม่มีเหตุอะไรให้ทำมันจะได้ผ่านไป ๆ ไม่ใช่ ๖ เดือนแล้วยังประกาศไม่ได้นะครับ เพราะฉะนั้นเหตุผลที่บอกว่าให้เสนอออกมาให้ชัดเจน มันมีเหตุผล ไม่ใช่ว่าอยากเสนอก็เสนอจะครับ

นายสมเกียรติ วรดิษฐ์ : คือผมกำลังมองตรงที่ว่าเมื่อสักครู่ ขออนุญาตที่สดศรีได้บอก เมื่อสักครู่ว่า เขาพิจารณาเสร็จเมื่อวานเย็น ทีนี้เมื่อเสร็จเมื่อวานเย็น

นางสดศรี สัตยธรรม : เลือกตั้ง ส.ส. ส.ว. เสร็จเมื่อวาน

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : แล้วเรื่องกฎหมายกรรมการเลือกตั้งเสร็จหรือยังครับ

นางสดศรี สัตยธรรม : เลือกตั้งก็เสร็จไปแล้วละ

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ที่นี้เมื่อเสร็จแล้ว ผมอยากจะขอเรียนถามพี่สตีแล้วก็ได้ พี่มานิจ พี่อรรถวิทย์ว่า ตอนที่พิจารณาเรื่องของกรรมาธิการร่างกฎหมายฉบับนี้ ประเด็นนี้ได้มีการนำเสนอใหม่ ที่ว่าให้ กต. จังหวัดแบ่งเบาภาระ กต. กลางในเรื่องการเลือกตั้งท้องถิ่นอยู่ที่ พี่วิจารณ์ว่า ถ้าเกิดไม่เสนอ ทำไมไม่เสนอตอนนั้นมันจะได้ทันเวลา อันนี้มันเหมือนกับว่ามันเสร็จแล้ว แล้วอนุกรรมาธิการของเรา หรือกรรมาธิการของเราเอาไป เกิดเขาเอาไปแล้วเขาไม่ดู ทั้ง ๆ ที่น่าเสียดาย ที่มันมีเหตุผลอย่างที่วิจารณ์ซึ่งเป็นเลขธิการ กต. มา จะรู้ปัญหา เชิญพี่มานิจครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : ขออนุญาตท่านประธานครับ เมื่อพาดพิงมา ก็อยากจะเรียนอย่างนี้ว่า คือร่างกฎหมายทั้ง ๓ ฉบับ คณะกรรมาธิการร่างเป็นเจ้าของเรื่องโดยตรง พิจารณากันในวันที่ ๑๔ ตูหมดเลย ดูตั้งแต่ต้นมาเลย ตั้งแต่มาตรา ๑ มาจนจบทั้ง ๓ ฉบับ ในวันที่ ๑๔ นั้น ถ้าเผื่อกรรมาธิการคนไหนเห็นว่ามีประเด็นไหนที่ปล่อยผ่านไปมันอาจจะเกิดข้อผิดพลาดขึ้นมา เราได้พูดกันว่าให้กรรมาธิการทักท้วงได้ ที่นี้ผมคิดว่าถ้าเผื่อกรรมาธิการคณะนี้เห็นว่ามันผิดอย่างฉกฉกรรจ์เลย ถ้าปล่อยไปแล้วจะเกิดผลเสียหาย เราก็เขียนเหตุผลไปได้ แต่ว่าที่ผมเรียนไว้ตอนต้นหมายความว่าเราไม่ควรไปขอแก้ไข มันเยอะ ๆ ไปหมดเลย เราดูแต่เรื่องใหญ่ ๆ ที่ว่าถ้าปล่อยแล้วมันจะเกิดผลเสียหายแล้วก็เขียนเหตุผลเขียนผลไป อันนี้น่าจะได้ นะครับ แต่ไม่ได้หมายความว่า มีข้อสังเกตทุกมาตรา เอาเฉพาะเรื่องใหญ่ ๆ จริง ๆ เราไม่ได้บอกว่าเป็นเขาแก้ เราบอกว่าเรามีข้อสังเกตอย่างนี้ ถ้าเขียนมาอย่างนี้แล้วมันจะเป็นอย่างนี้ ๆ โดยไม่ต้องทำทุก ๆ มาตรา หรือว่าหลายมาตรา

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : มันต่อเนื่องครับ ไหน ๆ ที่จะขอนี้มีความยินดี ต่อเนื่องไปพบอาจารย์ดตบ ผมขอแย้งต่อเลย ในเมื่อพี่บอกว่ามันพอทำได้ถ้าเป็นเรื่องสำคัญ ก็อยากจะหาวิธีพี่ว่าเรื่องให้ กต. จังหวัดแบ่งเบาภาระเรื่องเลือกตั้งท้องถิ่นที่ไม่มีร้องเรียน ให้ กต. จังหวัดมีอำนาจ พี่เห็นด้วยไหม

นายมานิจ สุขสมจิตร : เมื่อสักครู่นี้พี่ท่าน กต. เองก็บอกว่า ถ้าเป็นเรื่องการเลือกตั้งท้องถิ่นแล้วก็น่าจะให้ทางนั้นทำ แต่มันน่าจะมีกลไกอะไรสักอันหนึ่งไม่ให้เด็ดขาดตรงนั้น หมายความว่าถ้ามีคนร้องเรียนอะไรมา

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คือเอาเฉพาะไม่ร้องเรียน ถ้าร้องเรียนให้ กต. กลางเอาเฉพาะที่ไม่ร้องเรียนสิ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ : คืออย่างนี้คะท่านประธาน เอาความเป็นจริงในการเลือกตั้งนั้นเป็นอย่างที่ท่านวิจารณ์ว่า คือว่าสู้กันอูตลุด ทุกคนก็สู้กันอูตลุด เพราะฉะนั้นยากที่ กต. จังหวัด หมายความว่าถ้าเป็นพรรคการเมืองใดการเมืองหนึ่งเขาก็ไปทางนั้น ถ้าหากว่าจะเปิดให้มีการหายใจได้นั้น คือต้องมีการอุทธรณ์ขึ้นมา ถ้าเผื่อว่าขัดแย้งกันแล้วมีหลักฐานชัดเจน ต้องให้เขาได้อุทธรณ์คะ

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

แล้วก็ทาง กต. ส่วนกลางนั้นจะใช้กระบวนการอย่างไรอยู่ที่พิจารณา เช่น อาจจะใช้ ๑ ท่านมาเป็น ประธานอนุกรรมการ แล้วก็เอาผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดมานั่งเป็นอนุกรรมการอะไรอย่างนี้ก็ยอมแบ่งเบาได้ แต่การที่จะตัดแล้วก็ยกให้พวกเขาไปเลยที่จังหวัดนั้น เราได้เห็นแล้วว่ามันไปไม่ได้คะ มันยากมากในเรื่องของความเป็นจริงนั้น เพราะว่า กต. จังหวัดเขาเกรงใจมาก ไม่รู้ว่าพวกนี้จะมีอิทธิฤทธิ์ขึ้นมาเมื่อไร แล้วก็เล่นงานตัวเองเมื่อไร

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คือพี่มาลินีเสนอขึ้นนะครับมีประโยชน์ แต่ว่ายังไม่ชัดเจนตรงที่ ว่าเหมือนกับที่กำลังจะบอกว่าให้ กต. จังหวัดทำหน้าที่ตัดสินในเรื่องเลือกตั้งท้องถิ่นได้ แต่ว่าถ้าเกิดว่า ให้เปิดโอกาสให้คนที่สมัครเลือกตั้งสามารถอุทธรณ์ได้ไปยัง กต. กลางประมาณนี้ใช้ไหมครับ ถ้าอย่างนั้น หมายถึงว่าให้ตัดสินทุกการเลือกตั้ง ไม่ว่าจะมามีเรื่องร้องเรียน หรือไม่ร้องเรียนได้ไหม หรือว่าเอาเฉพาะ เรื่องที่ไม่ร้องเรียน ถ้าเรื่องไม่มีร้องเรียนว่าทุจริต การเลือกตั้งทุจริตปกติแล้วมันไม่ค่อยจะมีอุทธรณ์อยู่เลย

นางสดศรี สัตยธรรม : ขอประทานโทษ ตอนที่ทำงานอยู่รัฐสภาของ กต. กลางนี้มาก เหลือเกิน เราเป็นเรื่องที่จริง ๆ ว่ามันหนักมากนะคะ แล้วก็ขอเอ่ยนาม คือท่านประพันธ์ ท่านเคยจะร่าง ระเบียบ ก็คือว่ามอบอำนาจให้ กต. จังหวัดดำเนินการต่าง ๆ ได้เอง ก็มี การ Debate คือโต้เถียงกันมา นิดหนึ่งว่าการที่ กต. กลางมอบดาบให้เขาทำ แต่รับผิดชอบยังอยู่ที่ กต. กลางเต็มทั้งหมด แล้วการที่ยื่น ดาบอันนี้ให้กับ กต. จังหวัดนี้เป็นดาบที่น้ำหนักด้วย เพราะว่าให้เขาสามารถร้องเรียนหรือแจ้งจับ นักการเมืองอะไร พรรคการเมืองอะไรต่าง ๆ ได้ เมื่อเราพิจารณาแล้วอันตรายจะเกิดขึ้นมากเลย ถ้า กต. จังหวัดนั้น ๆ เป็นคนของพรรคการเมือง ซึ่งเราไม่สามารถจะล่วงรู้ความคิดของแต่ละคนได้ ในจังหวัด ถึงจะเลือกเข้ามาแล้วก็ตาม แล้วอย่างที่ว่า ๖๓ จังหวัด ในขณะนี้ก็มีกรร้องบอกว่าเป็นคนของ นักการเมืองนั้น ๆ คือลำบากเหมือนกัน เพราะเราตั้งผู้ที่สรรหามาทั้ง ๑๕ องค์กร ให้สรรหาบุคคลต่าง ๆ ขึ้นมาให้ กต. กลางเลือก ถ้าเราบอกว่าท่านสรรหามาแล้วไม่ดีเลยทั้ง ๑๕ คนนะคะ มันก็คงจะไม่จับสั้น กันอยู่ตรงนั้นไปเรื่อย เพราะในจังหวัด อย่างบางจังหวัดเล็ก ๆ นี้ แน่นนอนเขาก็ต้องรู้จักกับนักการเมือง หรือพรรคการเมืองต่าง ๆ คงพูดลำบากในเรื่องนี้ เราก็คงรอดูพฤติกรรมหรือการกระทำของ กต. จังหวัด ที่ตั้งขึ้นใหม่ขึ้นมาเอง ที่นี้ประเด็นที่ว่าเราจะมอบหมายให้ กต. จังหวัดประกาศผลการเลือกตั้งไปเลย หรือไม่ ก็น่าจะเป็นข้อคิดเหมือนกันว่าประกาศผลไปแล้ว สิ่งที่ยากก็คือถ้าหลังจากนั้นจะมีการร้อง คัดค้านการประกาศผลการเลือกตั้ง ซึ่งจะนำไปสู่การพิจารณาของศาลต่อไป ปัญหาว่าการทำสำนวน การสอบสวนของ กต. จังหวัดนี้จะทำได้ผลแค่ไหน เพียงไร เพราะว่าคดีจะต้องขึ้นสู่ศาลอุทธรณ์ หรือศาลอุทธรณ์ภาค ผลดีคือว่า กต. กลางไม่ต้องยุ่งเกี่ยวกับ แต่ผลเสียมันจะไปตกอยู่ที่ผู้ที่เข้า การแข่งขันในระดับท้องถิ่นกันอะไรอย่างนี้ เรื่องนี้ในการประชุมของอนุกรรมการก็รู้สึกว่าได้ข้อยุติ

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ในเรื่องนี้ ก็รู้สึกจะเอาตามกฎหมายเก่าไป ก็คือทำให้ กกต. กลางดำเนินการหมด แต่จริง ๆ แล้วใจจริงแล้วก็อยากให้ กกต. จังหวัดเขามีบทบาทอย่างที่ท่านวิจิตรว่านะคะ ไม่อย่างนั้นตั้งเขาไว้ทำไม

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ผมกำลังมองว่าหลาย ๆ คนตอนนี้เริ่มเห็นด้วยคล้อยตามกับท่านประธานอนุกรรมการยกร่าง เชื่อว่าการเลือกตั้งท้องถิ่นควรให้ กกต. จังหวัดแบ่งเบาในเรื่องที่ไม่มีการร้องเรียน ผมเริ่มคล้อยตาม เพราะว่ามันจะทำให้เกิดประโยชน์กับสังคม การเลือกตั้งก็จะเร็วขึ้นแล้วก็ไม่ใช่มารุมอยู่ที่เดียว ผมก็เลยคิดว่าลองเสนอดู ก็ต้องอยู่ที่ว่าที่ประชุมแห่งนี้จะเห็นประกาไร แต่ว่าหลาย ๆ เสียงที่ออกความเห็นยังไม่เห็นมีเสียงค้านนะครับ ถ้ามีใครค้านก็อยากฟังครับ ถ้าไม่มีคนค้านก็ลองเสนอครับ

ประธาน : ผมขอניתเดียว คือขณะนี้ในเรื่องของกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดตามร่างของยกร่างนี้ นะครับ จะมีอยู่ในมาตรา ๑๑ ไขใหม่ครับ ไปจนถึงมาตรา ๑๕ ไขใหม่ครับ แล้วผมมีอีกอันหนึ่ง ร่างของข้อเสนอของอนุกรรมการ ไม่ทราบมีไหมครับอีกร่างหนึ่ง ซึ่งทำแยกหมวดออกมาไขใหม่ครับ ไม่ทราบมีกันอยู่หรือเปล่า เป็นหมวด ๒ ตั้งแต่มาตรา ๑๘ ยาวเหยียดไปจนถึงมาตรา ๒๕ กระจ่าง ทั้ง ๒ หมวด คือพูดง่าย ๆ ทางอนุกรรมการเห็นว่าควรแยกหมวด ข้อเสนอ ข้อเสนอแยกหมวด มีสาระสำคัญ ประกอบด้วย การสรรหา คุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม วาระการดำรงตำแหน่ง การดำรงตำแหน่ง อำนาจหน้าที่ แล้วก็ข้อสังเกตในวรรคสอง ในข้อสังเกตอันนี้ ควรกำหนดอำนาจคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดในการประกาศผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นด้วย เพื่อเป็นการกระจายงาน กระจายอำนาจออกไป แต่อาจจะต้องมีเงื่อนไขในการตรวจสอบอำนาจ หรือให้อำนาจประกาศผลเฉพาะการเลือกตั้งที่ไม่มีเรื่องร้องเรียน ผมอาจจะอ่านไม่ละเอียด แต่แยกหมวดนี้ผมเห็นอย่างที่พูดมา แต่ตรงอำนาจ กำหนดอำนาจในการประกาศผลนี้ได้ยกร่างไว้หรือเปล่า

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : มาตราไหนครับ

ประธาน : ในร่างของอนุกรรมการ

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : เพราะเท่าที่ผมอ่าน ผมหาไม่เจอ

ประธาน : แล้วถ้าเราจะเสนอไปมันต้องมี ถ้าจะเสนอนี้คงไม่ใช่ว่าเสนอหลักการไป มันคงจะต้องรายละเอียดไปด้วย ไม่เห็นอำนาจ

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : (๖) ปฏิบัติการอื่นเกี่ยวกับการเลือกตั้ง การสรรหาสมาชิก การออกเสียง การดูแล กำกับ

ประธาน : เพราะมันต้องละเอียดมากเลยในเรื่องการที่จะประกาศผล และผมยังไม่แน่ใจ ต้องดูรัฐธรรมนูญ ที่ให้คัดค้านไปยังศาลอุทธรณ์ในขั้นของการเลือกตั้งท้องถิ่น ท่านสดศรีเขาเขียนไว้อย่างไร เป็นการคัดค้านของ กกต. หรือค้านอะไร คือต้องดูรัฐธรรมนูญ

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : ถ้าคัดค้านต้องไปที่ศาลอุทธรณ์

ประธาน : คือถ้ารัฐธรรมนูญเขียนอย่างนั้นจะหมายถึงประจำจังหวัดได้หรือเปล่า

นางสดศรี สัตยธรรม : เฉพาะในกรณีให้ใบเหลือง ใบแดงค่ะ

ประธาน : จะหมายถึงประจำท้องถิ่นได้หรือเปล่า

นางสดศรี สัตยธรรม : ท้องถิ่นให้ไปศาลอุทธรณ์อย่างไรครับ

ประธาน : ผมไม่ได้หมายถึงศาลอุทธรณ์ แต่หมายถึงว่า กกต. จังหวัดประกาศ

ได้หรือเปล่า

นางสดศรี สัตยธรรม : นั่นสิคะ มันจะต้องใส่ในกฎหมายลูกอีกทีใหม่

ประธาน : ไม่ใช่ ผมหมายถึงว่ามันจะขัดรัฐธรรมนูญใหม่

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คือถ้ารัฐธรรมนูญนี้จะครบ ขออนุญาตที่สดศรีว่า บอกว่า
อำนาจการกำกับ ดูแลเกี่ยวกับการเลือกตั้งทุกอย่างเป็นอำนาจของ กกต. กลาง รวมทั้งท้องถิ่น

ถ้าเราไปออกกฎหมายลูกทำให้เป็นอำนาจของ กกต. จังหวัดนี้มันจะขัดรัฐธรรมนูญหรือไม่ มันเป็นประเด็น

ถ้ามันขัดก็ไม่ต้องมาพิจารณากันแล้ว

นางสดศรี สัตยธรรม : เพราะว่าตามมาตราที่เกี่ยวกับอำนาจของ กกต. อันนั้นเป็น
อำนาจ กกต. กลางหมด อันนี้เป็นอำนาจ กกต. กลาง ถ้าท่านมาบัญญัติอันนี้ขัดทันทีเลย คือเป็นอำนาจ
กกต. กลางแล้วมอบอำนาจไม่ได้ด้วยซ้ำไป ถ้าอย่างนี้ก็จบเลยไม่มีอะไร

ประธาน : ถ้าเป็นเช่นนั้นในเรื่องของที่จะไปดึงข้อมูลก็ไม่จำเป็นอะไร คุณหมอเห็นด้วยไหมครับ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ : เห็นด้วย ไม่อย่างนั้นจะยุ่งเหยิงเหมือนกับผู้ว่าการ สตง. เลยค่ะ จะยุ่งเหยิงมาก ๆ เลยค่ะ

นางสดศรี สัตยธรรม : คือที่เรียนในที่ประชุมก็คือว่า เมื่อก่อนเราเห็นว่าเราน่าจะแก้กฎหมายอันนั้นนะคะว่า ให้อำนาจ กกต. จังหวัดบ้างอะไรในลักษณะนั้น แต่พออย่างที่ว่ารัฐธรรมนูญเขียนไว้ชัดเจน มาตรา ๒๓๓ เขียนไว้ชัดเจนแล้วว่า เป็นอำนาจของ กกต. กลางทั้งหมด ถ้าออกใบเหลืองใบแดงแล้ว หลังเลือกตั้งแล้วก็ให้อุทธรณ์ หรือฎีกาไปยังศาลฎีกาแล้วแต่กรณี ไม่ใช่ให้อำนาจของ กกต. จังหวัดก็คงทำไม่ได้ค่ะ

ประธาน : เพราะฉะนั้นในอันนี้ก็คงจะผ่านไปได้กระมังครับ ก็มาเหลือ ข้อ ๕ ต่อไปนะครับ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง อนุกรรมการยกร่างบัญญัติให้มีอะไรนะครับในหมวด ๒ เช่นเดียวพระราชบัญญัติ อยู่ที่มาตราไหนครับขอโทษที อยู่ในมาตราไหนครับจะได้เปิดดูได้ง่าย มันมีอยู่แล้ว แต่ว่าท่านอยากจะให้แก้กฎหมาย มาตรา ๒๗ ในร่างของยกร่าง มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๖ นะครับ

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : ท่านประธานครับ หลักการก็คือว่า ตามเจตนารมณ์เมื่อวานนี้เราก็ไปดูกันแล้ว ถ้าหากรัฐธรรมนูญถูกยกเลิกไป ให้หมายความถึงอำนาจหน้าที่ หรือว่าองค์กรที่เกี่ยวกับตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญต้องยกเลิกไปด้วย เพราะฉะนั้นเมื่อยกเลิกกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญทุกฉบับ ~ ฉบับตามรัฐธรรมนูญใหม่ องค์กรเหล่านั้นมันต้องยุบไปด้วยซึ่งผมก็ไม่เห็นด้วยว่าทำไมแปลความอย่างนั้น เพราะเป็นหน่วยงานตุลาการ ทุกอันเขาบอกจะให้มีสำนักงานตามที่กฎหมายบัญญัติ กฎหมายบัญญัติหมดนะครับ เดิมของสำนักงาน กกต. มันอยู่ในมาตรา ๒๕ ของกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง ซึ่งผมเองไม่ได้รังเกียจอะไรที่อยู่ในนั้น แต่พอมาแปลกฎหมายแล้ว ถ้ามันยุบไป มันหน่วยงานตุลาการต้องยุบไป ผมก็ถามว่าสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรต้องยุบไปไหม เขาบอกไม่เห็นยุบ วันก่อนบอกยุบไป ๓ วัน แล้วถึงมีประกาศ คมช. ออกมา ซึ่งเราบอกถ้าหากว่าหลักการอย่างนั้น สำนักงานนี้จะต้องอยู่ยืนยง ก็คือว่ามีพระราชบัญญัติออกมาเฉพาะ แล้วก็ทำหน้าที่ต่อไปไม่ใช่กฎหมายประกอบ เพราะเจตนารมณ์ไปแปลความว่า กฎหมายประกอบต้องยุบไปตามรัฐธรรมนูญด้วยนะครับ แต่สำนักงานทั้งหลายทั้งปวงเขาจะต้องทำหน้าที่ ใครจะไปใครจะมาอะไรก็แล้วแต่เขายังต้องอยู่ ข้าราชการมันต้องอยู่ต่อเนื่องจนถึง ๖๐ ปี ๖๕ ปี เพราะฉะนั้นการมีสำนักงานไม่ได้หมายความว่า เป็นอิสระ เป็นเอกเทศ หรือจะไปแข่งข้ออะไรไม่ใช่ ทุกหน่วยงานขณะนี้กำลังเตรียมยกวางอยู่ครับ ผมเองก็กำลังเตรียมยกวาง เพราะสภาพที่ปรึกษาว่าจะต้องมีสำนักงานออกมา โดยมีพระราชบัญญัติ

เฉพาะนี้เช่นเดียวกัน และทุกหน่วยงานเขากำลังเตรียมรงอยู่ ผมก็ไปเห็นว กกต. ก็น่าจะทำ เพราะว่ามีหน้าที่ต้องศึกษาอันนี้ เพื่อจะได้ไม่ต้องไปสะดุดหยุดอยู่ เมื่อเวลามีเหตุคับขัน เหตุผลก็คือเท่าันั้นละครับ

ประธาน : คืออยากเรียนถามนิดเดียวขณะันี้สถานภาพของพนักงานหรืออะไรต่าง ๆ เป็นข้าราชการ เป็นพนักงานของรัฐหรือเปล่าอะไรต่าง ๆ นะครับ

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : กราบเรียนว่าเดิมมันเป็นรงกฎหมายฉบับแรกขององค์กรอิสระทั้งหลาย ก็ออกแบบมันเสียประหลาดไปเลย เป็นนิติบุคคล เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ แล้วในที่สุดก็ออกแบบมาใช้ข้าราชการ หน่วยงานอื่นเขาออกแบบเป็นข้าราชการหมด แม้แต่ศาลปกครอง ศาลรัฐธรรมนูญ หรือ ป.ป.ช. มีอันเดียวครับที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่มันเสียหายอย่างไรครับ ทุกคนก็อยากมาเพราะบวก ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ของเงินเดือน แล้วก็สิทธิอยู่ถึง ๖๕ ปี ก็ดีใจกันใหญ่ แต่ปรากฏว่าต้องขาดสภาพจากการเป็นข้าราชการ ต้องลาออก เพราะฉะนั้นเมื่อไม่พอใจ กกต. จะย้ายกลับเขาก็ไม่รับแล้ว จะโอนไปที่อื่นก็ไม่ใช้ข้าราชการแล้ว อันนี้คือปัญหาข้อเสีย

แล้วประการที่ ๒ ที่เป็นนามธรรม ก็คือขอเครื่องราชอิสริยาภรณ์เขาไม่ให้ ยกรงระเบียบไปเขาบอกไม่ได้หรอก คุณได้ ๓๐ เปอร์เซ็นต์แล้วไม่ใช้ข้าราชการ แล้วอันสงส์อันนี้ ก็คือผมจะไปสมัครองค์กรอิสระ เขาบอกว่าผมไม่ใช่ตำแหน่งทางราชการ เขาถามค่าเดียวประธานบอกว่า เลขาธิการ กกต. เป็นข้าราชการหรือเปล่า ด้วยความปรารถนาดีท่านตอบว่าไม่ใช่ ผมก็เลยตกคุณสมบัติไป อันนี้ก็ยังไม่รู้ ลูกผีลูกคนว่า จะไปสมัครได้หรือเปล่า จะหางานทำได้หรือเปล่า เพราะว่าคุณสมบัติไม่ใช่ข้าราชการ ไม่เทียบอธิบดีนี้แหละ ก็ไม่รู้ไปเทียบกับอะไรเลขาธิการ มีอยู่อันเดียวนี้ครับ

นายสมเกียรติ วรดิษฐ์ : สมมุติว่าถ้าไปยกพระราชบัญญัติขึ้นมาไม่ใช่ประกอบให้สำนักงานตุกรการเป็นสำนักงานตาม พรบ. แล้วพนักงานเจ้าหน้าที่ของ กกต. จะให้เป็นข้าราชการตาม พรบ. นี้ได้ไหมครับ

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : ได้ อยู่ที่เขียนว่าจะให้เป็นอะไรก็ได้ครับ

ประธาน : อันนี้ผมก็เลยหนักใจข้อเสนออันนี้ว่า ตรงนี้ก็เลยดูว่าเราจะเสนออย่างไร

นายสมเกียรติ วรดิษฐ์ : ผมเห็นด้วยนะครับ ขออนุญาตท่านประธาน ท่านมานิจนิตหนึ่งว่ามันไม่ใช่หน่วยงานนี้จะเอาผลลบบ ๆ ไผล่ ๆ จะขึ้นอยู่กับการที่วรัฐธรรมนูญหายไปก็ต้องยุบไปตามกฎหมายประกอบ เพราะมันเป็นหน่วยงานที่เหมือนหน่วยงานอื่น แล้วงานตรงันี้ตรวจใดที่ประเทศไทยมันต้องยืนหยัดอยู่ในระบอบประชาธิปไตยมันต้องมีเลือกตั้ง มันก็จะต้องมีหน่วยงานันี้ไม่ใช่ว่าผลลบบ ๆ ไผล่ ๆ ตามที่รัฐธรรมนูญจะมีหรือไม่มี ผมเห็นด้วยนะครับ ก็น่าจะเสนอไปได้ ตรงนี้ไม่มีบทบัญญัติที่ห้ามไม่ได้ชัดรัฐธรรมนูญด้วยครับ

คณะกรรมการการวิสามัญวิชาการ ตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญและร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

จงถนอม ๕/๓

ประธาน : ท่านมานิจเป็นอย่างไ

นายมานิจ สุขสมจิตร : ก็พูดลำบาก คืออย่างนี้ครับ มันจะไม่เรียกกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญคงจะไม่ได้ รัฐธรรมนูญบอกแล้วว่ากฎหมายสำนักงาน กกต. มันต้องเป็นกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ

นายสมเกียรติ วรดิษฐ์ : มันมีเหมือนกันกฎหมายนี้ กฎหมายประกอบคือเกี่ยวกับเรื่องบทบาทของคณะกรรมการการเลือกตั้งมีอยู่แล้ว แต่เราจะมี พรบ. ต่างหาก ซึ่งไม่เกี่ยวเลย จะเสนอเป็น พรบ. จัดตั้งคล้าย ๆ ของศาลยุติธรรมอย่างนั้น จะเป็นเรื่องงานธุรการ ไม่เกี่ยวกับบทบาทของคณะกรรมการ

นายมานิจ สุขสมจิตร : นั่นละครับ อันนั้นก็จะเป็นการแก้หลักการของกฎหมาย แก้หลักการกฎหมายหรืออะไรจะต้องผ่ากฎหมายออกมา ๒ ฉบับนะครับ กฎหมาย ๑ ให้ สนช. พิจารณาใน ๔๕ วัน ตามรัฐธรรมนูญชั่วคราว อีกฉบับหนึ่งเราแยกออกไปเลย แยกออกไปต่างหากเลย ผมไม่ค่อยแน่ใจว่า กฎเกณฑ์เงื่อนไขเวลาอะไรที่กำหนดไว้จะครับ

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : ท่านประธานครับ ดูตัวอย่างพระราชบัญญัติสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญครับ ซึ่งพอเอาเป็นแม่แบบใช้อยู่ เขามีศักดิ์และสิทธิมีฐานะเป็นข้าราชการ ผมคิดว่าไม่ขัดหลักการในการเสนอ เพราะกฎหมายประกอบจะเสนอกี่เสนอไปนะครับ อันไหนที่มีความจำเป็นจะต้องกำหนดกฎหมายมา เราก็เรียกว่าพระราชบัญญัติธรรมดา ซึ่งพ้นเงื่อนไขจากการที่จะต้องหลุดไปตามรัฐธรรมนูญ ผมว่าอันนี้มันจำเป็น และทุกสำนักงานทั้งหลายทั้งปวงก็ต้องเอาแบบอย่างอย่างนี้ ถ้าใครไปอุทธรณ์ร่างเป็นกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญแล้วก็ถอยหลังเข้าคลองนะครับ

นายสมเกียรติ วรดิษฐ์ : ขอสนับสนุนท่านวิจิตรนิดหนึ่งว่า ในรัฐธรรมนูญถ้าจำไม่ผิด จะบอกเลยว่า ให้มีบัญญัติกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับการเลือกตั้งเท่าที่จำเป็น อันนี้เกี่ยวเรื่ององค์กรสถาบันธุรการของ กกต. มันไม่ใช่เป็นเรื่องจำเป็น มันก็ไม่จำเป็นที่จะต้องอยู่ในกฎหมายประกอบอย่าไปคิดว่ามันเคยอยู่ในกฎหมายประกอบหน่วยงานธุรการก็ต้องเคยต่อ เพราะว่าเรื่องธุรการของ กกต. มันไม่มีความจำเป็นในเรื่องว่าต้องเลือกตั้ง ผมก็คิดว่าลองเสนอไปมันก็ดี เพียงแต่ขอให้ทางฝ่ายอนุกรรมการคือท่านวิจิตรเขียนเหตุผลให้มันชัดเจนหน่อยว่า มันไม่ได้ทำให้ขัดแย้ง แล้วก็ไม่ได้เป็นเรื่องขัดกับหลักการกฎหมายประกอบเลย เขียนตรงนี้ให้ชัดเจนหน่อย แล้วผมคิดว่าน่าจะเสนอนะครับ เพราะว่าอยู่ ๆ จะให้หน่วยงาน กกต. มันโผล่มาหน่วยงานเดียวที่ว่าล้มไปถูกมาตามรัฐธรรมนูญ ทั้งที่ที่อื่นเขาไม่ต้อง ผมว่าอันนี้ไม่เห็นด้วย

คณะกรรมการการวิสามัญวิชาการ ตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญและร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

จงถนอม ๕/๔

นายมานิจ สุขสมจิตร : คืออย่างนี้ท่านประธานฟังเหตุฟังผลมันก็น่าจะเป็นไปอย่างที่คุณวิจิตรว่า อย่างที่คุณสมเกียรติว่า กระบวนการในการจัดทำกฎหมายนี้มันมีเวลาอยู่ไม่กี่วันจะทำอย่างไรแล้วมันต้องไปออกกรรมการร่างอันนี้กฎหมายเกี่ยวกับ กต. ต้องแยก ๒ ฉบับ ฉบับหนึ่งว่าด้วย กต. ฉบับหนึ่งว่าด้วยสำนักงาน กต. ไม่ใช่หน้าที่ที่กว้างแล้ว เวลามันจะทำได้อย่างไรครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : ขออนุญาตเรียนครับท่านประธาน คืออันนี้เข้าใจว่า ถ้าเราประสงค์คืออยากจะทำต้องเสนอเป็น พรบ. ต่างหาก แล้วเสนอหลังจากนี้ครับ ไม่ใช่เสนอไปพร้อมกันกับ ๓ ฉบับ เพราะว่าถ้าเสนอไปพร้อมกัน ๓ ฉบับ ผมเกรงว่ามันจะทำให้เรื่องเล็กมาทำให้เรื่องใหญ่มีปัญหา เพราะว่าเรื่องใหญ่นี้มันถูกเงื่อนเวลาบังคับอยู่แล้ว ว่าต้องออกมาให้ได้ภายใน ๔๕ วัน แล้วถ้าขึ้นมี พรบ. อื่นพ่วงเข้ามาอีกนี่นะ มันจะทำให้เสียการใหญ่ เพราะฉะนั้นถ้าจะเสนอ พรบ. สำนักงาน กต. ก็ให้เสนอมาภายหลังนะครับ แต่ว่าถ้ามาเสนอพ่วงเข้ามาด้วยเป็น ๔ ฉบับ ผมเกรงว่ามันจะมีปัญหาครับ ท่านประธาน

ประธาน : เชิญท่านวัชรา

นายวัชรา หงส์ประภัศร : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ คือว่าพอจะออกกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง มันต้องยกเลิกฉบับเก่า ตอนนี้อยากยกเลิกฉบับเก่า มันก็ยกเลิกองค์การสำนักงานไปด้วย เพราะฉะนั้นจำเป็นที่จะต้องออกกฎหมายธรรมดาที่จะก่อตั้งสำนักงานนี้ขึ้นมา ถ้าดูมาตรา ๒๓๕ นะครับ เขาให้เป็นไปตาม ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ ไม่ได้บอกว่าทั้งนี้เป็นไปตามที่กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญบัญญัติครับ เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าน่าที่จะได้ทำกฎหมายสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งขึ้นมาได้ พร้อมกันกับที่ยกเลิกฉบับนั้นไปครับ

ประธาน : ครับ พอดีท่านสดศรีจะขอไปข้างนอกนิดหนึ่ง ผมเลยขอพูดความเห็นนิดหนึ่งว่า เรื่องนี้อย่างที่ท่านพูด ออกอันนี้ไปมันต้องยกเลิกกฎหมายเดิม กฎหมายเดิมก็คือที่มีสำนักงานอยู่ด้วยมันต้องยกเลิก ฉะนั้นอันนี้ถ้าจะไปแยกออกมาผ่าออกมามันจะวุ่นวาย ขณะนี้ผมว่ามันก็คงต้องออกไปในรูปนี้ แต่ว่าถ้าทาง กต. ใหญ่ทั้งหลายท่านไปดูเองแล้วท่านเห็นด้วยว่าควรจะมีสำนักงาน กต. นี้แยกออกมาเป็นกฎหมายอีกฉบับหนึ่ง มันก็เป็นเรื่องที่ท่านสามารถไปดำเนินการเสนอกฎหมายต่างหากได้ โดยยกเลิกมาตรานี้ไปพร้อม ๆ กับเสนอดังกฎหมายสำนักงานนั้น มันน่าจะถูกต้องกว่านะครับ ส่วนอันนี้เป็นเรื่องที่ท่านไปวิเคราะห์ความถูกต้องแล้วดำเนินการต่อไป เพราะว่าถ้าเราเสนอเข้าไปตอนนี้จะมีปัญหาอย่างที่ท่านวัชราพูดด้วย ท่านวรพจน์จะพูดอะไรไหมครับ

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : ผมกำลังจะเรียนอย่างเดียวกันว่า ถ้าหากว่าจะแยกพระราชบัญญัติเป็น ๒ ฉบับแล้ว จะแยกกันเสนอเห็นว่าจะไม่ได้ เพราะขณะที่ท่านเสนอเฉพาะ

พระราชบัญญัติ กกด. ไป แล้วไม่มีสำนักงานมันตัดสำนักงานออกไปแล้ว สำนักงานมันจะอยู่ได้อย่างไร เพราะฉะนั้นจำเป็นต้องเสนอพร้อมกัน แต่ถ้าหากว่าอีกวิธีหนึ่งอย่างที่ท่านประธานพูดก็คือว่า เสนอไปอย่างนี้ แล้วก็ให้ กกด. ดำเนินการในภายหลังนะครับ

ประธาน : ท่านสดศรี

นางสดศรี สัตยธรรม : คือเรื่องนี้จะคะในคณะอนุกรรมการก็มีการพูดถึงเรื่องนี้ แล้วมีการร่างอย่างที่ว่า พอเสร็จแล้วดูแล้วมันจะเป็นไปไม่ได้ ก็เลยตัดออก ตัดออกก็เลยยัง

ประธาน : คือจะต้องผ่านไปอย่างนี้ก่อน แล้วท่านไปวิเคราะห์ความถูกต้อง ซึ่งอาจจะเสนอในอนาคต

นางสดศรี สัตยธรรม : คือตอนที่เสนอบอกว่าให้ สนช. ทำภายใน ๑๘๐ วัน ซึ่งเป็นไปไม่ได้ ไปบังคับเขาได้อย่างไรนะคะ คงเป็นไปไม่ได้ก็เลยตัดออกไปในส่วนนี้

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : คือจริง ๆ ผมก็เห็นด้วยนะว่าควรจะมี พรบ. เรื่องสำนักงาน กกด. ให้ชัดเจน เพราะว่ามันก็จะยังเป็นประโยชน์ แต่ว่าเกรงว่าถ้าเสนอควบเข้าไปกับ ๓ ฉบับนี้ คือลำพัง ๓ ฉบับนี้ สนช. ทำให้ทัน ๔๕ วันนี่ก็หืดขึ้นคอแบบสุด ๆ แล้ว แล้วถ้ายังมี พรบ. พ่วงเข้ามาอีก ผมเกรงว่าเดี๋ยวเสียการใหญ่ เดี่ยว ๓ ฉบับนี้เกิดไม่ทันไปด้วยมันจะรวนหมดครับ

ประธาน : เชิญครับ

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : ขอประทานโทษนะเหตุผลที่พูดคงจะฟังไม่ได้หรอก เพราะการเสนอกฎหมายมันมีสิทธิที่จะเสนอ จะเสนอเมื่อไรเวลาใดก็ได้ ตามเหตุผลความจำเป็น ถ้าเป็นเรื่องเร่งด่วนประธานก็บรรจุวาระเป็นเรื่องด่วน ถ้าเป็นเรื่องการเงินก็ให้นายกรัฐมนตรีเขารับรอง มันไม่ได้หมายความว่าถ้ายื่นไปแล้วมันจะไปเสียงานการใหญ่ เพราะแม้แต่สภาที่ปรึกษาก็จำเป็นต้องเสนอ เราก็เร่งรัดจะต้องยกร่างต้องทำเสนอเข้าไปนะครับ ก็ไม่เป็นไร ถ้าเสนอไปอย่างนี้จะทำให้งานอื่นมันตกไป สภา สนช. มีหน้าที่เสนอกฎหมาย พิจารณากฎหมายเราก็ส่งเข้าไป -----

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

ส่วนเขาจะรอดค้างไว้ยื้ออนมาให้รัฐบาลไปพิจารณาเสนอควบคู่กันไปส่งให้ กกต. เสนอกฎหมาย มาประกบหรืออะไรนั้นเป็นเรื่องเทคนิคในการพิจารณากฎหมาย มันไม่ได้ทำให้กฎหมายตกไป หรือว่าอันอื่นล่าช้าไป อันไหนจำเป็นเขาจะพิจารณา ๓ วาระรวดเขาก็พิจารณาไป อันไหนเห็นควรจะแปรญัตติ ไปยก ร่างใหม่ อะไรใหม่เขาก็ทำไป ผมดูแล้วกระบวนการเสนอกฎหมายไม่ได้มีปัญหาอุปสรรค แต่ผมเสนอนี้ ให้เป็นจุดประกายไฟว่า ๑. ต้องเปลี่ยนสถานะพนักงานให้เป็นข้าราชการ ๒. การบริหารจัดการจะต้อง คล่องตัวมากกว่านี้ แล้วการดำเนินงานต่าง ๆ เพราะเป็นงานใหญ่ แล้วประการที่ ๓ ก็อย่างขอกฎหมายว่า มันอาจจะตกไปถ้ารัฐธรรมนูญนี้มันถูกยกเลิกไป ซึ่งมันไม่ใช่เหตุนะครับ อันนี้เป็นการพัฒนากฎหมายที่ผม เสนอ ส่วนรายละเอียดสาระนี้ผมไม่ได้ตั้งใจเลยว่ามันจะเป็นอะไรอย่างไร

ประธาน : ผมคิดว่าจุดประกายคงได้จุดแล้ว ท่านสดศรีคงรับไปดำเนินการ ต่อ นะครับ ผ่านมาที่ทะเบียนรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งนะครับ อันนี้เชิญอีกครั้งหนึ่งครับท่าน

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : ท่านประธานครับ คือทะเบียนรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งนี้ อันนี้ก็คงไม่มีน้ำหนักอะไรครับ เพราะว่าทางสำนักทะเบียนราษฎรของกระทรวงมหาดไทย ก็คงอยากทำอยู่อย่างเดิม ปีละ ๑๐ กว่าล้านบาทโดยไม่ต้องลงทุนทำอะไรนะครับ เขาก็ได้อยู่ เขาคงไม่อยากจะเปลี่ยนระบบหรอก แต่ว่าที่นำเสนอไปก็เพื่อให้เห็นว่าระบบของเราอันไหน ควรจะประหยัดงบประมาณได้ก็ควรจะประหยัดนะครับ คณะของเราที่เสนอไป ที่นี้ว่าเราจะใช้หลักการให้ ลงทะเบียนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง บ้านเราก็ใช้ทะเบียนราษฎรเป็นหลัก ก็เลยเอาทะเบียนนี้มา ถ้าจะใช้ ต่างประเทศทะเบียนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง คนไม่รู้กฎหมาย ชาวไร่ ชาวนา ชาวบ้านนอก ชนบทนี้ให้เขามาลงทะเบียนเพื่อมาใช้สิทธิเลือกตั้งนี้เขาไม่ลงทะเบียน จ้างเขายังไม่ค่อยจะมาลง เลยนะครับ เพราะฉะนั้นอันนี้ผมก็คิดว่าเป็นส่วนหนึ่งในการที่ถ้าหากว่าเป็นไปได้ก็ควรจะปรับปรุงเสียใน กฎหมายนี้ ในเรื่องทะเบียนผู้มีสิทธิเลือกตั้งกับทะเบียนราษฎรนี้ นะครับ ในมาตรา เรื่องทะเบียนอยู่ในหมวดผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ในเรื่องอำนาจหน้าที่กรรมการ กรรมการการเลือกตั้ง ในเรื่องจัดทำทะเบียนรายชื่อ อยู่ในมาตรา ๑๙ ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งจัดให้มีทะเบียนรายชื่อผู้มีสิทธิ เลือกตั้งจากหลักฐานทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนราษฎร แยกเป็นรายจังหวัดไว้เป็นประจำ อันนี้ละครับ ที่ว่าปีละ ๑๐ กว่าล้านบาทที่ต้องเสียไป ที่นี้เหตุผลก็คือว่า ทางคณะกรรมการรัฐธรรมนูญซึ่งเราเคยทำหน้าที่อยู่ก็เห็นว่าทะเบียนรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ไม่ค่อยเป็นประโยชน์นัก เพราะเมื่อมีการเลือกตั้งแต่ละครั้งในกฎหมายเลือกตั้ง ส.ส. และ ส.ว. ก็กำหนดให้ทำบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งใหม่ทุกครั้ง โดยถือเอาต้นเดือนมกราคมของทุกปี

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

อะไรอย่างนั้นครับ โดยมอบหมายให้สำนักงานทะเบียนอำเภอ แล้วก็ทะเบียนท้องถิ่นดำเนินการ เขาก็คิดเราชื่อละ ๕๐ สตางค์นะครับ นอกจากนี้การปรับปรุงให้ทะเบียนมีความถูกต้องทันสมัยต้องใช้เงินมาก ประชาชนไม่สนใจในการตรวจสอบรายชื่อจึงควรวกเลิกมาตรานี้เสีย และให้กรรมการปกครองรับผิดชอบในการจัดทำเพื่อให้ผู้มีสิทธิได้เสียตรวจสอบก็พอ คือไม่ค่อยสำคัญเท่าไรถ้าจะทำอย่างเดิมนะครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ผมขออนุญาตท่านประธานนัดหนึ่งหาหรือท่านวิจิตร

ท่านประธานอนุกรรมการหน่อยว่า มาตรานี้เป็นมาตราที่วางกรอบให้เป็นหน้าที่กรรมการต้องให้มีทะเบียนรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง แต่ว่าในวรรคสามก็บอกว่า ให้กรรมการเลือกตั้งมอบหมายให้นายทะเบียนเป็นผู้ดำเนินการแทนได้ ซึ่งตอนนี้เราก็ได้มอบหมายจะให้ต่างตอบแทน จ้างเขาปีละ ๑๐ ล้านบาท ซึ่งปีละ ๑๐ ล้านบาทที่ว่านี้ มันไม่ได้บัญญัติอยู่ในกฎหมายว่าต้องให้เงินตอบแทน แต่ว่าในทางปฏิบัติมันเป็นข้อตกลงที่ กกต. จะไปใช้เขาฟรีไม่ได้ ซึ่งตรงนี้ผมกำลังมองว่าสมมติว่าท่านไปเขียนว่า ให้เป็นหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทย จะหน่วยไหนก็ตามทำนี้ การทำนี้เขาคงต้องไปของบประมาณของราชการเช่นกัน กกต. ก็ของบประมาณของราชการเช่นกัน ก็คือ อบต. ไปใส่กระเป๋าเขาแล้วก็โยนมากระเป๋าซ้าย ผมก็คิดว่ารัฐบาลให้ก็คือเข้ากระเป๋าซ้าย มันก็คล้าย ๆ กันนั่นแหละ ที่นี้ประเด็นอยู่ที่ว่าภารกิจอันนี้ กกต. เป็นผู้ทำหน้าที่ทุกอย่างอยู่กับการเลือกตั้งก็เลยจะยกหน้าที่เรื่องการทำทะเบียนผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้ กกต. มันก็น่าจะเหมาะสม ส่วน กกต. ไปตกลงให้ทางมหาดไทยทำ แล้วเอาสตางค์บางส่วนซึ่ง กกต. ได้จากรัฐบาลมาให้เขามันก็ถูกอยู่แล้ว เพราะถึงแม้ท่านจะโยนไปให้เขาโดยตรงเขาก็ต้องขอเงินรัฐบาลอยู่ดี มันก็ไม่ได้เปลี่ยนอะไรเลย เงินตัวนี้อย่างไรเขาก็ต้องได้จากรัฐบาล จะโดยผ่านมือ กกต. หรือไม่ผ่านก็ตาม ผมก็คิดว่าตรงนี้อย่างไรก็ต้องทำ คือถึงแม้ท่านจะให้เขาทำโดยหน้าที่เขาก็ต้องใช้เงินเหมือนกัน

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : ท่านประธานครับ คือหลักการทำก็เรียกวัน ๆ ทั้งคู่
พอเงินผ่านมือ กกต. ก็จะไปส่วนไหน อันนี้จริง ๆ

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : ท่านประธานครับ คืออย่างที่พูดกันแล้วหัวเราะนี้ละครับ คือทางฝ่ายกระทรวงมหาดไทยเขาถือว่าไม่ใช่หน้าที่ที่เขาต้องทำ หน้าที่ กกต. คุณต้องเอาเงินมาให้ผม แล้วเรียกก็เรียกแพงด้วย แต่ถ้ากำหนดว่าเป็นหน้าที่ของเขา เขาก็จัดสรรงบประมาณทำ แล้วเขามีหน้าที่ต้องทำประจำอยู่แล้วความจริง เขามีหน้าที่ต้องทำประจำอยู่แล้ว งบประมาณเขาก็มี เพียงแต่ว่าวัตถุประสงค์ของเขาอย่างหนึ่งคือทำทะเบียนราษฎร แต่ของอันนี้เป็นทะเบียนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ก็มอบให้ไปเลยอันเดียว เขาก็แยกบัญชีอยู่ตรงนั้นมันก็เสร็จแล้ว เขาจะคิดเท่าไรมันก็อยู่ในเนื้อของเขา ทางนี้ก็อย่าไปเก็บตังทางนี้ นี่เก็บตังทางนี้ ทางโน้นเอากำไรรัฐเสีย ๒ ต่อครับ

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ผมขออนุญาตที่ประชุมนัดหนึ่ง คือระบบงานของกระทรวงมหาดไทยนี้จะโดยว่ารับจ้างรัฐบาลสายตรง ก็คือกฎหมายกำหนดหน้าที่โดยตรง หรือจะรับจ้าง กกต. เงินรัฐบาลผ่านมือ กกต. ก็ตาม แต่มันเป็นระบบการใช้เงินของราชการ มันจะต้องมีที่มาที่ไปในการใช้เงิน ต้องมีการประมาณ ต้องมีการคำนวณว่าคุณทำนี่เหมาะสมถูกต้องราคานี้ ไม่ใช่เป็นบริษัทเอกชนที่จะมารับจ้างโดยอำเภอใจ เพราะฉะนั้นแล้วไม่ว่าหน่วยงานมหาดไทยในการจัดทำทะเบียนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจะทำโดยหน้าที่กฎหมาย หรือจะทำโดยว่า กกต. เป็นคนตกลงนี่นะครับ มันก็ต้องทำอยู่บนเงื่อนไขของการที่ว่าต้องทำว่าราคาโดยชอบธรรม ไม่ใช่เป็นบริษัทที่ว่าจะมานั่งกำหนดราคาเองครับ

ประธาน : เชิญท่านวัชรา

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : เรียนท่านประธานครับ คือมันมี ๒ อย่างนะครับ ทะเบียนกับบัญชี สิ่งที่เราต้องการจริง ๆ เราเอามาใช้คือบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เพราะใช้ในการเลือกตั้งหรือลงประชามติ ส่วนทะเบียนนี้เป็นเรื่องของการ Update แล้วหน้าที่ในการ Update นี้เราไม่มีหน้าที่เกี่ยวกับการแจ้งเกิด ย้ายเข้า ย้ายออก แจ้งตายนี้เราไม่มีหน้าที่ต้องไปเกี่ยวเลย แต่เราจำเป็นจะต้องใช้มันเวลาทำบัญชี เพราะฉะนั้นอันนี้ผมว่าไม่ใช่เรื่องที่เป็นสาระอะไรเลย ปล่อยมันไปเถอะครับ

ประธาน : โอ.เค. นะครับ ฉะนั้นปล่อยไปก็เป็นเรื่องสุดท้ายของนี่นะครับ ข้อ ๗ เรื่ององค์กรเอกชนตรวจสอบการเลือกตั้ง อันนี้สรุปง่าย ๆ ท่านอยากจะให้เป็นอะไรครับ ให้เป็นการสังเกตการณ์ใช่ไหม ไม่ใช่การตรวจสอบใช่ไหมครับ มาตราอะไรข้อแรก

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : มาตรา ๒๑ องค์กรเอกชนใดที่ประสงค์จะช่วยเหลือกับหน่วยงานของคณะกรรมการเลือกตั้งในการตรวจสอบการเลือกตั้งให้ยื่นขอต่อกรรมการการเลือกตั้ง เมื่อเห็นว่าผู้ยื่นขอมีความเป็นกลางก็จบ หลักก็คือว่าองค์กรเอกชนทั้งหลายทั้งปวงนี้เมื่อตั้งเป็นองค์กรแล้วจะมาทำเกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งต้องมาจดทะเบียนผ่าน กกต. นะครับ กกต. สมัยผมอยู่ที่มี ๒๒๔ องค์กร PNET องค์กรกลางก็พยายามจะเป็นแม่งานใหญ่ที่จะรวบรวมรวบรวมทางงบประมาณทั้งหมด ๗๐ - ๘๐ ล้านบาท ขอให้ผ่านเขาก็จะเก็บตังอีกเหมือนกัน มันก็เป็นอย่างนั้นนะครับ ที่นี้หลักการก็คืออย่างนี้ หลักการมี ๒ อย่างนะครับ หลักการขององค์กรเอกชนก็คือ ร่วมสังเกตการณ์การเลือกตั้งกับตรวจสอบการเลือกตั้ง ที่นี้การตรวจสอบการเลือกตั้งก็มีการร้องเรียนอะไรผ่านองค์กรเอกชนมา กกต. ก็บอกว่าไม่มีคุณภาพ เอาคนมาไม่มีคุณภาพ ไม่มีหลักฐาน ไม่มีอะไร รวบรวมไม่เป็นอะไร ก็บอกว่ามันน่าจะให้สังเกตการณ์การเลือกตั้งอย่างเดียว คือดูเบาะแส ดูว่ากรรมการประจำหน่วย กรรมการประจำเขตหรือจังหวัดนั้นมันจะทุจริต เอนเอียงหรือไม่ หรือว่าดูผู้สมัครรับเลือกตั้งอะไรทั้งหลายทั้งปวงนี้ คือหน้าที่มัน ๒ อย่างแล้วก็ต้องมาจ่ายเงิน อันนี้ก็ใช้เงินเยอะเกือบ ๑๐๐ ล้านบาทนะครับ องค์กรเอกชนนี้ แล้วสมัยหนึ่งก็มาให้ความสำคัญ ๑๐๐ กว่าล้านบาทนี้ขอมาแต่ไม่ให้องค์กรเอกชนก็ยกไว้เสียอีก ปัญหาคือเงินมันผ่านใครไม่ได้เลย ที่นี้ทาง

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

คณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญพอดีก็ไปรู้มาก็พยายามจะมาปรับปรุงอะไรครับ ก็มีข้อสังเกตไปว่าเมื่อเขาไม่ยอมไม่รับรองในคุณภาพซึ่งจริง ๆ ก็ไม่ค่อยมีคุณภาพนี่ก็จะให้เขาแค่สังเกตการเลือกตั้ง มันจะได้ไม่ขัดต่อกฎหมายจะได้ใหม่

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ท่านประธานขออนุญาตนะครับ ขออนุญาตท่านวิจิตรคือถ้าท่านดูมาตรา ๒๑ นี่ในเรื่ององค์กรเอกชน ในพรรคสุดท้ายคือพรรคสามนี้ เขาบอกว่าหลักเกณฑ์ที่จะให้องค์กรเอกชนในการดูแลตรวจสอบการเลือกตั้งและรายงานให้เป็นไปตามระเบียบที่ กกต. กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ตรงนี้ผมกำลังคิดว่า กกต. สามารถกำหนดหลักเกณฑ์หน้าที่องค์กรได้หลายอย่าง จะเป็นดูแล จะเป็นตรวจสอบ จะเป็นสังเกตการจะเป็นรายงานนี้มันอยู่ที่ กกต. จะเลือกใช้ แล้วจะใช้องค์กรเอกชนที่มากขึ้นทะเบียนองค์กรก็ได้ แล้วแต่ละองค์กรจะทำคนละหน้าที่ก็ได้ ทำหน้าที่เพียงบางส่วนก็ได้ อยู่ที่ กกต. จะมอบหมายเป็นครั้ง ๆ ในการเลือกตั้ง อันนี้ผมเห็นว่ามันน่าจะอยู่ครอบคลุมอยู่แล้ว

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : คือหลักตามกฎหมายต้องตรวจสอบการเลือกตั้ง ถ้าหากว่าเราจะไปใช้อย่างอื่นมันก็ขัดต่อกฎหมายนี้

ประธาน : ขอโทษที่ หน้าที่ตรวจสอบการเลือกตั้งเป็นหน้าที่ของ กกต. หรือเปล่า คือตรงนี้ผมกำลังสงสัย เพราะผมก็ไปค้นกฎหมายนี่นะครับ ที่นี้ประโยคแรก องค์กรเอกชนใดมีความประสงค์จะช่วยเหลือการปฏิบัติงานของคณะกรรมการการเลือกตั้งในการตรวจสอบการเลือกตั้ง การตรวจสอบการเลือกตั้งนี้เป็นหน้าที่ กกต. ใช้ใหม่ ข้อแรก ฉะนั้นเขาจะช่วยเขาต้องช่วย กกต. ในการตรวจสอบ แต่ตัวเขาเองเข้ามาทำอะไร ตัวเขาเองเข้ามาทำอะไรคงจะสามารถปฏิบัติงาน ตรงนี้ถ้าท่านอยากจะขัด อยากจะเคลียร์ว่าไม่ใช่เข้ามาตรวจสอบเองแล้วท่านน่าจะเขียนตรงนี้ คือเวลาเราเสนอแนะไปยังกรรมการร่างรัฐธรรมนูญมันควรจะต้องเคลียร์ว่าเป็นอย่างไร ท่านอาจจะเขียนลงมาเลยว่าเขาจะมาทำอย่างนี้เขาจะต้องยื่นคำขอทำอะไร ตรงที่ว่า ยื่นคำขอต่อ นี้ ยื่นคำขอทำอะไร ยื่นคำขอมาสังเกตการณ์ มาอะไรต่ออะไรหรือเปล่า ผมไม่แน่ใจในเจตนาของท่าน แล้วก็ในพรรคสองที่บอกว่า กรรมการมีอำนาจแต่งตั้งผู้แทนที่ได้รับรองเพื่อช่วยดูแลตรวจสอบ ตรงนี้ท่านจะเขียนอะไร ท่านจะให้เขามาดูแลตรวจสอบ หรือว่าท่านจะให้เขาเข้ามาสังเกตการณ์ หรืออะไรพวกนี้ผมไม่รู้ครับ คือผมก็ไม่คุ้นเคย แต่ใจผมว่าถ้าท่านอยากจะให้อะไร ดูตรงนี้ให้ละเอียดแล้วก็เสนอถ้อยคำในกฎหมาย เพราะไม่อย่างนั้นไปยกร่างรัฐธรรมนูญเขาไม่รู้จะทำอะไรเหมือนกัน

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ผมหรือท่านประธานว่าตรงพรรคสอง ผมแยกได้ว่าหน้าที่ที่ กกต. จะมอบให้ผู้แทนทำมีดูแลตรวจสอบรายงาน คำว่า ดูแล กับ สังเกตการณ์ ผมว่ามันอยู่ด้วยกันได้ ถ้าหมายถึงสังเกตการณ์ กับ ดูแล ก็เหมือนกัน เพราะฉะนั้นมันใช้ได้อยู่แล้ว ล้วนก็การเลือกตั้งแต่ละครั้ง

คณะกรรมการวิสามัญวิชาการตรวจร่างรัฐธรรมนูญฯ

วีรพร ๒/๕

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

เขาบอกว่าในแต่ละครั้งเงินอยู่ที่ กกต. ซึ่งมีอำนาจให้ดูแล ให้ตรวจสอบและรายงานนี้จะมอบให้องค์กร
เอกชนองค์กรใดทำทั้งหมดก็ได้ ทำบางส่วนก็ได้ อย่างเมื่อสักครู่นี้ที่บอกว่าอยากจะให้แค่สังเกตุการณ์
สมมติว่าอันนี้ผมไม่ต้องการให้คุณตรวจสอบแล้ว ให้คุณแค่สังเกตุการณ์ ก็บอกว่าคราวนี้มอบคุณ
แค่สังเกตุการณ์ก็ได้

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : ขออนุญาต กราบเรียนท่านประธานครับ คือว่าหน้าที่ตามทีกฎหมายเขียน ช่วยเหลือเป็นผู้ช่วยเหลือในการตรวจสอบ แต่ตอนนี้คำว่า สังเกตการณ์ คือการทำงานจริง ๆ คือทำโดยวิธีสังเกตการณ์การเลือกตั้ง อันนี้คือการปฏิบัติจริง แต่ว่าเพื่อประโยชน์ในการช่วยเหลือตรวจสอบ

ประธาน : สรุปแล้วไม่ต้องเสนอแก้ไขอะไรใหม่ หรืออย่างไร คืออันนี้ข้อความก็ได้อยู่แล้ว หรือว่าต้องแก้ไขอะไรในมาตรา ๒๑ นอกจากท่านจะแก้ไขเพิ่มเติมอย่างไรให้ชัดเจนอย่างนั้น

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : คือระเบียบหลักเกณฑ์ที่เขาก่อนมาก็คลุมไปเลยมอบหมายว่าองค์กรเอกชนเข้ามาร่วมตรวจสอบกับ กกต. โดย ๑. เรื่องรับแจ้งเบาะแส รับแจ้งข้อมูลเหตุการณ์ต่าง ๆ แล้วก็รับแจ้งเหตุ ไปช่วยเหลือตรวจสอบ ทีนี้มันก็คลุมไปหมดเลย คราวนี้ที่ทำมาก็คือว่า ถ้าเขียนอย่างนี้ กกต. ก็ไปหลบไม่ใช่เสียอีก อ้างว่าไม่มีคุณภาพ ไม่จำเป็น ก็ทะเลาะกันอยู่เนะครับ พลเอก สายหยุดก็ทะเลาะกันอยู่ที่ไปขอเงินเขาไม่ให้นะครับ ปัญหา ก็คือการตีความตามกฎหมายนี้ เมื่ออ้างว่าตรวจสอบการเลือกตั้ง ไม่มีคุณภาพก็ไม่ต้องตรวจสอบ แต่ขณะเดียวกันรัฐธรรมนูญก็กำหนดให้องค์กรเอกชนมาร่วมกับ กกต. รัฐธรรมนูญกำหนดอยู่เลย เพราะฉะนั้นเมื่อมีองค์กรเอกชนจะต้องมาร่วมตรวจสอบด้วยแล้ว เพราะคำรัฐธรรมนูญอันนี้เป็นเหตุให้ต้องจัดสรรเงินให้เนะครับ

ประธาน : ช่วยดูหน่อยเนะครับ

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : คราวนี้ถ้าเขียนไปไม่ชัดเจนมันก็เลยหลบกันหลบกันมาอย่างที่ผ่านมาเนะครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : ถ้าท่านประธานให้ดูแม่บทรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๖ (๘) ส่งเสริมและสนับสนุนหรือประสานงานกับหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ อันนี้ไม่เกี่ยวข้องหรือราชการส่วนท้องถิ่น อันนี้ไม่เกี่ยวข้อง สนับสนุนองค์กรเอกชนในการให้การศึกษาแก่ประชาชนเกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตย และส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ๒ อย่าง

ประธาน : ไม่มีในรัฐธรรมนูญ

นายประวิทย์ ทองศรีนุ่น : ท่านประธานครับ โดยหลักการมีส่วนร่วมภาคเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการตรวจสอบการเลือกตั้ง ซึ่งของเดิมเขามีเนะครับ เพราะฉะนั้นการมีส่วนร่วมในการสังเกตการณ์มันก็จะมีความครั้งหนึ่ง

ประธาน : ท่านมานิจมีมาตรา ๒๓๖ วรรคท้ายเนะครับ คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจแต่งตั้งบุคคล คณะบุคคล หรือผู้แทนองค์กรเอกชน ไม่ใช่ องค์กร ครับ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่มอบหมาย

นายมานิจ สุขสมจิตร : คือการมอบหมายให้คนอื่นไปทำอะไร ถ้าไม่ใช่ราชการ
มันก็ลำบากเหมือนกัน ถ้าไปมอบหมายให้ทำ

นายประวิทย์ ทองศรีนุ่น : ผมว่าต้นฉบับเขาเขียนมาดีแล้วไม่ต้องแก้ เหตุผลที่ไม่ต้องแก้
เพราะว่าครั้งหนึ่งมีการตรวจสอบการเลือกตั้งออกกระเปาะไปแล้ว แต่ต่อมากลุ่มการ กกต. ชุด ๒ บอก
ให้สังเกตการณ์อย่างเดียว ก็ยังมีปัญหา มีปัญหาที่แก้แล้ว เพราะว่าเอกชนคำว่า ไม่มีคุณภาพ เขาส่วน
น้อยมาอธิบาย ส่วนใหญ่ก็มีคุณภาพ อย่างสมาคมของหลายสมาคม สังเกตการณ์แล้วเขามีระเบียบ
ทั้งสังเกตการณ์ และตรวจสอบการเลือกตั้ง เขามีอยู่แล้วครับ

ประธาน : ครับ เชิญครับ ถ้าอย่างนั้นก็คงไว้ตามนี้นะครับ ในเรื่องของเลือกตั้งอันนี้ กกต.
มีอะไรเพิ่มเติมไหมครับ ถ้าไม่มีเราจะได้ไปเรื่องพรรคการเมือง เชิญท่านวรพจน์ครับ

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : ท่านประธานที่เคารพครับ พระราชบัญญัติพรรคการเมืองนี้
กระผมอยากขอทำความเข้าใจไปถึงเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญก่อน เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญฉบับนี้
เท่าที่พูดกันก็คืออะไรซึ่งมีดีอยู่แล้วในรัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ นั่นก็ให้คงไว้ อะไรที่บกพร่องก็แก้ไขเพิ่มเติม
ให้ดีขึ้น สำหรับเรื่องพรรคการเมืองนี้ มาตรา ๖๕ ของรัฐธรรมนูญฉบับ ๒๕๕๐ ได้เขียนถ้อยคำเหมือนกัน
กับ ปี ๒๕๔๐ หมวดทุกประการ และได้บันทึกเจตนารมณ์ไว้ว่า เจตนารมณ์เพื่อประกันเสรีภาพในการตั้ง
พรรคการเมือง ประชาชนคนไทยย่อมมีสิทธิมีเสรีภาพในการรวมกลุ่มจัดตั้งพรรคการเมือง เพื่อสร้าง
เจตนารมณ์ทางการเมือง ตามวิถีทางการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น
ประมุขตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ กรรมการบริหารของพรรคการเมืองหรือสมาชิกพรรคการเมือง
จะต้องไม่ถูกครอบงำ หรือถูกบังคับให้ออกจากพรรคได้โดยง่าย จึงให้สิทธิในการฟ้องร้องต่อศาล
รัฐธรรมนูญ หมายเหตุ

๑. คงเดิมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐

๒. หลักการดังกล่าวนี้มีบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

พุทธศักราช ๒๕๔๙ เป็นครั้งแรก

อันนี้คือบันทึกเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ซึ่งผมได้มาจากบันทึกเจตนารมณ์ครับ
เมื่อเจตนารมณ์เรื่องพรรคการเมืองนี้คงเดิม เหมือนเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ผมก็อยากจะ
ทำความเข้าใจไปถึงเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ว่าเป็นอย่างไร ก่อนที่เราจะมีรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐
นั่นกฎหมายพรรคการเมืองกำหนดให้การตั้งพรรคการเมืองนั้นกระทำโดยยาก คือต้องมีสมาชิกจำนวน
มาก ตั้งเสร็จแล้วจะต้องส่งสมาชิกลงสมัครจนเต็ม ถ้าไม่ส่งก็ยุบพรรคการเมือง ต่อมาก็ลดลงมาให้ส่ง ๕๐
เปอร์เซ็นต์ ถ้าไม่ส่งก็ยุบพรรคการเมืองนั้น หรือเมื่อส่งแล้วสมัครรับเลือกตั้งไม่ได้ ก็ต้องยุบพรรคการเมือง

ผลที่เกิดขึ้น พรรคการเมืองเล็กน้อยทั้งหลายจึงล้มหายตายจากไปหมด คงเหลือแต่พรรคการเมือง
ซึ่งมีทุนทรัพย์มาก จึงกลายเป็นระบบที่เราเรียกว่า ธนาธิปไตย คือพรรคการเมืองนายทุนเท่านั้นที่ยังคง
รักษาสภาพอยู่ได้ ปี ๒๕๔๐ เราจึงร่างรัฐธรรมนูญขึ้นมาใหม่ และเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐
ก็ปรากฏชัดเจนอยู่ในมาตรา ๓๒๘ ของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ คือ

๑. การจัดตั้งพรรคการเมือง อย่างน้อยให้กระทำได้โดยบุคคลตั้งแต่ ๑๕ คนขึ้นไป
และให้จัดแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมืองในทะเบียนพรรคการเมือง นั้นหมายความว่า แทนที่จะต้องไป
ขออนุญาตจดทะเบียนกับกระทรวงมหาดไทย ซึ่งกระทรวงมหาดไทยก็จะให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบ
แล้วเจ้าหน้าที่นั้นบางทีก็เสมือนกระทรวงมหาดไทยเล็ก ๆ มาตรวจสอบผู้ซึ่งรวมตัวกันจัดตั้งพรรคการเมือง
ขึ้นมาบริหารประเทศ จะอนุญาต จะไม่อนุญาตขึ้นอยู่กับความปรานีของเสมียนเล็ก ๆ เหล่านั้น เราจึงบอกว่า
ต่อไปเจ้าของประเทศที่จะตั้งพรรคการเมืองขึ้นมาบริหารประเทศนี้ไม่สมควรจะต้องไปขออนุญาต
กับเจ้าหน้าที่เล็ก ๆ น้อย ๆ เหล่านั้น เพียงแต่ไปจดแจ้งว่าฉัน ๑๕ คนนี้จะตั้งพรรคการเมือง มีนโยบาย
อย่างไร แล้วนายทะเบียนก็มีหน้าที่บันทึกลงไปในทะเบียนว่า กลุ่มบุคคลกลุ่มนี้มาขอจดแจ้งจัดตั้ง
พรรคการเมือง ครบนี้คือเจตนารมณ์ข้อแรก

๒. การเลิกพรรคการเมือง มิให้นำเอาเหตุที่พรรคการเมืองไม่ส่งสมาชิกสมัครรับเลือกตั้ง
หรือเหตุที่ไม่มีสมาชิกของพรรคการเมืองได้รับเลือกตั้ง มาเป็นเหตุให้ต้องเลิกหรือยุบพรรคการเมือง
นี่คือเป็นเจตนารมณ์ข้อที่ ๒

อันนี้คือเจตนารมณ์สำคัญซึ่งรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ก็ยืนยันว่าคงหลักการตามเดิม แต่ว่า
เมื่อมาดูร่างพระราชบัญญัติพรรคการเมืองซึ่งยกวางมานี้ ก็ปรากฏว่าได้เปลี่ยนแปลงไปจากหลักการที่ว่านี้
แทบจะสิ้นเชิง

ข้อแรก เรื่องการจดทะเบียนจัดตั้งพรรคการเมืองนั้นก็ใช้คำว่า ต้องจดทะเบียน แทน การจดแจ้ง
ในมาตรา ๔ เริ่มต้นนะครับ พรรคการเมืองนั้นจะต้องจดทะเบียนต่อนายทะเบียน ไม่ใช่ จดแจ้ง

ต่อไปวิธีการจัดตั้ง มาตรา ๘ ก็กำหนดหลักการต่าง ๆ ๑๕ คนนี้ไม่ใช่ผู้จดทะเบียนจัดตั้ง
พรรคการเมือง กลายเป็นคณะผู้ริเริ่มจัดตั้งเท่านั้น จะต้องไปดำเนินการร่างคำขอจดทะเบียนต่าง ๆ

มีรายละเอียดต่าง ๆ อีกมากมายยื่นต่อนายทะเบียน เมื่อนายทะเบียนพิจารณาแล้วอนุญาตว่า ที่คุณขอมา
ถูกต้องตามที่ฉันวางระเบียบไว้ จึงให้ไปประกาศเชิญชวนสมาชิก หาสมาชิกให้ได้ ๕,๐๐๐ คน แล้วกำหนด
สมาชิกนั้นนอกจาก ๕,๐๐๐ คนแล้ว ก็ยังต้องกระจายอยู่ใน ๘ กลุ่มจังหวัด กลุ่มจังหวัดละอย่างน้อย
๒ จังหวัดในแต่ละกลุ่ม จากจังหวัดนั้น ๕๐ คนเป็นอย่างน้อย จึงจะมายื่นขอจดทะเบียนได้ ตั้งแต่มาตรา ๘
ไปเรื่อยจนกระทั่งถึงมาตรา ๒๖ จึงจะลงเอยว่าจดทะเบียนพรรคการเมืองได้ และนอกจากนั้นก็ยังมี

รายละเอียดต่าง ๆ ข้อบังคับพรรคการเมือง จะต้องมื่ออย่างที่น่ามหัศจรรย์อยู่มาก เป็นต้นว่า พรรคการเมือง นั้น กรรมการพรรคการเมืองดำรงตำแหน่งได้วาระละไม่เกิน ๔ ปี และให้ดำรงตำแหน่งติดต่อกันได้ไม่เกิน ๒ วาระ นี่สมาชิกพรรคการเมืองนะครับ ไม่ใช่ประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกากำหนดไว้อย่างนั้น แล้ว นอกจากนั้นลักษณะที่จะยุบพรรคก็มีอีกมากมาย ตั้งแต่มาตรา ๘ เป็นต้นไป เพราะฉะนั้นตั้งแต่การจัดตั้ง ซึ่งยากเย็นแสนเข็ญนี้มันจึงไม่ตรงกับเจตนารมณ์ซึ่งเรวางไว้เมื่อปี ๒๕๔๐

เพราะฉะนั้นจะพูดว่าเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นี้ รักษาไว้คงเดิมตามเจตนารมณ์ของ ปี ๒๕๔๐ ก็คงจะไม่ได้ ถ้าหากยืนยันจะร่างกฎหมายพรรคการเมืองออกมาในลักษณะนี้ ก็จะต้องประกาศใหม่ว่าเจตนารมณ์ของ ๒๕๕๐ นั้นไม่ต้องการที่จะให้ประชาชนไทยเข้าถึงการเมืองได้โดยง่าย ต้องการที่จะจำกัดไม่ให้พวกกระจะออกงอแงเข้ามาสู่วงการเมือง ให้มีแต่เศรษฐีนายทุนเท่านั้นจึงจะจัดตั้งพรรคการเมืองได้ ก็ต้องประกาศไปอย่างนั้น นอกจากนั้นก็เป็นรายละเอียดเล็ก ๆ น้อย ซึ่งทางเราก็ได้มีข้อสังเกตไว้ตั้งแต่มาตราต่าง ๆ เป็นต้นว่า เรื่องการหาทุนของพรรคการเมือง ซึ่งเป็นถ้อยคำเล็ก ๆ น้อย ๆ เรื่องการจัดสรรเงินอุดหนุนต่าง ๆ อาจจะขอทราบเรียนโดยหลักการใหญ่ ๆ ว่า การตั้งพรรคการเมืองนั้น ถ้าหากยืนยันว่าเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ยังคงเดิมเหมือนเจตนารมณ์ของ ปี ๒๕๔๐ แล้วควรจะให้ตั้งพรรคการเมืองได้ง่าย ส่วนการจัดสรรเงินอุดหนุนพรรคการเมืองนั้น ให้มีระเบียบที่รัดกุมเข้มขันอันนี้ไม่มีใครต่อว่าได้นะครับ

การเลิกพรรคการเมือง ยุบพรรคการเมืองนั้น เป็นอุกฤษฏ์โทษ ถ้าเปรียบเทียบกับโทษของบุคคลธรรมดาก็คือโทษประหารชีวิต โทษประหารชีวิตนั้นควรมีสำหรับอุกฤษฏ์โทษขั้นวิกฤตเท่านั้น ไม่ใช่ที่ใช้โทษประหารชีวิตพร่ำเพรื่อไปหมด ลักทรัพย์ รับของโจรมโนสาเร่ประหารชีวิตหมด ไม่ควรจะเป็นอย่างนั้น ส่งบัญชีไม่ทันประหารชีวิตอะไรอย่างนี้-----

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

การแบ่งชั้นตอนโทษของพรรคการเมืองนั้นควรจะมีลดหลั่นตามโทษานุโทษ โทษหนักก็ลงหนักโทษน้อยก็ลงน้อย ปรับเป็นงดเงินอุดหนุนอะไรก็ว่าไป ไม่ใช่เอะอะยุบพรรค เอะอะยุบพรรค นั่นคือถ้าหากเป็นอย่างนี้ มันก็เท่ากับแสดงเจตนารมณ์ว่าไม่ต้องการให้มีพรรคการเมืองเหลืออยู่ในประเทศไทย แล้วใครจะมาบริหารประเทศ ตกลงจะมีแต่กลุ่มคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเท่านั้นหรืออย่างไร นอกจากนั้นในบทบัญญัติบางบทเป็นต้นว่ามาตรา ๘๑ (๑/๑) อันนี้บัญญัติไว้ว่ากระทำการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง ส.ส. และการได้มาซึ่ง ส.ว. หรือระเบียบ หรือประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง มีผลให้การเลือกตั้งมิได้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม อันนี้ก็เป็นที่เหตุให้ยุบพรรค คำกล่าวนี้กว้างเหลือเกิน กระทำผิดนี้คือความจริงโทษของการกระทำผิดพระราชบัญญัติพระราชบัญญัติเลือกตั้งอย่างนี้ มันมีอยู่แล้ว ในพระราชบัญญัติเลือกตั้งก็เป็นโทษลงสำหรับบุคคลผู้เกี่ยวข้อง ผู้กระทำความผิด แต่อันนี้มาเขียนไว้เป็นเหตุสำหรับจะยุบพรรคอีกเหมือนกัน ถ้าหากว่าบุคลากรของพรรคใดพรรคหนึ่งกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติเลือกตั้งแม้เพียงเล็กน้อยซึ่งเขาได้รับโทษนั้นไปแล้วก็สามารถจะมายุบพรรคได้เช่นเดียวกัน อย่างนี้เป็นต้น ต่อไปมาตรา ๘๔ อันนี้เขียนในกรณีที่พรรคการเมืองถูกยุบไป เพราะมาตรา ๗๖ มาตรา ๘๑ ผู้ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคที่ต้องถูกยุบไปจะขอจัดตั้งพรรคการเมืองใหม่ หรือเป็นกรรมการ โอ.เค. อันนี้ก็ว่าไป แต่ว่ามีอีกคำหนึ่ง ดำเนินกิจการทางการเมืองได้อีกไม่ได้ ตรงนี้ก็เป็นที่น่าสงสัยว่ามันจะเป็นการออกกฎหมายเพื่อบังคับเจาะจงเพื่อบางกรณีหรือไม่ ซึ่งขัดกับรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๙ ซึ่งว่า การจำกัดสิทธิใด ๆ ของประชาชนนั้นจะต้องกระทำเป็นการบังคับทั่วไป มิใช่เจาะจงเพื่อบังคับแต่บางกรณี นอกจากนั้นก็ยังมีบทบังคับอีกว่า พรรคการเมืองถ้าหากว่าไม่ส่งสมาชิกสมัครติดต่อกัน ๒ สมัยให้ยุบพรรคการเมือง อันนี้ขัดกันอย่างสิ้นเชิงเลยกับเจตนารมณ์ ปี ๒๕๔๐ ซึ่งต้องการให้พรรคการเมืองนั้นเขาค่อยก่อร่างสร้างตัวขึ้นมา เขาจัดตั้งขึ้นมา จะยากจนหรือจะกระจุกองกองอยู่อย่างไรก็ตาม ค่อย ๆ พัฒนาไป เมื่อใดเขาได้รับความนิยมนจากประชาชนเขาก็สามารถจะมีสมาชิกเข้ามาอยู่ในสภาได้ อย่าไปจำกัดว่าต้องรีบส่ง ส่งแล้วต้องรีบได้ อย่างนั้นก็คือต้องรีบส่งแล้วก็รีบซื้อเสียงให้ได้เข้ามา ไม่เป็นการพัฒนาพรรคการเมือง ไม่เป็นประชาธิปไตย เพราะฉะนั้นอนุกรรมการคณะนี้จึงเห็นว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ทั้งฉบับถ้าปล่อยออกไปอย่างนี้ก็ต้องประกาศเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ใหม่ให้ประชาชนรู้ว่าเป็นอย่างนี้ แล้วเขาจะได้พิจารณาในวันที่ ๑๙ นี้ว่าเขาจะรับรองรัฐธรรมนูญฉบับนี้หรือไม่ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าไม่เอาอย่างนั้นถ้าจะรักษาเจตนารมณ์ ปี ๒๕๔๐ ก็ควรที่จะนำเอาพระราชบัญญัติพรรคการเมืองฉบับเก่านี้มาปรับปรุง และรักษาแนวทางต่าง ๆ ซึ่งมีอยู่แล้วในพระราชบัญญัติพรรคการเมืองฉบับเก่านี้คือความเห็นสรุปของคณะอนุกรรมการคณะนี้ครับ ขอบพระคุณครับ

ประธาน : เอาข้อแรกเลยผมต้องชี้แจง มาตรา ๘๔ ถ้อยคำมันจะมีสี่คำอยู่ ๒ ที่ ดำรงตำแหน่งอื่นใดในพรรคการเมืองนี้เขายังเอาไว้ เพราะเหตุว่าพวกที่ปรึกษา ไม่ใช่กรรมการบริหารแต่โผล่ไป

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นที่ปรึกษา ใหญ่กว่ากรรมการบริหารอีก ฉะนั้นเขาจะคงไว้ แต่คำว่า ดำเนินกิจการทางการเมืองใด นี่เป็นที่แน่นอนว่าคงจะไม่ใช้ เพราะว่าคงเป็นกรณีที่ได้ไปดูให้ชัดเจนว่าจะห้ามเรื่องอะไร แล้วสมควรที่จะห้ามไหม แต่ว่าถ้าหากำที่มันดีกว่านี้ไม่ได้ก็จะทิ้งไปเลยตรงนี้ เพราะคิดว่าคำนี้มันเป็นคำที่กว้างขวางเกินไป ฉะนั้นตรงนี้เราคงไม่ต้องสังเกต เพราะเขาตัดทิ้งแน่เฉพาะตรงนี้นะครับ ได้คุยกันแล้ว นี่เป็นเรื่องที่ดูเมื่อเช้า ความจริงพรรคการเมืองเขาดูวันที่ ๒ แต่เมื่อเช้าหลังจากเสร็จ ส.ส. ส.ว. ก็ได้ยกเรื่องทางพรรคการเมือง ขอเรื่องนี้หน่อยก็เห็นด้วย ฉะนั้นตรงนี้เราคงไม่ต้องตั้งข้อสังเกตเพราะแน่นอนว่าตัดทิ้งแน่ ที่นี้เอาเป็นเรื่อง ๆ ไป ตั้งแต่ข้อแรกก่อนเลยครับ แล้วอีกอันหนึ่งผมจะเรียนนิดหนึ่งนะครับว่าการตั้งพรรคมาตรา ๘ นั้นนะครับ ที่สมาชิก ๕,๐๐๐ คนเขายังคงไว้ ระบบจะเปลี่ยนไปอย่างที่ท่านว่า ก่อการ ๑๕ แต่ว่ายังไม่จบไปเลย ต้องมาหาสมาชิก ๕,๐๐๐ คนที่ท่านมานิจประชุมอยู่ด้วยใช่ไหม ๕,๐๐๐ คนนี้เรื่องสมาชิกผู้สีกที่บอกว่า ในกลุ่มจังหวัด ๒ จังหวัด จังหวัดละไม่น้อยกว่า ๕๐ นี้จะตัดทิ้งไหม

นายมานิจ สุขสมจิตร : อันนี้จะคลี่คลายลงไปเยอะแล้วครับ

ประธาน : ตรงนี้จะคลี่คลายลงไปเยอะ แต่ว่าจำนวนสมาชิกผู้สีกจะ ๕,๐๐๐ คน

นายมานิจ สุขสมจิตร : มันจะแข็งเกินไป เนื่องมาจากว่าเราปรับเอามาจากทางโน้น ยังไม่นิ่ง แล้วเท่าที่ได้มีการประชุม ๒ - ๓ ครั้งนี้มันคลี่คลายลงไปเยอะเลย ฉบับที่คลี่คลายยังไม่เสร็จ เราได้ฉบับแรก ๆ มา

ประธาน : ไม่เป็นไรเราก็ดูไป ถ้ามีอะไรเราก็ตัดทิ้ง ถ้ามีอะไรเพิ่มเติมมาจากนี้เราก็มา พุดกัน เชิญหมอบครับ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ : ท่านประธานคะ ดิฉันอยากจะได้ไปประสานการจากศรีลังกา นิดหนึ่งนะคะ เพราะว่าดิฉันก็ได้มีโอกาสจับมือกับท่าน ส.ส. มานั่งคุยกันเลยว่า ทำไมเราถึงเห็นพระสงฆ์ มาเป็นผู้แทนราษฎรอยู่ในสภา แล้วทำไมพฤษภาคมนี้ยังไม่จบกันสักทีหนึ่ง ท่านก็เล่าให้ฟังโดยละเอียดว่า ด้วยรัฐธรรมนูญนั้นระบุไว้ว่า กลุ่มบุคคลกลุ่มหนึ่งตั้งพรรคการเมืองได้ โดยที่พูดกว้างมาก จนกระทั่งทำให้ ศาสนาพุทธก็เป็นพรรคการเมืองของพุทธ อิสลามก็มีพรรคการเมือง คริสต์มี ฮินดูมี แล้วก็คือของพุทธนั้นก็ไม่ใช่พุทธทั้งหมดนะคะ พุทธกลุ่มหนึ่งก็ไม่เห็นด้วยในการที่จะลงมาเล่นการเมือง แต่พุทธกลุ่มหนึ่งนั้น เห็นด้วย เพราะฉะนั้นลงมาเป็นสมาชิกพรรคก็ โอ.เค. อยู่แล้ว แต่ว่าศาสนาอื่นนั้นเขาไม่ได้ลงไปเลือกตั้ง ก็มีพระสงฆ์ของพุทธศาสนากลุ่มหนึ่งลงเลือกตั้งแล้วก็ได้มา ตอนนี้นิดฉันคิดว่าเห็นด้วยกับท่านวรวพจน์ว่า อย่าให้มันยากนัก แต่ดิฉันก็คิดว่าอย่าให้มันง่ายนัก เดี่ยวจะเกิดวิกฤตขึ้นมาอย่างพฤษภาคมนี้ครับ เดี่ยวนี้ขณะที่มีชิงเครื่องบินได้แล้วนะคะ

ประธาน : ก็อยากจะเรียนที่ประชุม ท่านมานิจก็อยู่ด้วยนะครับ ในที่ประชุม ยกร่างรัฐธรรมนูญที่ดูร่างรัฐธรรมนูญอันนี้ ในเรื่องของการจัดตั้งที่ว่าใช้สมาชิก ๕,๐๐๐ คน

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

อะไรต่ออะไรต่าง ๆ นี้อย่างที่ท่านมานิพนธ์แล้วว่า ได้คลี่คลายในเรื่องสมาชิกกลุ่มจังหวัดอะไรต่าง ๆ นี้ แต่ว่าในที่ประชุมเองก็เห็นว่า การที่จะหาสมาชิก ๕,๐๐๐ คน นั้นไม่น่าจะเป็นของยากสำหรับคนที่เจตนาจะจัดตั้งพรรคการเมืองจริง ๆ แต่ว่า ๑๕ คนนั้นเริ่มก่อการได้ นะครับ อันนี้เรียนให้ทราบ ส่วนอนุกรรมการจะมีความเห็นอย่างไร ไม่มีปัญหา นะครับ เราเริ่มเป็นเรื่อง ๆ ไปดีกว่า นะครับ เพราะไม่อย่างนั้น มันก็ไม่เสร็จ ครับ ข้อ ๑ ท่านเห็นกันอย่างไร คือ เขามีการกำหนดขั้นตอน ๒ ขั้นตอนจริง นะครับ ให้มีผู้เริ่มก่อการ ๑๕ คน แล้วก็ไปหาสมาชิกให้ได้ ๕,๐๐๐ คน ซึ่งตามตัวบทจะบอกว่า ให้มีกลุ่มจังหวัด กลุ่มจังหวัดนี้ คงมุ่งถึงเรื่อง สัดส่วนที่จะมีบัญชีสัดส่วน ๑๐ กลุ่มหรืออย่างไรวินะครับ เดิมบอกว่า ให้มีกลุ่มจังหวัดละ ๒ จังหวัด แล้ว ยังบังคับอีกว่า จังหวัดละไม่น้อยกว่า ๕๐ คน อันนี้รู้สึก ว่าในที่ประชุมจะตัดออกใช้ใหม่ ท่านมานิพนธ์ คือ พุดง่าย ๆ ๕,๐๐๐ คนนี้ คงไว้ แต่คุณ จะเอา มาจากไหน ก็ช่างใช้ใหม่ ครับ รู้สึกจะเป็น อย่างนั้น แต่ ๒ ขั้นตอน ต้องเป็น อย่างที่ท่านว่าจริง ฉะนั้น กรรมการจะมีข้อสังเกตอย่างไร หรืออะไรก็ว่ามา นะครับ ตรงนี้ เชิญครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ขออนุญาตครับ ผมมีความสงสัยความหมายของมาตรา ๘ พรรคสี่ ที่ท่านประธานกล่าวเมื่อสักครู่นี้ว่า จำนวนสมาชิก ๕,๐๐๐ คนต่าง ๆ ในพรรคสามอย่างน้อยต้องประกอบด้วยสมาชิกที่มีอยู่ในแต่ละกลุ่มจังหวัด ซึ่งเป็นเขตเลือกตั้งตามมาตรา ๘๖ ของรัฐธรรมนูญ ไม่น้อยกว่า ตัดใหม่ครับ

ประธาน : เข้าใจว่าจะตัดออกทั้งพรรค นะครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ครับ และมีสมาชิกจังหวัดละไม่น้อยกว่า ๕๐ คน คำว่า สมาชิก จังหวัดละไม่น้อยกว่า ๕๐ คน หมายถึงว่า จังหวัดละใน ๒ จังหวัดนั้นใช้ใหม่ครับ

ประธาน : แต่ขณะนี้เขาตัดออกแล้ว นะครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : คราวนี้ อย่างนี้ ท่านประธานครับ เนื่องจากว่า ประธานอนุกรรมการผู้ร่างรัฐธรรมนูญรับเอาความเห็นส่วนใหญ่ของที่ประชุมไปแก้ไข ที่นี้ฉบับแก้ไขยังไม่มา เพราะฉะนั้นก็พูดไม่ได้ว่า ถ้อยคำตรง ๆ เป็นอย่างไร แต่โดยหลักการแล้วจะคลี่คลายให้มันหาสมาชิก ๕,๐๐๐ คน ให้ได้ง่าย ไม่ใช่ว่าต้องไปค้นหาตามที่ร่างไว้ อย่างนี้ เขาแก้แล้ว

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เจื่อนใจหลักเกณฑ์ขั้นตอนก็ยากอยู่

ประธาน : พุดง่าย ๆ ขณะนี้ถ้าเราจะมองก็ทิ้งพรรคสี่ออกไป แล้วต้องเรียนอีกนิตหนึ่งว่า ชื่อต่าง ๆ นั้นมันไม่ได้เขียนถึงชื่อย่อที่ สนช. เขาออกมาแล้ว นะครับ ว่าชื่อย่อ พ้องไม่ได้กับที่ถูกยุบพรรคไปนี้ ก็จะกลับเข้ามา เพราะต้องเอาสิ่งนั้นเข้ามา เราจะได้ทำความเข้าใจก่อน นะครับ ซึ่งยังไม่สรุปจนกว่าจะได้ ครับ เชิญครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : ท่านประธานครับ ผมว่ามาตรา ๘ ก็ทำความเข้าใจได้แล้ว

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

เห็นว่าไม่ควรจะให้เกิดความยากลำบากในการหาสมาชิกมาประกอบกันเป็นจำนวน ๕,๐๐๐ คน
ถ้าจะเขียนรวม ๆ กันอย่างนี้ได้

ประธาน : คือ ๒ ชั้นตอน ท่านวรพจน์เองน่าจะไม่เห็นด้วยใช้ใหม่ครับ เชิญครับ

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : ท่านประธานที่เคารพครับ ต่อไปมาตรา ๑๐ บอกเรื่อง

คำสั่งถูกยุบบอกว่า คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ หรือองค์กรอื่นที่ทำหน้าที่ศาลรัฐธรรมนูญ นี้ตั้งใจ
ไว้เลยว่าจะต้องมีองค์กรอื่น

ประธาน : อันนี้ได้ทักท้วงกันในที่ประชุมว่า ระบุว่าองค์กรอื่นที่ทำหน้าที่ศาลรัฐธรรมนูญ
ตามรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๙ ที่ส่งไปแล้ว

นายมานิจ สุขสมจิตร : มันเป็นเฉพาะกรณีศาลที่ตัดสินไว้นี้ เขาไม่เรียกศาลรัฐธรรมนูญ

ประธาน : อันนั้นเขาใช้คำนั้นครับ

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : ก็จะมาออกทำไม เราไปบังคับไปข้างหน้ากฎหมายฉบับนี้

ประธาน : ไม่ครับ มันต้องบังคับไปด้วยมันจะมีข้างหลังอยู่ครับ ถ้าอย่างนั้น
พอออกมาปั๊บเขาตั้ง ทรท. ไม่ได้ เพราะเขาไม่ได้ถูกยุบโดยศาลรัฐธรรมนูญนี้ตามรัฐธรรมนูญนี้

นายมานิจ สุขสมจิตร : ๑๑๑ คน หลุดไปเลย

ประธาน : ข้อความที่ใช้ขณะนั้นมันผิด เพราะว่ามันใช้คำว่า ศาลรัฐธรรมนูญ
หรือองค์กรอื่นที่ทำหน้าที่ตามมาตรา ๘๐ นั้นะครับ ถ้าท่านอ่านมาตรา ๘๐ จะไม่หมายถึงคณะตุลาการ
รัฐธรรมนูญที่ทำหน้าที่ศาลรัฐธรรมนูญที่ส่งมาแล้ว ฉะนั้นขณะนี้ได้ทักท้วงกันไปแล้วหลังจากมีการแก้ไข

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : ท่านประธานที่เคารพครับ มาตรา ๗๙ นั้นผู้มีอำนาจสั่งยุบพรรค
มีคณะกรรมการการเลือกตั้งด้วยนะครับ นั่นคือที่โผล่เข้ามาใหม่ ที่จะใช้อำนาจยุบพรรคแทน
ศาลรัฐธรรมนูญ

ประธาน : ได้มีการชี้แจง ผมเข้าใจว่าอย่างนั้นนะครับ ท่านมานิจว่าเป็นอย่างไร

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : คือต่อไปนี้นอกจากศาลรัฐธรรมนูญแล้ว กกต. ก็สั่งยุบพรรค
ได้ด้วย

ประธาน : คือเขาอาจจะดูผมไม่รู้จะครับ ยังไม่ได้อ่านละเอียดนะครับ แต่ว่า

๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ อะไรนี่ก็อาจจะถือเป็นเรื่องเล็กน้อย มาตรา ๑๘ พรรคสาม ผมไม่ได้อ่าน มีเหตุตามมาตรา
๑๘ พรรคหนึ่ง ๑ อาจจะชัดเจน พอสมาชิกเหลือไม่ถึง ๕,๐๐๐ คน หรือสมาชิกต่าง ๆ มันก็ตัดออกไปแล้ว
๕๐ คนนี่ มันก็คงจะเหลือจำนวนสมาชิกเหลือไม่ถึง ๕,๐๐๐ คน ข้อเท็จจริงมันจะชัด ซึ่งผมเข้าใจว่า
สิ่งเหล่านี้เป็นข้อเท็จจริงที่ชัดที่เขาจะให้ กกต. สั่ง

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : เรื่องที่เหลือ ๕,๐๐๐ คน ก็เช่นเดียวกัน กฎหมายเก่านั้น
พรรคการเมืองจะเลิกไปเมื่อมีสมาชิกเหลือไม่ถึง ๑๕ คน แต่คราวนี้เหลือไม่ถึง ๕,๐๐๐ คน
หมายความว่า มี ๔,๙๙๙ คน ก็ถูกยุบครับ ต่างกันมากนะครับ กับ ๑๔ คน

ประธาน : ก็เหมือนกันครับ ผมว่าในแง่ที่ว่าเราต้องการตัวเลขน้อยที่สุดเท่าไร ในขณะที่
กฎหมายใหม่ต้องการตัวเลขน้อยที่สุดคือ ๕,๐๐๐ คน ขณะที่กฎหมายเก่าต้องการตัวเลขน้อยที่สุด
คือ ๑๕ คน ฉะนั้นลงไป ๑ คนก็ขาด ตรงนี้เขาต้องการตัวเลข ๕,๐๐๐ คน ลงไป ๑ คนก็ขาด

นายมานิจ สุขสมจิตร : ท่านประธานครับ ขออนุญาตครับ เรื่องนี้มีการพูด
กันมากในคณะกรรมการ พูดกันตั้งแต่กรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญมาแล้ว มาถึงกรรมาธิการคณะใหญ่
ก็ได้พูดกันถึงเรื่องจำนวนนี้ ก็ได้มีคำอธิบายจากหลาย ๆ ฝ่ายว่าตัวเลข ๕,๐๐๐ คนนั้นไม่ยากหรอกในสมัย
นี้ ตั้งโต๊ะเข้ามาเดี๋ยวก็ได้แล้ว เป็นพรรคลักษณะไหน

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : ประธานโทษครับ ถ้าเป็นพรรคเงินถุงเงินถังก็ไม่ยาก ตั้งโต๊ะ
เคาะกะลา ก็มาแล้ว แต่ว่าอย่าลืมนะครับ บางทีนักวิชาการ ครูบาอาจารย์ที่มีจิตใจทางการเมือง
นี้จับกลุ่มกันอยากจะทำงานการเมืองมันลำบากยากเย็นเหลือเกิน ท่านต้องการให้มีแต่นายทุนอย่างนั้นหรือ
ที่มาทำงานการเมืองในประเทศไทย แล้วสิ่งที่เกิดขึ้นคืออะไร นายทุนแต่ละคนนี่ละ เมื่อครองพื้นที่แล้วมาตั้ง
ราชวงศ์เลย ตัวเองเป็นแล้วต่อไปก็ลูก ลูกแล้วก็หลานเป็นราชวงศ์เลย ท่านต้องการอย่างนั้นหรือ
นักการเมืองเมืองไทย

ประธาน : เราก็อาจจะตั้งข้อสังเกตตั้งแต่ข้อ ๑ ไปเลยนะครับ เมื่อกี้ที่ว่าอะไร
ท่านก็อาจจะตั้งข้อสังเกตจำนวนสมาชิก ๕,๐๐๐ คน จะสูงเกินไปหรือไม่ครับ ก็เป็นข้อสังเกตข้อหนึ่ง

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : ท่านประธานที่เคารพครับ ความจริงรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ นี้
ถูกเปื้อน เพราะว่ารรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ เขียนไว้ว่า ตั้งได้โดยคน ๑๕ คน ก็ให้ดำเนินการพรรคการเมือง
ได้เลย แต่ผู้เขียนกฎหมายลูก ปี ๒๕๔๐ นั้น เขียนโดยพรรคการเมืองใหญ่ซึ่งกุมอำนาจอยู่ในนั้น กลัวว่า
จะมีพรรคเล็กขึ้นมาแข่ง จึงใส่ว่า ภายใน ๖ เดือนต้องไปหาอีก ๕,๐๐๐ คน นี่ถูกเปื้อนตั้งแต่คราวนั้น
บังเอิญไม่มีผู้ใดร้องขึ้นมาว่านี่ชัดเจนารมณธ์ของรัฐธรรมนูญ มันจึงยังคงอยู่ในกฎหมายเลือกตั้ง
อันเป็นเหตุให้นำมาซึ่ง ๕,๐๐๐ คน ที่มาปรากฏอยู่ในกฎหมายฉบับใหม่นี้เหมือนกันครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : ก็น่าเสียดายที่หลาย ๆ คนที่รู้เรื่องนี้ไม่ไปทักท้วงตอนออก
กฎหมายเลือกตั้งตอนนั้นนะครับ

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : ผมฝากท่านไปก็แล้วกันนะครับ เพราะว่าถ้าดูเจตนารมณธ์
ปี ๒๕๔๐ จริง ๆ ก็คืออย่างที่กระผมกราบเรียนแล้ว แล้วถ้าหากยืนยันว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นั้นจะ
กระทำให้มันดีขึ้น จะพิทักษ์สิทธิเสรีภาพประชาชนให้ดีขึ้นก็ควรจะทำให้ดีขึ้น ไม่ใช่ทำให้มันแย่ลงอย่างนี้
มิฉะนั้นแล้วผมว่าถ้าหากคนซึ่งเขาจะลงประชามติรู้ว่าเป็นอย่างนี้ ผมก็ไม่รู้ว่าเขาจะคิดอย่างไรครับ

ประธาน : ครับ เชิญครับท่านพิเชียร

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ท่านประธานครับ ผมคิดว่าเดินทางสายกลางแล้วกัน
คืออย่าให้ร่างลูกทั้ง ๓ ฉบับนี้มันตึงเกินไป เพราะว่าถ้าตึงเกินไปประชาชนเขาอาจจะมองว่า เดียวมัน
จะไปทำให้รัฐธรรมนูญที่พวกเราออกสู่สาธารณะมาแทบแย่นีภาพมันอาจจะดูไม่ค่อยดีนะครับ เพราะฉะนั้น
เราก็อยากให้มีทั้ง ๓ กฎหมายลูกสำคัญนี้ได้เรียกว่าพอสมควรนะครับ คือไม่ตึงเกินไป ไม่หย่อนเกินไป
เพราะว่าถ้าตึงเกินไป มันก็อาจจะไปขัดกับหลักประชาธิปไตยนะครับ ขออนุญาตครับ

ประธาน : เชิญท่านมานิจ

นายมานิจ สุขสมจิตร : ไม่มีอะไร ผมเพียงแต่ถามว่าเอาทางสายกลางแบบมัชฌิมา
ประชาธิปไตยเลย

นายวีระพล คงมั่น : กราบเรียนท่านประธานครับ พอดีผมเข้าใจท่านวรพจน์มากเลยว่า
คงดูแล้วจากที่อ่าน ๆ กันมามันหมายถึงกีดกันพรรคการเมืองอย่างชัดเจน โดยเรายึดติดจากพรรค
ไทยรักไทยเป็นหลัก เราจึงกันแบบขาด ซึ่งมันก็เป็นทั้งข้อดีและข้อเสียในตัวมันเอง แต่ผมมั่นใจอย่าง
ที่ท่านวรพจน์มั่นใจว่า ถ้าฉบับนี้ออกไปเกี่ยวกับเรื่องพรรคการเมือง ผมรับรองว่าป่วนแน่นอนนะครับ
ฝากท่านประธานครับ

ประธาน : ครับ ถ้าอย่างนั้นในเรื่องมาตรา ๘ เราเสนอแนะไปว่า จำนวนสมาชิก
พรรคการเมือง ๕,๐๐๐ คนนั้นอาจจะสูงเกินไปหรืออย่างไรครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : อาจจะสูงเกินไป แล้วการที่บังคับว่าต้องกระจายไปทุกภาคส่วน
อันนั้นนะครับ

ประธาน : ซึ่งเรารู้อยู่แล้วว่าเขากำลังจะแก้อยู่แล้ว แต่เราก็อาจจะพูดไปได้ โอ.เค. นะครับ
ฝ่ายเลขานุการจดทูลนะครับ ถ้าอย่างนั้นใน ข้อ ๑ ของท่านมีอะไรมากกว่านั้นไหมครับ เขาต้องการให้ไป
จดทะเบียนครับ

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : ก็ไม่ต่างกัน ในเมื่อมีขั้นตอนอย่างนั้นะครับ ถ้าเขาจะร่างมา
อย่างนั้น มันยังมีต่อไปอีก มาตรการสกัดกันเริ่มตั้งแต่มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ นี้ด้วย คือ
หนังสือเชิญชวนจะต้องตรวจสอบโดยนายทะเบียน แล้วก็เห็นว่าชอบหรือไม่ชอบ กว่าจะให้ส่งออกไปได้
ก็ไม่ทราบว่าจะกินเวลาสักเท่าไรนะครับ

ประธาน : ปกติมันก็มีพระราชบัญญัติระเบียบวิธีปฏิบัติราชการคุมอยู่ ว่าต้องทำโดย

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : ถ้าแก้ไขแล้วไม่ถูกต้อง ก็ให้ส่งไม่รับแจ้ง ในมาตรา ๑๒ บัญญัติ
ไว้อย่างนั้น แล้วก็ถ้าหากว่าจะอุทธรณ์ มาตรา ๑๓ ในกรณีที่นายทะเบียนส่งไม่รับแจ้ง ให้อุทธรณ์ยื่นคำร้อง
ต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง นายทะเบียน ก็คือประธานกรรมการการเลือกตั้ง ให้อุทธรณ์ต่อคณะ
กรรมการการเลือกตั้ง มันจะเป็นอย่างไรครับ

ประธาน : อันนี้มันไม่เป็นไรครับ ยื่นคำร้อง โดยหลักเขาก็มีอยู่แล้ว ในเรื่องวิธีปฏิบัติ
ราชการทางปกครอง ก็อุทธรณ์ต่อผู้ที่ออกคำสั่งได้ แล้วถ้าอย่างนั้น หลังจากนั้นก็เป็นเรื่องกันไปฟ้องศาล
ต่อไป

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : ผมขอกราบเรียนต่อไปเลยนะครับ เรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ อย่างการ
กำหนดนโยบายของพรรค มาตรา ๑๘ ต้องมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘ และจะต้องมีความ
เป็นไปได้ในทางปฏิบัติ ไม่ขัดกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และสอดคล้องกับฐานะการเงินและการคลัง
ของประเทศ อันนี้ก็หมายความว่า ถ้าหากตั้งพรรคการเมืองมาในขณะที่เศรษฐกิจของประเทศย่ำแย่
จะเขียนโครงการวิไลศมาหาหว่าขึ้นมาก็คงจะไม่ได้เหมือนกันนะครับ

ประธาน : แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ คือที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญนะครับ

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : ฐานะการเงินและการคลังของประเทศ แล้วสิ่งเหล่านี้ผู้ซึ่งจะ
ตัดสินใจก็เป็นดุลยพินิจทั้งสิ้นครับ มิได้มีมาตราวัดที่แน่นอนอะไร พรรคต่อไป นโยบายพรรคการเมืองมีผล

คณะกรรมการการวิสามัญวิชาการ ตระวจร่างรัฐธรรมนูญและร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

จงถนอม ๙/๓

เป็นการผูกพันพรรคการเมืองต้องนำไปปฏิบัติ เมื่อได้จดทะเบียนจัดตั้งพรรคการเมืองแล้ว หากพรรคการเมืองใดไม่ดำเนินการดังกล่าว เขียนหนังสือแจ้งให้ถือเป็นเหตุสั่งเลิกพรรคได้ คือถ้าผมเขียนนโยบายพรรคการเมืองแล้วจดทะเบียนให้ผมแล้ว ผมไม่ทำสิ่งยิบพรรคผมเลยนะครับ ทั้ง ๆ ที่ไม่ได้เป็นรัฐบาลด้วย มาตรานี้ความมั่นเป็นอย่างนั้นนะครับ

ประธาน : ก็สรุปแล้วเอากันอย่างนี้ดีกว่า เป็นข้อ ๆ ไม่อย่างนั้นฝ่ายเลขานุการจดลำบาก ขณะนี้ผ่านมาเรามีอะไรครับ นอกจากมาตรา ๘ มาตรา ๑๐ ท่านมีอะไรที่จะพูดใหม่ครับ

นายบรรพจน์ วงศ์สง่า : มาตรา ๑๐ องค์กรอื่นที่ทำหน้าที่

ประธาน : อันนั้นเราพูดไว้แล้ว จะออกมาชัดเจน หมายถึง องค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๙ ซึ่งหมายถึง คณะตุลาการรัฐธรรมนูญที่วินิจฉัยแล้วครับ

นายบรรพจน์ วงศ์สง่า : ถ้าอย่างนั้นผมยังสงวนไว้ตรง กกต. ทำหน้าที่ยิบ ในมาตรา ๗๙ อีกทีหนึ่งครับ

ประธาน : ในเรื่องมาตรา ๗๙ ฝ่ายเลขานุการได้ใหม่ มีข้อสังเกตว่า ข้อสังเกตของท่านก็คือว่า ไม่น่าที่จะเป็นกรณีที่ ถ้าหากว่ามีนโยบายแล้วไม่ได้ดำเนินการจะเป็นเหตุยุบพรรค ใช่ไหมครับ มาตรา ๑๔ ใช่ไหมครับ

นายบรรพจน์ วงศ์สง่า : อันนั้น มาตรา ๑๔ ครับผม

ประธาน : หรือท่านจะไปรวมเอาใน มาตรา ๗๙

นายบรรพจน์ วงศ์สง่า : จะว่าไปที่ละมาตราก็ได้ครับผม

ประธาน : จากมาตรา ๑๐ แล้วท่านมีอะไรอีกหรือเปล่า กว่าจะไปถึงมาตรา ๑๔

นายบรรพจน์ วงศ์สง่า : มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ การพิจารณาหนังสือเชิญชวน นายทะเบียนเป็นผู้ใช้ดุลยพินิจ แล้วก็นั่นไม่มีมาตรการอะไรที่จะวัดได้อย่างชัดเจน การที่นายทะเบียนใช้ดุลยพินิจ มันก็เป็นอันตรายเหมือนกันว่าจะได้รับความเป็นธรรมแค่ไหนเพียงใดนะครับ

ประธาน : ท่านมานิจมีความเห็นอะไรไหมครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : คืออย่างนี้นะครับท่านประธานครับ ผมคิดว่าในการพิจารณา ร่างกฎหมายนี้ครับ ผมยังสงสัยว่าเราสืบสนหรือเปล่านั้น เราพิจารณาฐานะเป็นกรรมการตรวจร่าง หรือฐานะเป็นประชาชนวิพากษ์วิจารณ์นะครับ ถ้าเอา ๒ อย่างมารวมกันมันก็คงจะไม่ได้

ประธาน : คงต้องย้ำอีกครั้งอย่างท่านมานิจว่า เราคงจะต้องดูว่ากฎหมายที่เขียนออกมาเบื้องต้นมันขัดอะไรกับรัฐธรรมนูญที่กำลังจะออกมาหรือไม่

เรื่องที่ ๒ ก็คือ ในกฎหมายลูก ๓ ฉบับที่ออกมาเนี่ยมันมีอะไรขัดแย้งกันใหม่ ท่านนี่ก็ออกไปใหม่ครับ พอดีไม่ดีพรรคการเมืองการเลือกตั้งมันมาตราบางมาตราด้วยกันอย่างนี้ อันนี้ต้องช่วยดู แล้วนอกเหนือจากนั้นในแต่ละมาตราของ พรบ. มันมีข้อที่ไม่ถูกต้องใหม่ะครับ แต่ว่าถ้าไปถึงอย่างที่ท่านมานิจุพูดถึงเป็นสิ่งที่เราจะก้าวล่วงไปใหม่ เว้นแต่เป็นเรื่องสำคัญจริง ๆ

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : ท่านประธานที่เคารพครับ ความจริงผมก็ไม่อยากจะก้าวล่วง แต่เมื่อนึกไปถึงว่ารัฐธรรมนูญกำลังจะถูกนำไปลงประชามติ อะไรที่ออกมาอย่างนี้ที่จะทำให้เกิดการวิพากษ์วิจารณ์อย่างรุนแรง ถ้าเตือนได้บอกไปได้เพื่อให้มันดีขึ้นเราก็น่าจะทำหน้าที่นั้น แต่ว่าถ้าบอกว่าไม่ต้องบอกไม่ต้องเตือนก็ไม่เป็นไรครับผม

ประธาน : ก็คงไม่เชิงอย่างนั้นนะครับ แต่ว่ามันก็คงจะดูว่ามันจำเป็นไหมในบางเรื่อง ถ้าบางเรื่องจำเป็นมันก็จำเป็นนะครับ

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : ถ้าอย่างนั้นผมก็จะพูดแต่เรื่องจำเป็น ๆ ดีกว่า อย่างมาตรา ๑๘ ที่ว่ามาแล้วเขียนอย่างนี้คงจะไม่ได้ เพราะว่านโยบายของพรรคการเมืองนั้นจะนำมาปฏิบัติได้ก็ต่อเมื่อได้อำนาจรัฐเท่านั้น ถ้าจะเติมก็ต้องเติมว่า หากได้เป็นรัฐบาลแล้วต้องนำมาปฏิบัติ

ประธาน : เราพูดง่าย ๆ เราก็ติงไปนิดว่า มาตรา ๑๘ พรรคสองนั้น การไม่ดำเนินการตามนโยบายของพรรคนั้นไม่น่าจะเป็นเหตุให้ยุบพรรค

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : มิได้ โดยที่ไม่ระบุว่าได้อำนาจรัฐหรือไม่ เพราะนโยบายบางประการมันจะกระทำต่อเมื่อได้อำนาจรัฐเมื่อเป็นรัฐบาล ถ้าเป็นฝ่ายค้าน

ประธาน : เข้าใจ หมายความว่านโยบายของพรรค ท่านหมายความว่าถ้าเป็นรัฐบาลแล้วไม่ทำตามนโยบายพรรคที่วางไว้ต้องยุบพรรคใช่ไหม ถ้าพูดอย่างนั้น

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : ถ้าจะเขียนว่าจะยุบเพราะไม่ได้ดำเนินการตามนโยบายก็ต้องมีข้อแม้ว่าต้องเป็นรัฐบาลแล้ว เพราะว่าถ้าไม่เป็นรัฐบาลจะนำนโยบายมาปฏิบัติได้อย่างไร

ประธาน : อาจารย์มานิจช่วยคิดคำห้อย ถ้าจะทำข้อสังเกต

นายมานิจ สุขสมจิตร : คืออย่างนี้ครับในพรรคสองนะครับ ผมเข้าใจว่าป้องกันไม่ให้พรรคการเมืองเที่ยวไปกำหนดนโยบายอะไรเล่น ๆ อย่างเช่นบอกว่าถ้าเราได้เป็นรัฐบาลแล้ว ผมจะแจกเงินคนทุกวัน วันละ ๑,๐๐๐ บาททุกคนอย่างนั้นะครับ ผมคงทำไม่ได้ อย่างนี้ก็ต้องห้ามไว้ แต่ว่าในพรรคสามก็เห็นด้วยว่า ถ้าหากเป็นรัฐบาลแล้วต้องเอานโยบายที่แถลงไปทำ แต่พรรคสองป้องกันไม่ให้เที่ยวไปโฆษณาหลอกลวงชาวบ้าน เพราะบ้านเราเนี่ยเดี๋ยวนี้ก็เชื่ออะไรกันง่าย ๆ นะครับ เราควรจะบอกไว้ด้วยว่า ถ้าเป็นรัฐบาลก็ต้องทำตามนี้

ประธาน : ท่านตั้งไว้นิดหนึ่งว่า พรรคสามควรจะใช้ในกรณีที่พรรคการเมืองนั้นได้เป็น
รัฐบาลใช้ใหม่ จดถูกนะครับ ไม่น่าจะใช้กับพรรคการเมืองทุกพรรค แต่ให้ใช้เฉพาะพรรคการเมืองที่ได้เข้า
เป็นผู้บริหารประเทศ

เจ้าหน้าที่ประจำคณะกรรมการ : ถ้าสมมุติว่ามีหลายพรรครวมกันจัดตั้งเป็นรัฐบาลละครับ

ประธาน : เอาอย่างไรครับ ถ้าเป็นรัฐบาลผสมว่าอย่างไรครับ เชิญครับหมอ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ : ดิฉันก็ยังไม่เห็นว่าจะจะเป็นอุปสรรคนะคะ เพราะอย่างกลุ่ม
ของเราพวกผู้หญิงเราอาจจะตั้งพรรคขึ้นมาเราจะระดมคิให้ผู้หญิงเข้ามาอยู่ในสภานี้มากขึ้น แล้วเราก็
ดำเนินกิจกรรมทางการเมืองในลักษณะนี้แหละ แล้วเราไปเอาเงินเขามาแล้วเราก็ต้องทำ เราก็จะต้องมี
เหมือน Activity ทางนี้

ประธาน : ถ้าไม่ทำก็เป็นเหตุจจะเลิกใช้ใหม่ครับ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ : ถูกต้อง คุณไปเอาเงินเขามาแล้ว ไม่เป็นรัฐบาลแล้วบอกไม่ทำ
อะไรเลย อย่างนี้ก็เอาเงินเขามาฟรี ๆ ใช้ใหม่คะ

ประธาน : ท่านวรพจน์

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : ผมไม่ว่า คือแต่ว่าเขียนไว้บอกกว่า นโยบายถ้าจดทะเบียนแล้ว
ไม่ปฏิบัตินี้ ผมยังไม่ได้เป็นอะไรเลย จดทะเบียนแล้วยื่นรับจดทะเบียนผม ผมไม่ปฏิบัติแล้วก็ยุบพรรคผม
แล้วนี้ พรรคสามนี้อ่านให้ตื่นครับ เมื่อได้จดทะเบียนจัดตั้งพรรคการเมืองแล้ว หากพรรคใดไม่ดำเนินการ
ดังกล่าว

นายสมเกียรติ วรดิษฐ์ : ยังไม่มีโอกาสได้ดำเนินการ

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : โอ.เค. ครับ มันก็เรื่องเล็กน้อย ผมคิดว่าอาจจะเป็นการตกลง
ทางฝ่ายนั้นบัญญัติกันครับ อาจจะคิดเอาแต่จะบังคับทำเดียว ก็เลยลืมไปว่าจะบังคับเมื่อไร

ประธาน : ท่านจะให้เสนอเป็นข้อสังเกตอย่างไรใหม่ครับ

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : ก็น่าจะเสนอเป็นข้อสังเกตครับ

ประธาน : ต่อกไปครับ

เจ้าหน้าที่ประจำคณะกรรมการ : ขออนุญาตก็คือให้ตั้งข้อสังเกตว่า มาตรา ๑๘
พรรคสาม ให้ตั้งข้อสังเกตว่า

ประธาน : ควรจะใช้เฉพาะกรณีที่พรรคการเมืองนั้น ๆ เป็นฝ่ายรัฐบาล

เจ้าหน้าที่ประจำคณะกรรมการ : เข้าบริหารประเทศ นะครับ

คณะกรรมการการวิสามัญวิชาการ ตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญและร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

จงถนอม ๙/๖

นายบรรพจน์ วงศ์สง่า : มาตรา ๒๑ เป็นข้อบังคับของพรรคอย่างน้อยต้องมีอย่างนี้ ๆ
ค่อนข้างจะละเอียดนะครับ ส่วนมาตรา ๒๒ นั้น

- ๑๐/๑

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ประธาน : ถ้าอย่างนั้นก็ผ่านไปได้ใช่ไหมครับค่อนข้างละเอียด

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : ค่อนข้างละเอียด

ประธาน : ก็ผ่านไปได้นะครับ O.K. ครับ

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : มาตรา ๒๒ นั้น กำหนดให้กรรมการบริหารพรรคมีวาระดำรงตำแหน่งได้ไม่เกินคราวละสองปี และสมาชิกจะดำรงตำแหน่งใดติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้ อันนี้ พรรคการเมืองเป็นประชาชนเป็นเอกชน ไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ไม่ได้กินเงินภาษีอากรของรัฐ แล้วบังคับ อย่างนี้มันมีประเทศไหน

นายมานิจ สุขสมจิตร : ท่านประธานครับ คำว่า และสมาชิก

ประธาน : ความหมายเขา หมายความว่าสมาชิกคนไหนจะเป็นกรรมการบริหาร

นายมานิจ สุขสมจิตร : ไม่ได้มันเป็นคำเกินมาครับ กรรมการบริหารพรรคมีวาระดำรงตำแหน่งได้ไม่เกินคราวละ ๔ ปี และจะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกิน ๒ วาระไม่ได้

ประธาน : สมาชิกเกินมาใช้ไหมครับ เขาแก้ไปแล้วใช่ไหมครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : รู้สึกวันนั้นแก้ได้ไปแล้วครับ

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : ยังบังคับเกิน ๒ วาระไม่ได้ใช่ไหมครับ

ประธาน : เอาอย่างนี้ดีกว่าว่าท่านจะตั้งข้อสังเกตว่าไม่ควรจะบังคับให้วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการแก้ไขไหมครับ

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : ไม่ควรจะบังคับ

ประธาน : คือพรรคสองควรตัดทิ้งพูดง่าย ๆ โอ.เค. ท่านกรรมาธิการอื่นเห็นอย่างไรครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ผมไม่ขัดข้องครับ

ประธาน : มันก็ไม่น่าจะไปบังคับเขา เขาจะไปเท่าไรก็เรื่องของพรรคเขา ไม่เหมือนกับ นายกรัฐมนตรีไม่ให้เกิน ๘ ปี ใช่ไหมคนละแบบ เห็นด้วยนะครับ เห็นด้วยจะเสนอข้อสังเกตว่าพรรคสองนี้ เห็นควรตัดออก เพราะว่าไม่ควรจะไปบังคับ เห็นครับ

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : มีเรื่องการหาเงินเข้าพรรคในมาตรา การบริจาคเงินให้กับ พรรคการเมืองนะครับ มาตรา ๕๖ เขียนไว้ว่า การจัดหาทุน การหารายได้จากกิจกรรมหาทุน ของพรรคการเมืองต้องไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหากำไร อันนี้ผมเข้าใจว่าน่าจะตกคำว่า ไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหากำไรมาแบ่งปันกัน คือถ้าหากไม่ให้มีกำไรเลย จัดเลี้ยงโต๊ะจีน โต๊ะละ ๕,๐๐๐ บาท เก็บโต๊ะละ ๑ แสนบาท ก็คงไม่ได้

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : อย่างนั้นก็ไม่มีทุนเข้า

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

นายวรวุฒิ วงศ์สง่า : อย่างนั้นก็ไม่มีทุน ผมเข้าใจน่าจะตกคำว่า แสวงหากำไร มาแบ่งปันกัน

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : แล้วตั้งราคาโต๊ะละ ๑ ล้านบาท อย่างนี้เกินกว่าเหตุไหมครับ

ประธาน : เขาไม่ได้มาแบ่งปันกัน ผมเข้าใจว่าอย่างนี้ อ่านตามหรือแปลฝ่ายเลขานุการ

นายไกรสิทธิ์ ธรรมัญญ : มาตรา ๕๖ ให้เพิ่มเติมคำว่า มาแบ่งปันกัน ใช่ไหมครับ

ประธาน : ไม่ใช่เราเติมหรอก มีข้อสังเกตว่าน่าจะตกข้อความว่า มาแบ่งปันกัน หลังคำว่า แสวงหากำไรหรือไม่ เพราะมันแสวงหากำไรอย่างไรที่เมื่อที่บอกโต๊ะเงินโต๊ะละ ๑ ล้านบาท ได้กำไรอะไร

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ท่านประธานครับ คือเรื่องนี้ผมคิดว่าน่าจะมีการบัญญัติไว้บ้างนะครับ เพราะว่ามันเป็นการไปรบกวนประชาชนมากเลย

ประธาน : ถ้าประชาชนเขาไม่อยากจะรบกวนเขาไม่ออกครับ บางคนเขาอยากจะทำ ๑๐ ล้านบาทด้วยโต๊ะนั้น

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : เข้าใจครับท่าน คือในส่วนนั้นก็มีการรับ แต่สำหรับประชาชนอีกหลายส่วนเลยท่าน ที่เขาไม่อยากจะจ่ายเลยแต่เขาจำเป็นต้องจ่ายเพราะว่าถูกก็ถึง ๆ บังคับละครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นในมาตรา ๕๖ การหารายได้จากการจัดกิจกรรมหาทุนของพรรคการเมือง จะต้องไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหากำไรนะครับ น่าจะมีคำว่า หรือวัตถุประสงค์ที่ตนเองคล้าย ๆ เบียดเบียนผู้อื่นนะครับ ทั้งนี้เมื่อพรรคการเมืองดำเนินกิจกรรมหาทุนในแต่ละครั้งเสร็จเรียบร้อยแล้ว จะต้องรายงาน

คือตรงนี้น่าจะเติมหนึ่งเพราะว่าจริง ๆ บางวัตถุประสงค์นั้นไม่ใช่เพื่อแสวงหากำไรก็จริงครับท่านประธาน แต่มันไปเบียดเบียนผู้อื่น ซึ่งการเบียดเบียนผู้อื่นนี้ก็คือการใช้สิทธิพลของพรรคการเมืองแล้วก็ไปขอกันครับท่านประธาน ปรากฏว่าก็ไปขอบรรดานักธุรกิจ บริษัท ห้างร้านต่าง ๆ เขาไม่อยากจะให้เขาก็ไม่รู้จะทำอย่างไรท่านประธาน แล้วก็ถึง ๆ ถูกมัด ผุดกันตรง ๆ นะครับ โต๊ะละ ๑ ล้านบาท ต้นทุนโต๊ะหนึ่งวันนั้นบอกไม่ได้เลี้ยงอาหารดีด้วยเข้าไป อาหารอะไรก็ไม่รู้ คือมันเกินกว่าเหตุมาก ๆ ท่านประธาน โต๊ะหนึ่งวันนั้นรู้สึกจะ ๒,๐๐๐ บาท ๓,๐๐๐ บาทเอง แต่ว่าขายโต๊ะละ ๑ ล้านบาท ท่านประธาน มันเกินกว่าเหตุ คือจริง ๆ ผมไม่ได้มีส่วนได้เสียกับพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่ง แต่ผมเห็นว่าตรงนี้เป็น การสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองที่ดีครับท่านประธาน เพราะว่าเมื่อเขาได้ไปโต๊ะละ ๑ ล้านบาท ๔๐๐ กว่าโต๊ะ ได้ไปถึง ๔๐๐ กว่าล้านบาท ผมว่ามันเกินกว่าเหตุท่านประธาน เพราะว่าความจริงถ้าเขาจะรณรงค์ให้พอสมควรแก่เหตุ โต๊ะหนึ่งผมว่าเต็มที่สัก ๑ แสนบาทก็เรียกว่า ทารุณมากแล้ว อันนี้ไม่ใช่ทารุณแล้วละครับ เข้าข่ายโหดเหี้ยมอำมหิตเลยท่านประธาน แล้วบริษัท

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ห้างร้านต่าง ๆ เขาจะไม่ให้ ใจจริงผมไปถามดูหลายคนเขาบอกเขาไม่อยากจะให้เลยโต๊ะละ ๑ ล้านบาท แต่ว่าเขาก็เกรงว่าต่อไปในอนาคตถ้าเกิดพรรคการเมืองนี้มาเป็นรัฐบาลเขาอาจจะมีปัญหา เขาก็เลยจำเป็น ใจใจต้องให้ครับท่านประธาน

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ผมขออนุญาตท่านประธานนิดหนึ่งนะครับ บทบัญญัติ มาตรา ๕๖ ผมก็ไม่ได้ขอยกร่างรัฐธรรมนูญนะครับ แต่ถ้าในฐานะที่เป็นนักกฎหมายอ่านครับ ผมคิดว่า ยกร่างรัฐธรรมนูญเขาบทบัญญัติอันนี้ขึ้นมาก็คือไม่ต้องการให้วัดครึ่งหนึ่งกรรมการครึ่งหนึ่ง ไม่ใช่อ้างว่า หารายได้เข้าพรรคแล้วเข้ากระเป๋าพวกผู้บริหารหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด เพราะฉะนั้นก็ต้องเติมว่า ไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหากำไรให้ผู้อื่น มันจะดีกว่า คือก็ให้เฉพาะพรรค ที่นี้ถ้าเกิดว่าไม่เขียนอย่างนั้น ก็กลายเป็นวัดครึ่งหนึ่งกรรมการครึ่งหนึ่ง พอได้มาแล้วให้พรรค ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ที่เหลือ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ กรรมการมาแบ่งกัน

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : ผมเข้าใจว่าภาษากฎหมายที่ถูกต้องก็คือไม่แสวงหากำไร มาแบ่งปันกัน

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ที่นี้ว่ามาแบ่งปันกันที่มันก็ไม่รู้ว่าแบ่งระหว่างใครต่อใครดี ภาษากฎหมายก็คือว่าแสวงหากำไรเขาให้ได้ คือการจัดงานทุกอย่างถ้าไม่มีกำไรเข้าพรรคแล้วจะมีทุน ได้อย่างไร มันต้องกำไรแน่ จัดงานถ้าไม่กำไรแล้วจะจัดทำไม จัดให้ขาดทุนหรือเสมอตัวก็ไม่มีทุนเข้าพรรค เพียงแต่ว่าคำว่า แสวงหากำไร ต้องมีเพื่อเข้าพรรคเท่านั้นจะไปให้กรรมการไม่ได้ จะไปให้บุคคลอื่นไม่ได้ ผมคิดอย่างนั้นนะครับ เพราะว่ามันต้องกำไร จัดงานไม่มีกำไรจะหาทุนเข้าพรรคได้อย่างไร

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : ท่านประธานครับ คือมาแบ่งปันกันคือมีตัวบุคคลมีกรรม ถ้าไม่อย่างนั้นก็มาตรา ๕๖ พรรคไหนดำเนินการแล้วก็มีกำไรก็ผิดหมดเลย

ประธาน : คือมันก็มีนะตรงแสวงหากำไร ปัญหาอยู่ที่ว่าให้ผู้อื่นหรือแบ่งปันกันจะใช้คำไหน หรืออะไรทำนองนั้น

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : มันต้องมาแบ่งปันกันนะ ถ้าเขียนว่าแสวงหากำไรให้ผู้อื่น ผมว่าเป็นการเขียนกฎหมายที่เขยมาก

นายพิเชียร อานาจวรประเสริฐ : ท่านประธานครับ คือประเด็นนั้นก็ประเด็นหนึ่ง ซึ่งผมคิดว่าเขาได้เขียนไว้ ว่าต้องไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหากำไรเท่านั้นมันก็ชัดเจนอยู่แล้ว

ประธาน : คงไม่ชัดครับ เพราะมันกำไรแน่ มันไม่ได้กำไรคงไม่จัดหรอกครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เพราะว่าถ้าเกิดผมจัดแล้วผมไม่แสวงหากำไร เพราะมัน ห้ามไม่ให้แสวงแล้วผมจะหาทุนเข้าพรรคได้อย่างไร

นายพิเชียร อานาจวรประเสริฐ : คือท่านหาได้แต่ต้องไม่เกินควร

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ก็คือแสวงหาไม่เกินสมควรเท่านั้น ที่นี้ว่าผมถามท่านว่า ท่านไปห้ามทำไม เพราะว่าตอนนี้เขากำลังจะมองว่าการบริจาคเงินเข้าพรรคที่ไปตีกรอบว่าห้ามเท่านั้นเท่านี้ มันห้ามทำไม เพียงแต่ว่าคุณไม่ต้องห้ามแต่มันต้องโปร่งใส ต้องมีความชัดเจนว่าใครบริจาคเท่าไร อย่างไร อย่างงูบงิบ อันนี้มันเกิดประเด็นแล้วว่าการจำกัดเงินที่บริจาคให้พรรคนี้ควรหรือไม่ เขาก็บอกว่าไม่ควรจำกัด แต่ต้องโปร่งใส ที่นี้การจัดงานหาทุนเข้าพรรคก็เหมือนกัน เป้าหมายจัดงานก็คือว่าพรรคไม่มีสตางค์ อย่างที่พี่รพจน์ว่า พรรคอาจารย์ พรรคครู มันก็ต้องหาเงินเข้าพรรค มันก็ต้องแสวงหากำไร ถ้ากฎหมาย เขียนห้ามอย่างนั้นจะจัดไม่ได้ ก็ต้องเกิดความชัดเจนว่าคุณห้ามแบบไหน

ประธาน : ถ้าอย่างนี้ได้ไหม จะเขยไม่เขยก็ไม่รู้ละ เขาก็บอกว่าหลังคำว่า แสวงหากำไร ควรจะเพิ่มคำว่า แบ่งปันกันหรือให้ผู้อื่น แล้วแต่เขาจะไปคิดเอา มันก็ได้ทั้ง ๒ คำ แล้วแต่ท่าน ท่านมานิจ ว่าอย่างไรครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : แบ่งปันกันมันก็ยังเขยอยู่นะครับ เมื่อหาเงินเข้าพรรคมันก็คง ไม่ไปแบ่งหรือ ผมงยังคิดว่าห้ามแสวงหากำไรมันเป็นไปได้

ประธาน : ไม่ครับ แสวงหากำไรเราไม่ห้าม แต่ห้ามแสวงหากำไรให้ผู้อื่นหรือแสวงหา กำไรเพื่อแบ่งปันกัน

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : ท่านประธานครับ คือผมไม่ขัดข้องนะครับว่า แสวงหากำไรให้ผู้อื่นก็เห็นด้วย แต่ว่าอยากจะให้เติมว่า หรือเกินสมควร ลงไปด้วย

ประธาน : คือมันลำบาก อันนี้มันอยู่ที่ว่าคนที่จะไปจ่ายจะถูกบังคับหรือไม่ สมมติใจ โดยกึ่งบังคับหรืออะไรมันเรื่องช่วยไม่ได้ทั้งนั้นผมว่า เพราะว่าไม่ว่าเมืองไทยหรืออเมริกามันก็ออกมา อย่างนี้ทั้งนั้นครับ ที่นี้เราจะมีเรื่องบริจาคอีกครั้งหลัง ซึ่งบริจาคนี้เขาห้าม เขาห้ามเกิน ๑๐ ล้านบาท อยู่ทีหน้า ๑๖

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : ก็ โอ.เค. ผมไม่มีปัญหาอะไรเพียงแต่ผมอยากจะได้ ๖ วินาทีหนึ่งว่า การจัดกิจกรรมหาทุนของพรรคการเมืองนั้นก็สมควรจะให้เกินสมควร เพราะว่าถ้าเกินสมควร ทำที่สุ่มมันก็เป็นการเบียดเบียนผู้อื่น แล้วก็เริ่มต้นคุณก็เบียดเบียนผู้อื่นอย่างนี้แล้ว คุณจะไปมีคุณธรรม จริยธรรมต่อสังคมได้อย่างไร ในเมื่อว่าเริ่มต้นคุณก็เริ่มด้วยการเบียดเบียนผู้อื่นมาแล้ว ซึ่งตรงนี้ผมว่า เป็นวัฒนธรรมทางการเมืองที่ไม่ดี คือเดิมนั้นตั้งแต่แรกโต๊ะหนึ่งมันก็ไม่เกิน ๑ แสนบาท แล้วต่อมา เขาก็เพิ่มมาเป็น ๕ แสนบาท แล้วปัจจุบันนี้เพิ่มเป็น ๑ ล้านบาท ต่อไปในอนาคตอาจจะ เป็น ๒ ล้านบาท ๓ ล้านบาท คือมันก็ไปเรื่อย ๆ นะครับ

ประธาน : เจ้าหน้าที่ช่วยบันทึกไว้เป็นความเห็นที่ท่านพิเชียรเห็นนะครับ เราก็เห็นด้วยว่า มันไม่ดี แต่ว่าอาจจะไม่ใช่สิ่งที่จะไปเสนอเขา เชิญครับ

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : ท่านประธานที่เคารพ บังเอิญผมอยากจะพูดเรื่องเขาหาเงินนี้ น้อย คือความจริงการขอรับเงินบริจาคโดยเปิดเผยหรือว่าจัดกิจกรรมเพื่อหาเงินโดยเปิดเผยนี้เป็น สิ่งซึ่งพรรคการเมืองทั้งหลายเขากระทำกัน ดีกว่าเขาไปแอบซ่อนคอร์รัปชันจากตรงนั้นตรงนี้มาครับผม

ต่อไปมาตรา ๗๒ การจัดสรรเงินกองทุนนั้นะครับ ได้กำหนดสัดส่วนไว้ตายตัวแน่นอน ในกฎหมายว่า พรรคซึ่งจะได้รับเงินกองทุนนั้นจะต้องได้รับคะแนนร้อยละเท่านี้เท่านี้ตามเกณฑ์ ตามมาตรา ๗๒ แล้วทางคณะเราเห็นว่า การกำหนดหลักเกณฑ์ไว้ตายตัวในกฎหมายอย่างนี้ มันทำให้ คณะกรรมการบริหารเงินกองทุนที่ตั้งขึ้นมาทำอะไรไม่ได้เลย มันน่าจะกำหนดเป็นแนวทางไว้ แล้วก็ให้อำนาจของคณะกรรมการบริหารซึ่งตั้งขึ้นมาตามคณะกรรมการตามมาตรา ๗๑ นั้น ให้เขาได้ใช้ดุลยพินิจในการปรับบ้าง ถ้ากำหนดไว้แบบนี้มันตายตัวเป็นสูตรสำเร็จว่าใครอย่างนี้ก็เอาไป ใครได้อย่างนี้ ก็เอาไป

ประธาน : ถ้าท่านจะเสนอให้คณะกรรมการพิจารณาว่าหลักเกณฑ์การจัดสรรเงินกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองกำหนดเอาไว้ตายตัวใช้ใหม่ในมาตรา ๗๒ นั้น น่าจะไม่เหมาะสม น่าจะเป็นอย่างไรครับ

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : น่าจะให้อำนาจคณะกรรมการจัดสรรตามมาตรา ๗๑ นั้น มีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์

ประธาน : น่าจะให้ใช้อำนาจของคณะกรรมการ

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : ตามมาตรา ๗๑ กรรมการกองทุนตามมาตรา ๗๑

ประธาน : กรรมการกองทุนตามมาตรา ๗๑ จัดสรรโดยพิจารณาจากอะไรครับ

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : จากความเหมาะสม

ประธาน : จากความเหมาะสม

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : พิจารณาตามโครงการของพรรคการเมืองด้วย

ประธาน : พิจารณาตามความเหมาะสมจากโครงการของพรรคการเมืองนั้น ๆ ใช่ไหม

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เน้นไปเลยครับ

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : ครับ

ประธาน : ตามความเหมาะสมจากโครงการของพรรคการเมืองนั้น ๆ ใช่ไหมครับ กรรมการมีความเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ ถ้าไม่อย่างนั้นเราก็ผ่านไป เชิญครับ

นายวรวจน์ วงศ์สง่า : ต่อไปเรื่องการจัดสรรเวลาแถลงผลงาน

ประธาน : มาตราเดียวกันหรือครับ

นายวรวจน์ วงศ์สง่า : มาตรา ๗๔ ครับ ว่า จัดสรรเวลาออกอากาศ ในร่างนั้นบอกว่าจะให้จัดให้แก่พรรคการเมืองที่มีได้มีสมาชิกเป็นรัฐมนตรีเท่านั้น ซึ่งหมายความว่าเราจัดให้เฉพาะฝ่ายค้าน อันนี้ก็รู้สึกว่าจะเป็นฝ่ายค้านเขียนกฎหมายฉบับนี้ มันจะต้องจัดให้ทุกพรรคที่มี ส.ส. อยู่ในสภา ถ้าไปเขียนบอกจัดให้เฉพาะฝ่ายค้าน เกิดฝ่ายค้านที่เวลานี้ไปเป็นรัฐบาลบ้างก็จะอดเหมือนกันนะครับ

ประธาน : ไม่ เขาก็อย่างนี้ผมเข้าใจว่า เขาก็ว่ารัฐบาลสั่งการของตัวเองได้แล้ว ฉะนั้นเขาไม่สนใจที่จะไปคุมให้ แต่เขาคูมว่าต้องให้ฝ่ายค้าน

นายมานิจ สุขสมจิตร : รัฐบาลไหนก็ตามไม่ยอมให้ฝ่ายค้านมาออก อันนี้ต้องให้โอกาสฝ่ายค้าน

นายวรวจน์ วงศ์สง่า : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมว่าถ้าหากว่าแทนที่เราจะแบ่งว่าจัดให้ใคร แล้วก็ละเว้นอีกฝ่ายหนึ่งนั้น อันนี้ยิ่งจะทำให้ฝ่ายรัฐบาลเข้าใจว่า เขาคิดว่าฉันจัดได้ตามใจชอบ แต่ถ้าจะเขียนไว้ว่า ให้จัดให้ทุกพรรคโดยเท่าเทียมกัน มันจะเป็นการคุมรัฐบาลด้วยว่า เธออย่าจัดของเธอให้มากกว่าฉัน

ประธาน : ผมมองอย่างนี้ว่า

นายมานิจ สุขสมจิตร : ถ้าเอากันอย่างว่าฝ่ายรัฐบาลได้ ๒ เด้ง ในฐานะเป็นรัฐบาล อีกเด้งหนึ่งมาได้ตรงนี้อีก

ประธาน : คืออันนี้มันเรื่องพรรคการเมือง เป็นเรื่องนายทะเบียนพรรคการเมืองทำ แต่ว่าจะต้องกำหนดให้เวลาให้พรรคไหน ทีนี้ถ้าท่านไปกำหนดว่าต้องให้พรรครัฐบาลด้วย รัฐบาลยืมเลย เพราะว่ารัฐบาลนั้นไม่ได้ถูกบังคับว่าจะเอาอย่างอื่นไม่ได้ เป็นเรื่องบังคับนายทะเบียนหาเวลาให้พรรค เพราะตรงนี้เขาถึงบังคับให้พรรคฝ่ายค้าน ถ้าท่านไปบอกว่าเป็นนายทะเบียนหาให้พรรคฝ่ายรัฐบาลด้วย ไม่ได้หมายความว่ารัฐบาลได้แค่นี้หรอก รัฐบาลได้บวกตรงนี้ เพราะรัฐบาลเองก็จะสั่งการของตัวเองในอำนาจ เอาเวลานี้ ๆ แล้วก็บวกด้วยเวลานี้

นายวรวจน์ วงศ์สง่า : ท่านประธานที่เคารพ ด้วยความเคารพ ผมคิดว่าจะทำให้รัฐบาลเกิดความรู้สึกว่าฉันจะต้องใช้อำนาจของฉันจัดทำให้

ประธาน : เพราะว่ารัฐบาลไหนก็ไม่เอา รัฐบาลไหนก็บอกฉันได้เพิ่ม จริง ๆ ในความเป็นจริงบอกว่ารัฐบาลไหนก็บอกฉันได้เพิ่มตรงนี้

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : ไม่เป็นไรครับ ไม่ติดใจครับ

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : ท่านประธานครับ หลักการเดิมนั้นพรรคที่มี ส.ส. อยู่ในสภา นายทะเบียนพรรคการเมืองจะต้องจัดสรรเวลาออกอากาศให้เขาไปเสนอผลงานปีหนึ่งไม่น้อยกว่า ๓ ครั้ง โดยค่านึงหลักเกณฑ์ถึงจำนวน ส.ส. ที่มีอยู่นะครับ ที่เวลาที่เรได้รับการจัดสรรก็จะแบ่งเป็น ๓ Grade Grade หนึ่งไม่เกิน ๑ ชั่วโมงตามจำนวน ส.ส. ที่มีไม่น้อยกว่า ๓ Grade ครับ ๑ ชั่วโมง ๔๕ นาที ๓๐ นาที ถ้ามี ส.ส. น้อยก็มีเวลาออกอากาศน้อยคือ ๓๐ นาที อย่างต่ำ ๓๐ นาที ๓ ครั้ง หมายความว่ารวมถึง ส.ส. ทุกพรรคที่มี ส.ส. อยู่ในสภา ก็มีสิทธิที่จะต้องได้รับเวลาออกอากาศฟรีนะครับ อันนี้มันกลับหลักการไปว่า ให้เฉพาะพรรคการเมือง

ประธาน : โอ.เค. อันนี้หมายถึงออกอากาศฟรีใช่ไหมครับ ผมว่าท่านมานิจถือหลัก
อย่างนี้ ให้ทุกพรรคที่มี ส.ส. จะเป็นรัฐบาลหรือไม่รัฐบาลก็หมดไป

นายมานิจ สุขสมจิตร : คือผมคิดว่าที่บัญญัติไว้อย่างนี้นะครับ ก็เพราะอย่างที่
ท่านประธานชี้แจงว่า คนเป็นรัฐบาลแล้วโอกาสมันได้มาก มันจะได้ ๓ เท่า ๔ เท่าของฝ่ายค้านด้วยซ้ำไป
ทุกวันนี้ ถึงแม้แต่สถานีเองก็อยากเหลือเกินที่จะเสนอเวลาให้คนที่ เป็นรัฐบาลอยู่แล้วครับ เรียกร้องจะต้อง
ได้มากกว่านี้อีก แล้วความไม่เป็นธรรมมันจะเกิดขึ้น

ประธาน : อันนี้มันแก้กฎหมายเก่าใช่ไหมครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : คือกฎหมายเก่าบอกว่าให้จัดสรรให้ทุกพรรคอย่างที่ว่ากันนะครับ
คราวนี้มาเจาะจงให้เฉพาะฝ่ายค้านพูดกันตรง ๆ

ประธาน : ก็เอาอย่างนี้ดีกว่าเป็นข้อสังเกตไป สมควรให้เวลาออกอากาศแก่พรรคที่มี
ส.ส. เหมือนของเก่าคุณไปดูเอาเองแล้วกัน หรือไม่ เราไม่บอกว่าเหมาะสมไหม เราบอกจัดสรรเวลา
ออกอากาศให้แก่พรรคการเมืองที่มีสมาชิกในพรรคอยู่ในสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่ ตามกฎหมายเดิม
คุณไปเปิดดู ตามกฎหมายเดิมหรือไม่ไปเปิดดู เราไม่บอกว่าควร แต่เราบอกว่า หรือไม่ เท่านั้น

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมคิดว่าการเขียนกฎหมายเราต้อง
ทำใจเป็นกลาง ให้เป็นธรรม ไม่เอียงเข้าข้างฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ผมนี้เวลาดูมวย คนไทยชกกับมวยฝรั่ง แล้ว
เราไปขึ้นให้พวงมาลัยแต่ฝ่ายเรา ผมอายครับผม

ประธาน : เชิญท่านวัชรารับ

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : กราบเรียนท่านประธานครับ คือตามที่ท่านมานิจพูด เท่ากับ
เราสนับสนุนหรือส่งเสริมให้มีการกระทำที่ซ่อนเร้นนะครับ ให้กลายเป็นสิ่งที่ถูกต้องขึ้นมา คือการกระทำ
ที่ว่ารัฐบาลทำอย่างนั้นอย่างนี้เป็น การเอาเปรียบนี่นะครับ เขาทำกันอย่างไม่ถูกต้อง แล้วทำอย่างลับ ๆ

คณะกรรมการการวิสามัญวิชาการ ตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญและร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

จึงถนัด ๑๑/๓

โดยไม่อาศัยอำนาจตามกฎหมาย ตอนนี้อยู่ในเมื่อเราอาศัยอำนาจตามกฎหมาย ก็ควรจะทำให้โดยเสมอภาค
กันครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : ถ้าอย่างนั้นต้องเขียนห้ามไว้เลยว่า ห้ามไปแสวงหาเวลาเอาเอง
ต้องให้ กกต. จัดให้ทั้งนั้นเลย คุณจะให้สัมภาษณ์อะไรก็ได้ นักข่าวมาสัมภาษณ์บอกไม่ได้ ต้องให้ กกต.
ไปจัดสรรเวลาก่อน ทำอะไรก็ได้แล้วนะครับ อันนี้ผมคิดว่าเป็นการให้ความเป็นธรรมกับฝ่ายค้าน

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : เขียนแบบเดิมนี่ดีนะครับ

ประธาน : คงไม่ได้เขียนแบบเดิม เขียนอย่างนี้ หรือกฎหมายเดิม เราก็ทำข้อสังเกตไป
หรือไม่ มาตราอื่นครับ

นายบรรพจน์ วงศ์สง่า : มาตราต่อไป มาตรา ๗๙ ครับผม

ประธาน : คล้าย ๆ ท่านจะเสนอว่าควรจะเป็นอำนาจศาลรัฐธรรมนูญ

นายบรรพจน์ วงศ์สง่า : ควรเป็นอำนาจศาลรัฐธรรมนูญ

ประธาน : โอ.เค.

นายบรรพจน์ วงศ์สง่า : แล้วผมตั้ง มาตรา ๗๙ (๕) ไม่ส่งสมาชิกลงสมัครรับเลือกตั้ง
เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ประธาน : อำนาจสั่งเลิกพรรคการเมืองตามมาตรา ๗๙ นั้น สมควรเป็นอำนาจของศาล
รัฐธรรมนูญหรือไม่

นายบรรพจน์ วงศ์สง่า : มาตรา ๗๙ (๕)

ประธาน : เอาทั้งหมดสิครับ แล้วโดยเฉพาะ มาตรา ๗๙ (๕) สมควรเป็นเหตุยุบเลิก
พรรคหรือไม่

นายบรรพจน์ วงศ์สง่า : ครับ อันนี้ขัดต่อเจตนารมณ์ ปี ๒๕๔๐ ชัดแจ้ง

ประธาน : ปี ๒๕๔๐ เขาไม่ฟังเสียงครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : อันนี้ก็ถือเจตนารมณ์ ปี ๒๕๕๐

นายบรรพจน์ วงศ์สง่า : ไม่ครับ ปี ๒๕๕๐ ได้ยืนยันไว้ว่าคงเดิมตามรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๕๐

นายมานิจ สุขสมจิตร : คำว่า คงเดิม ไม่มีเขียนไว้ในนะครับ

นายบรรพจน์ วงศ์สง่า : นี่ครับ เจตนารมณ์มีบันทึกไว้ ท่านมีคณะกรรมการ
บันทึกเจตนารมณ์

นายมานิจ สุขสมจิตร : บันทึกเจตนารมณ์อันนี้ยังไม่ผ่านสภา คืออย่างนี้ครับ อยากจะเรียนอย่างนี้ครับ (๕) ป้องกันไม่ให้ตั้งพรรคการเมืองขึ้นมาเพื่อมาหลอกเอาเงิน กกต. เหมือนอะไรทั้งหลายทั้งปวง

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : มิได้ ท่านก็อย่าจ่ายเงินสิครับ ตั้งกฎเกณฑ์ไม่จ่ายเงินได้ แต่อย่าไปยุบพรรคเขา คือให้เขาเกิดมาได้ เขาอยู่ได้ตามตัวเขาเอง ท่านไม่ต้องเลี้ยงเขาถ้าเขาทำไม่ถูก

นายมานิจ สุขสมจิตร : เอาอย่างนี้ได้ไหมครับ ท่านผู้ใดเห็นอย่างนี้ถือว่าไปเลยครับ เป็นความเห็นส่วนตัวไปนะครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : อย่างนั้นมิได้ ตอนนี้มีทหารเรือ (๕) ควรจะเป็นเหตุในการเลิกพรรคใหม่ เพราะกรรมการก็ต้องพิจารณา ก็อธิบายถกแถลงกัน แล้วหาข้อยุติว่าจะเอาอย่างไร จะไปเอาท่านวรพจน์คนเดียวก็ไม่ได้

ประธาน : คือกรรมการเห็นอย่างไรครับ เมื่อที่เราเสนอเป็นข้อสังเกตเห็นด้วยไหมครับ ว่าอันนี้ อย่าเพิ่งไปที่ (๕) ไปที่ทั้งมาตราที่ท่านเห็นว่าน่าจะเป็นอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ ไม่น่าจะเป็นอำนาจของ กกต. ในการสั่งเลิกพรรคการเมือง

นายมานิจ สุขสมจิตร : สั่งเลิกพรรคการเมืองในบางครั้งบางคราวมันเห็นชัด ๆ อยู่แล้ว ว่าเป็นการกระทำความผิด มันไม่จำเป็นจะต้องไปสั่งให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาหรอกครับ ผมไม่ได้หมายความว่าผมเห็นด้วยทั้งหมด ตั้งแต่ (๑) ถึง (๗) นะครับ แต่ผมคิดว่าในบางเรื่องมันไม่ควรไปสั่งให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาหรอกครับ เรื่องมันไม่ถึงขนาดนั้นครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง (๕) ที่เห็นกันอยู่ ตั้งพรรคการเมืองขึ้นมาเพื่อเอาเงินลูกเดียว ไม่ได้ทำกิจกรรมอะไรเลย ไปเช่าห้องแถวห้องหนึ่ง แล้วก็ไม่เคยไปที่บ้านนั้นเลย คล้องกุญแจไว้ หยากใยขึ้นเต็มหมด นี่ผมยังต่อว่าเลยว่า กกต. ให้เงินไปได้อย่างไร คนพวกนี้ เงินไม่ใช่เงินส่วนตัวของ กกต. เงินภาษีอากรของเรา เรารู้ ๆ อยู่ว่าเขาหลอก แล้วเราก็ตึงยินดีให้หลอกอย่างนั้นหรือครับ

ประธาน : เชิญท่านวัชรา

นายวัชรา หงส์ประภัสสร : ครับ ผมว่าเรื่องนี้ น่าจะพิจารณาในเรื่องที่ว่า การกระทำผิด บางอย่างไม่ถึงขนาดจะต้องยุบพรรค แล้วสำหรับเรื่องอำนาจของ กกต. นี่นะครับ ไม่น่าจะมีอำนาจเกี่ยวกับเรื่องของการยุบเลิกพรรค แต่ว่ามีอำนาจในการสืบสวนสอบสวนนะครับ อันนี้ควรจะเป็นอำนาจ แล้วก็เสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญอีกชั้นหนึ่งครับ

สำหรับประเด็นหรือผมมีว่า คำว่า เลิก กับ ยุบ มันต่างกันอย่างไรครับ ทำไม่ต้องแยก เพราะกฎหมายเดิมรวมอยู่ในเรื่องเดียวกันนะครับ

คณะกรรมการวิสามัญวิชาการ ตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญและร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

จงถนอม ๑๑/๕

ประธาน : ยุบ นี่จะเป็นเหตุที่ไปศาลรัฐธรรมนูญใช่ไหมครับ แต่ถ้าเลิกให้ กกด. นะครับ

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : ในรัฐธรรมนูญเหตุแห่งการยุบพรรคมันมีอยู่มาตราเดียวเท่านั้น คือกระทำการอันเป็นปฏิปักษ์ต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตย นี่แสดงว่ารัฐธรรมนูญมองเห็นว่า อุกฤษฏีโทษถึงขั้นประหารชีวิตมันมีอยู่กรณีเดียว แต่มาใส่เสียเยอะแยะเลย ลักทรัพย์ รับของโจร

ประธาน : ไม่เชิงครับ กรณีที่มาตรา ๖๘ เขาจะเพิกถอนสิทธิการเมืองหัวหน้าพรรคกับ กรรมการบริหาร ๕ ปี ฉะนั้นงานหนักหนานะครับ แล้วกฎหมายเดิม เลิก กับ ยุบ เหมือนกันใช่ไหม เท่าที่ จำได้ว่า อนุกรรมการยกร่างเขาชี้แจงกับกรรมการยกร่างว่ามันมี เขาบอกว่าถ้าเป็นเหตุที่ไม่สำคัญ เขาให้เป็นอำนาจ กกด. เพื่อไม่ต้องวุ่นวายกับศาลรัฐธรรมนูญ ส่วนถ้าเป็นเหตุสำคัญซึ่งมีหลายเหตุมาจาก มาตรา ๘๐ นั้น ก็จะเป็นเรื่องของศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งก็สุดแล้วแต่ มันคนละเหตุ คนละแบบนะครับ

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : ท่านประธานครับ ในคำซึ่งใช้ในการยุบ การเลิกนี้ก็สืบสนนะครับ ส่วนที่ ๑ การเลิกพรรคการเมือง มาตรา ๗๙ พรรคการเมืองยอมเลิกด้วยเหตุเหตุหนึ่งดังต่อไปนี้ นี่ครับ การเลิกพรรคการเมือง (๖) บอกว่า มีการยุบ ภายใต้หัวข้อว่า เลิก บอกมีการยุบ ส่วนการยุบพรรคการเมือง ในส่วนที่ ๒ ภายใต้หัวข้อการยุบพรรคการเมืองนี้บอกว่ามีเหตุต้องเลิก ภายใต้หัวข้อ การยุบ นั้นบอกว่า มีเหตุต้อง เลิก ภายใต้หัวข้อ การเลิก นั้น มีเหตุต้อง ยุบ นะครับ แม้กระทั่งการใช้คำ ๒ คำนี้ภายใต้หัวข้อ ก็ยังสืบสนกัน

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ประธาน : ต้องฝากดูข้อ ๖ นิดครับ หมวด ๕ มีคำว่า ยุบ อยู่ตรงไหน มีการรวบรวม
ผมก็อ่านไม่เจอคำว่า ยุบ ในหมวด ๕ ถ้าอย่างนั้นน่าจะมีข้อสังเกตมากกว่าว่าข้อ ๖ ยุบพรรคการเมือง
คำว่า ยุบ ในหมวด ๕ มันไม่มี คำนี้ควรใช้คำอื่นหรือไม่ ผมอ่านไม่เจอนะในหมวด ๕ ทั้งหมด คำว่า ยุบ
มันน่าจะเป็นคำอื่น คำว่า ยุบพรรคการเมือง ใน (๖) น่าจะไม่ถูกต้องน่าจะเป็นคำอื่น เชิญครับ

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : ปกติจะครับ การที่จะเลิกก็ดี ยุบก็ดี จะต้องมีผลของการนั้น
ตอนนี่เลิกและยุบผลของมันอยู่ตรงไหนครับ

ประธาน : กฎหมายเดิมเป็นอย่างไรครับท่าน ใครดูมา มันก็คงอัตโนมัติครับ คงจะ
เหมือนตาย เพราะตายมันก็ได้บอกผลว่าเป็นอย่างไร

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : ท่านประธานครับ การยุบไปรวมกับพรรคอื่น พรรคเดิมหมดไป
ก็ชำระบัญชี ส่วนสมาชิกก็จะสิ้นไหลไปเป็นสมาชิกโดยอัตโนมัติ เว้นแต่ไม่ประสงค์จะไปอยู่ในพรรคใหม่
ก็สามารถที่จะไปหาพรรคใหม่ได้ในเงื่อนไขพิเศษ

ประธาน : ท่านกำลังถามว่า ยุบก็ตาม เลิกก็ตามผลของมันเป็นอย่างไรรู้ไหมท่านวิชา
ส่วนรวบรวมมันมีผล ผมก็ไม่ว่าเขาจะต้องเขียนไว้ใหม่ พรรคการเมืองเลิกก็เหมือนบริษัทเลิกก็ต้องเขียน
มันจะมีใหม่ชำระบัญชีที่อื่นมีอะไรใหม่ครับ เดิมมีใหม่ครับ ตรงนี้มีใหม่ครับ ก็คง โอ.เค. มาตรา ๘๓ ใช้นิยาม
ยุบหรือเลิกผลก็มีต่อมานี้ครับ ถ้าอย่างนั้นผมย้อนกลับ มาตรา ๗๙ จะเอาอย่างไร ความเห็นของ
กรรมาธิการว่า ขณะนี้เขาแยกระหว่างเรื่องเลิกกับยุบ โดยมาตรา ๗๙ เขาให้เป็นเรื่องของ กกต. เขาเห็นว่า
เป็นเรื่องเบา ยุบจะเป็นเรื่องหนักให้เป็นเรื่องของศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งท่านอนุกรรมาธิการท่านเห็นว่า
ควรจะเป็นเรื่องของศาลรัฐธรรมนูญทั้งสิ้นหรือเปล่าครับ เชิญครับ

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : ท่านครับ ควรจะเป็นเรื่องของศาลรัฐธรรมนูญทั้งสิ้น แล้วก็
อำนาจของ กกต. น่าจะมีเพียงดำเนินการสอบสวน

ประธาน : ท่านกรรมาธิการจะเห็นอย่างไร เพราะเราต้องทำความเข้าใจเสนอ ท่านเห็นด้วย
นะครับท่าน

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ครับเห็นด้วยครับ

ประธาน : ฝ่ายเลขานุการจะไปนะครับว่า มีข้อสังเกตว่า การเลิกนั้นน่าจะให้
ศาลรัฐธรรมนูญเป็นผู้สั่งเลิกตามมาตรา ๗๙ โดยให้ กกต. เป็นผู้สนับสนุนข้อเท็จจริง

นายไกรสิทธิ์ ธีรมัญญ : ให้นายทะเบียนพรรคการเมืองเป็นผู้ยื่นคำร้องต่อศาล
รัฐธรรมนูญเป็นผู้มีอำนาจยื่นคำร้อง

ประธาน : โดยให้นายทะเบียน โอ.เค.

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ใช้คำว่า นายทะเบียนเฉย ๆ เพราะมันมีคำนิยามอยู่แล้ว

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ประธาน : โอ.เค. เข้าใจ หลังจากนั้นจะมีอะไรไหมครับ แล้วก็มีท่านหนึ่ง แล้วจะถามว่า ท่านอื่นเห็นอย่างไร กรณีไม่ส่งสมาชิกลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการเลือกตั้งทั่วไป เกิน ๒ ครั้งติดต่อกัน ท่านวรพจน์ซึ่งยังไม่ทราบว่าท่านอื่นเห็นอย่างไร เห็นว่าไม่น่าจะเป็นเหตุที่จะเลิกพรรค น่าจะเป็นเหตุเลิกหรือไม่เลิก

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เห็นด้วยกับพี่วรพจน์

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : ท่านประธานครับ ถ้ามาดูเหตุผลว่าตั้งพรรคการเมืองเพื่อมาหา เงินแสวงประโยชน์ ก็เรียนจริง ๆ ครับ มีหลายพรรคไม่ส่งผู้สมัครเลย แล้วก็แยกสาขาไป ปีหนึ่งได้เป็น ลิป ๆ ล้านบาทครับ เป็นอาชีพใหม่ อันนี้ก็เลยเป็นที่น่ารังเกียจว่าตั้งพรรคการเมืองแต่ไม่ประสงค์จะส่ง ผู้สมัครลงเลือกตั้งมันน่ารังเกียจนะครับ

ประธาน : เดี่ยวจะถามจะได้หาเสียงข้างมากแล้วเสนอได้

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ไม่เคลื่อนไหวหรือ

ประธาน : คุณหมอมาลินีเห็นอย่างไรครับ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ : เห็นด้วยตามนี้ค่ะ

ประธาน : เห็นด้วยตามนี้แปลว่าให้เลิกนะ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ : ไม่ค่ะ คือหมายความว่ามันไม่ได้ยากเย็นอะไรเลยที่เราจะส่ง

สมัคร ๒ คน

ประธาน : ฉะนั้นควรเลิกใช้ใหม่ถ้าไม่ส่ง โอ.เค. ครับ เห็นด้วย ๓ ท่านว่าอย่างไร

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ : แล้วนี้ได้ไม่ได้ก็ได้บังคับ

ประธาน : ท่านว่าอย่างไร

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เห็นด้วย

ประธาน : ๔ ๕ ท่านมานิจเห็นด้วยใช้ใหม่ ถามว่า ตามที่เขายกถ้าไม่ส่งสมาชิก ลงรับสมัครเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๒ ครั้ง เป็นเหตุให้เลิก

นายมานิจ สุขสมจิตร : ถ้าเลิกแล้วเห็นด้วย เลิกแล้วเอาเงินที่เอาไปเอาคืนมาด้วย

ประธาน : ถ้าอย่างนั้นเป็นเสียงข้างมากนะครับ

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : เงินเขาไม่จ่ายอยู่แล้ว เพราะว่าเขาจะจ่ายเฉพาะพรรคที่มี

ส.ส. ด้วย

ประธาน : โอ.เค. ครับ เพราะฉะนั้นก็ไม่ต้องทำความเข้าใจข้อนี้ครับ ผ่านไปมาตราอะไร ครับ เชิญท่านวรพจน์ครับ

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : มาตรา ๘๑ ครับผม

วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

ประธาน : มาตรา ๘๑ เชิญครับ

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : มาตรา ๘๑ (๑/๑) บัญญัติไว้ การกระทำอันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติ

ประธาน : ท่านว่าอย่างไรครับ

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : อันนี้เป็นการบัญญัติไว้อย่างกว้างขวางมากและโทษของการกระทำผิดพระราชบัญญัติการเลือกตั้งมันมีบัญญัติอยู่แล้วในพระราชบัญญัติเลือกตั้ง อันนี้มาบัญญัติไว้ให้เป็นเหตุแห่งการยุบพรรคอีก ซึ่งมันหนักมาก

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ผมอ่านดูแล้วก็ต้องไปดูตรงสุดท้ายของ (๑/๑) ที่ว่า ที่มันผิดมันต้องเป็นเรื่องโดยที่ว่ามีได้สุจริตเที่ยงธรรม อันนี้เขาถึงเอาโทษร้ายแรงถึงขนาดยุบพรรค เพราะว่าถ้าเป็นเรื่องทุจริต ไม่เที่ยงธรรม มันเรื่องร้ายแรง ไม่ใช่แค่ผิดกฎหมายเฉย ๆ

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : ท่านประธานครับ คือหลักการเดิมอันนี้มันบัญญัติอยู่ในกฎหมายเลือกตั้ง ส.ส. ส.ว. ว่าตัวเขาเป็นผู้กระทำผิดถ้าโทษร้ายแรงก็ให้ใบแดงก็คือตัดสิทธิเลือกตั้งหรือใบเหลืองสั่งให้เลือกตั้งใหม่ ไม่มีผลกระทบไปถึงพรรคนะครับ แต่กรณีนี้ถ้าการกระทำ พฤติการณ์เพียงแค่นี้ยุบพรรคเลยมันหนักขึ้น

ประธาน : เขาเอาการกระทำของพรรคครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ใช่ เอาการกระทำของพรรคไม่ใช่เรื่องคน

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : ท่านประธานครับ ความจริงตัวอย่างอันนี้ก็เห็นได้ชัด เขาเอาตัวอย่างจากกรณีที่พรรคไทยรักไทยไปจ้างพรรคเล็กลงสมัคร หรือว่าให้ย้ายเขตที่ภาคใต้เป็นเหตุให้ยุบพรรคก็เอาตัวนี้มาบัญญัติไว้ เพราะว่าพรรคเองมันไม่มีชีวิต มันเกิดจากคนกระทำ

ประธาน : อันนี้เป็นไปตามคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ใช่ เอาคำวินิจฉัยมาเป็นกฎหมาย

ประธาน : เพราะฉะนั้นคงไปค้ำเขาลำบาก

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : ผมพูดตรง ๆ ว่าเห็นด้วยแต่ว่าพฤติกรรมของคนของนักการเมืองไทยมันจะเอาข้อหาอันนี้แทนที่จะแกล้างตัวผู้ที่ได้คะแนนสูงสุดในเขตเลือกตั้งนั้นแล้วเอายุบพรรคเลย คราวนี้ผลกระทบไปทั่วประเทศเลยนะครับ ถ้ามันตรงไปตรงมาผมไม่ได้หวังแต่ผมดูแล้วพฤติกรรมนักการเมืองไทยพอแพ้ปีในกระเป๋ามันมีคำร้องไว้รอเลยนะครับ แล้วคนชนะก็มีร้องไว้เหมือนกัน ถ้าตัวคะแนนไม่สูงสุดนะก็จะร้องว่านั่นทุจริตเหมือนกัน สรุปแล้วมันทุจริตทั้งนั้นนะครับ

ประธาน : เชิญครับ

นายวิชา หงส์ประภัศร : กราบเรียนท่านประธานครับ ผมขอเสริมนิดหนึ่งว่า ตามคดีพรรคไทยรักไทยจุดสำคัญที่ทำให้ยุบพรรคนั้นอยู่ใน (๒) การกระทำอันเป็นปฏิปักษ์ต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ไม่ใช่เฉพาะเรื่องการกระทำที่ทำให้ไม่เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรมของการเลือกตั้งเท่านั้น

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : คืออย่างนั้นนะครับ ของพี่วิชามันกว้างมากเลย ปฏิปักษ์ต่อการปกครอง มันกว้างจริง ๆ ที่นี้ผมเห็นนะว่า (๑/๑) มันเป็นส่วนหนึ่งของ (๒) มันเป็นการขยายไว้เท่านั้น เพราะว่าเหตุผลที่ไม่สุจริตเที่ยงธรรมของพรรคไทยรักไทยมันก็คืออันนี้ แต่ตอนนั้นมันไม่มีบัญญัติไว้ก็เลยตีความว่าไปเข้าปฏิปักษ์ต่อการปกครอง ยุบไปเถอะ

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : พรรคการเมืองทั้งหลายจะไม่เหลือนะครับในประเทศไทย ถ้าเป็นอย่างนี้

ประธาน : รัฐธรรมนูญคงดูอีกทีหนึ่งครับ เชิญครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : ท่านประธานขออนุญาตอภิปรายเพิ่มเติมว่า (๑/๑) มันขยายความประโยคหลังของ (๑) นะครับ หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองโดยวิธีการซึ่งไม่เป็นตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนั้นะครับ แล้วก็มี (๑/๑) มาขยายประโยคตรงนี้ ซึ่งอธิบายได้ว่า เช่น การซื้อเสียง การข่มขู่บังคับอะไรต่ออะไรต่าง ๆ อันนี้เราจะเล่นงานคนพวกนี้ เชิญครับ

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : การกระทำการเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองของประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ ความจริงเราหมายถึงการปฏิวัติรัฐประหารยึดอำนาจนะครับ

ประธาน : ไม่ใช่ครับ ตามคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญแล้วไม่ใช่ พรรคไทยรักไทยทำนั้นคืออันนี้

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : แล้วการปฏิวัติรัฐประหาร

ประธาน : ด้วย แต่ว่าไม่ใช่เฉพาะปฏิวัติรัฐประหาร คำวินิจฉัยรัฐธรรมนูญนี้ชัดเจนเลยครับว่า เรื่องที่พรรคไทยรักไทยทำนั้นเป็นการให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองของประเทศโดยวิธีการซึ่งไม่ใช่เป็นตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ เขาวินิจฉัยชัดเจน ก็เหลืออีกอันใช้ใหม่ครับ แต่ว่าเมื่อกี้เราพูดกันเรื่องดำเนินกิจการทางการเมือง ซึ่งเขาคงแก้แล้วเราจะดูวันที่ ๑๔ อีกทีหนึ่ง เชิญครับ

นายวิชา หงส์ประภัศร : ผมมีเรื่องหรือคิดหนึ่งนะครับคือว่าในมาตรา ๗๐ กว่า ๆ นั้นะครับ มีเรื่องเอ่ยถึงเรื่องปีที่ผ่านมา เรื่องแต่ละปีก็ดี เรื่องเกี่ยวกับปี ๆ นั้นะครับ

ประธาน : มาตราไหนครับ มาตรา ๗๐ เท่าไรครับ

วิ. วิชาการตรวจร่างรัฐธรรมนูญและร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

วีรพร ๑๒/๕

นายวิชา หงส์ประภัศร : มาตรา ๗๒ นี่นะครับ พูดถึงอ้างถึงในปี เป็นปีปฏิทินหรือ
ปีงบประมาณ มันมี ๒ ปีนะครับ ปีปฏิทินกับปีงบประมาณ

ประธาน : อยู่ตรงไหน มาตรา ๗๒ หรือครับ

นายวิชา หงส์ประภัศร : ครับ สองวรรคสุดท้าย ใช้เกณฑ์ของเงิน

ประธาน : ในแต่ละปี อาจจะมีข้อสังเกตไว้ คำว่า ปี ในมาตรา ๗๒

นายวิชา หงส์ประภัศร : คือน่าจะไปอยู่ในคำนิยาม ในนิยามน่าจะบอกว่าปีใน
กฎหมายนี้หมายความว่าปีงบประมาณหรือปีปฏิทิน

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : ท่านประธาน ไม่น่ามีปัญหาคือเงินที่เอามาจัดสรร
คือเงินงบประมาณแผ่นดิน

ประธาน : อันนั้นมียอยู่แล้ว

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : มันก็เป็นปีงบประมาณนะครับ

ประธาน : ใช่ มันต้องหมายถึงปีงบประมาณเพราะว่า

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : ปีปฏิทินคือเริ่มต้นมกราคมไม่ใช่หรือครับ มันจะเริ่มต้น
วันที่ ๑ ตุลาคมหรือครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เห็นด้วยกับพี่วิชาว่าใส่ให้มันชัดว่า พ.ศ.

ประธาน : หรือไม่ก็มาใส่ตรงนี้เป็นปีงบประมาณ น่าจะเต็มให้ชัดเจนว่าปีงบประมาณ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : เต็มให้ชัดไปเลย

ประธาน : เทียบครับ

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : มันลำบากอีกอันหนึ่งมาตรา ๗๖ พรรคการเมืองที่ได้รับเงิน
สนับสนุนต้องทำบัญชีจัดทำรายจ่ายในรอบปีปฏิทินให้ถูกต้อง

ประธาน : ในรอบปีปฏิทินครับ ถูกต้อง

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : เราไปยื่นเงินอุดหนุนตามปีงบประมาณแต่ทำบัญชีตามปีปฏิทิน

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : มันไม่สัมพันธ์กันใช่ไหมครับ

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : ครับผม

ประธาน : เป็นอย่างไรครับ

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : ท่านประธานครับ คือจริง ๆ แล้วเงินของ กกต. เงินกองทุน
เป็นเงินอุดหนุน เงินอุดหนุนสิ้นปีงบประมาณไม่ต้องคืนนะ เพราะฉะนั้นจะกำหนดเป็นรอบปีปฏิทิน
หรือปีงบประมาณไม่มีผลอะไร เราก็มีเงื่อนไขที่จะใช้ภายในรอบปีนั้น อยู่ที่จะเบียดของ กกต. เขากำหนด
ออกมา

วิ. วิชาการตรวจร่างรัฐธรรมนูญและร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

วีรพร ๑๒/๖

ประธาน : เพราะฉะนั้นมาตรา ๓๖ ไม่น่าจะมีปัญหาใช่ไหมครับ โอ.เค. ครับ ในวันนี้
เราก็ดู ๒ ฉบับคร่าว ๆ นะ แล้วก็วันที่ ๙ เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา เราก็จะดู ส.ส. ส.ว. แล้วก็วันที่ ๑๕
เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา เราก็จะดูทั้ง ๓ ฉบับร่วมกัน โดยทางอนุกรรมการอาจจะนัดประชุมตอนเช้า
หรืออะไรก็ตามที่สะดวก ของกรรมการชุดนี้จะนัดบายทั้ง ๒ วัน บายวันที่ ๙ เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา
แล้วก็บายวันที่ ๑๕ ที่นี้บายวันที่ ๑๕ คงไม่ยาวเพราะเราดูกันมาแล้ว ๒ ฉบับนี้ดูแล้ว วันที่ ๙ ก็ดู
ส.ส. ส.ว. แล้ว วันโน้นถึงจะดูอีกนิดเดียว เพราะฉะนั้นผมอยากจะให้เวลาสักนิดหนึ่งเพื่อทางนี้เขาจะดู
ขอนัดของเราเวลาสัก ๑๔.๓๐ นาฬิกา ได้ไหม เพื่อทางนี้เขาจะนัดบายโมงหรืออะไรของเขา วันที่ ๑๕
นะครับ ขอนัดประชุมคณะใหญ่เวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา เพื่อคณะโน้นเข้าแล้วเลื่อนมา โอ.เค. ครับ
ขอปิดประชุมครับ ขอขอบคุณครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๕๐ นาฬิกา

กลุ่มงานชวเลข ๑

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข